

La ora cînd citiți aceste rînduri, Boris Elțan a pus decis piciorul
pe grumazul bolșevismului. Să sperăm că definitiv.

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

Fondată în 1911 de C. BANU

Editată
de

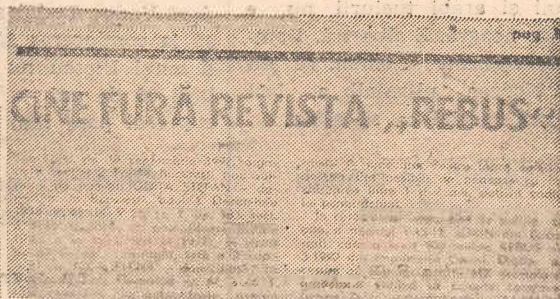
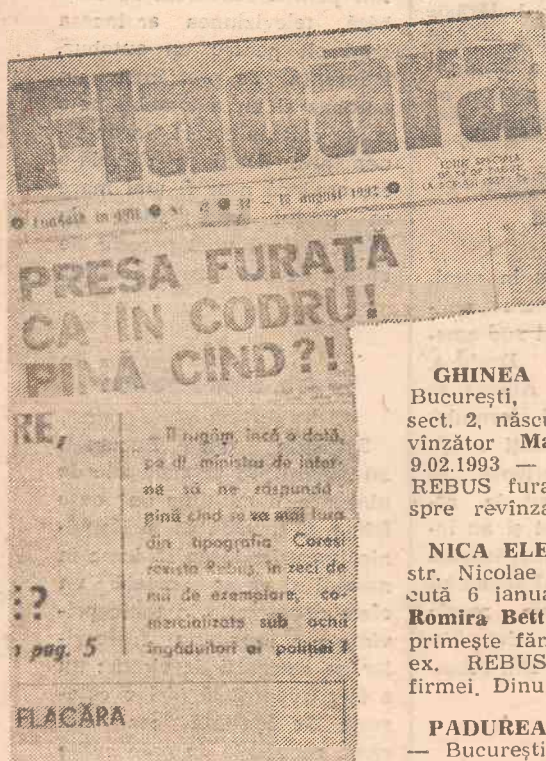
Director
general
**GEORGE
ARION**

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

NR. 12 • 24 — 30 III
1993

Continuă furtul publicațiilor FLACĂRA

Ne vom face singuri dreptate!

GHINEA GHEORGHE — București, Cal. Moșilor 136, sect. 2, născut 21 iulie 1939, vânzător **Madi Pres S.R.L.**, 9.02.1993 — cumpără 80 ex. **REBUS** furat, cu 50 lei/ex., spre revînzare.

NICA ELENA — București, str. Nicolae Filimon 51, născută 6 ianuarie 1947, difuzor **Romira Bette S.R.L.**, 9.02.1993 primește fără acte legale 30 ex. **REBUS**, de la delegatul firmei, Dinu Adrian.

PADUREANU DUMITRU — București, str. Fluierului 31 A, sect. 2, difuzor **Ariadna**

S.R.L., 12.02.1993 — primește, fără acte legale, 10 ex. **REBUS**, de la delegatul firmei, Stroie Nelu.

DOBRE G. — București, str. Scăieni 6, sect. 6, difuzor **Madi Pres S.R.L.**, 10.02.1993 — oferă spre vînzare 70 ex. **REBUS** pentru care nu are acte legale.

ILIE MARIA EUGENIA — București, str. Iacob Andrei, bl. 8, etc. 2, ap. 38, sect. 5, difuzor **Nistor S.R.L.**, 9.02.1993 — oferă spre vînzare 30 ex. **REBUS** pentru care nu are acte legale.

În repetate rînduri am atras atenția asupra furtului masiv de presă de la Imprimeria Coresi, unde de multă vreme se petrec lucruri necurate. Am rugat să se ia măsuri pentru stăvillirea acestui fenomen, am discutat cu oameni din conducerea combinatului, am dat telefoane, am trimis adrese. Ori ni s-a zîmbit politicoș și ni s-au fluturat promisiuni vagi, ori nici măcar n-am fost luați în seamă. Am apelat, la un moment dat, la fostul ministru de interne, dl Victor Babiuc, la actualul ministru de interne, dl I. G. Dănescu. De fiecare dată ni s-a dat dreptate, dar vom muri cu dreptatea de partea noastră, fără a apuca să vedem eficiența măsurilor luate de poliția română.

Am putea părea înversunați din nimic, dar lucrurile nu stau așa, dacă socotim numai ce pagubă i se aduce SC Publicațiile Flacăra SA, acționarilor și salariaților săi, de pildă, prin furtul sistematic, lunar a 40 000—50 000 exemplare de **Rebus**, cea mai populară și mai îndrăgită revistă de divertisment din țară.

Înmulțiți 50 000 de exemplare cu 70 de lei și veți obține o cifră care poate să nu fie semnificativă atîta vreme cît, în această țară, furturile spectaculoase se socotesc de la zeci și sute de milioane de lei în sus. Însă pentru o familie modestă, ca a noastră, 3,5 milioane lei pe lună contează, noi neîfind în situația marilor trusturi de presă, care aruncă banii cu ghiotura în stînga și în dreapta; noi nu suntem subvenționați de nimeni. Surprinzătoare ni se pare și atitudinea confrăților de la alte gazete, care cunosc cu toții același tratament și se lasă, totuși, jefuiți de rezultatele muncii lor, oricît i-am îndemnat să facă front comun cu noi. Oare stau chiar așa de bine financiar încît să nu le pese

cînd banii pe care i-ar merita pentru efortul lor se duc pe apa simbetei?

Există, evident, o mafie, cu un mecanism excelent pus la punct, care cuprinde reprezentanți ai Imprimeriei Coresi, ai așa zisului serviciu de pază al său, ai difuzorilor, fie de la Rodipet, fie particulari. Se fură, cu siguranță, de cele mai multe ori, cu acte în regulă. Mafia este prea bine organizată, caracatița are tentaculele întinse peste tot, iar forțele noastre sunt prea mici pentru a curma corupția și hoția în materie de difuzare a presei. Dacă ne adresăm unui polițist de pe stradă, semnalîndu-i că la nu știu ce tarabă se vinde **Rebus** furat, suntem noi interogați mai mult decît hoții, umiliți pentru că am sesizat un fapt antisocial. Pierdere de timp!

Așa că nu ne-a mai rămas decît o singură soluție: membrii redacțiilor noastre vor confisca orice publicație **Flacăra** pe care o descoperă la vînzare fără acte. Vor fi, cu siguranță, scandaluri. Dar dacă în altă parte nu găsim ascultare, ne vom face singuri dreptate. Atenție, difuzori necinstiți! Suntem pe urmele voastre!

Deja primele sute de exemplare din **Rebus** recuperate cu forța se află în redacție. Vom oferi recompense substanțiale tuturor celor care ne vor furniza informații în legătură cu mafia prezentată mai sus, indiferent dacă e vorba de cineva de la Coresi, Rodipet sau rețeaua difuzorilor particulari. Orice colaborator al Publicațiilor **Flacăra** se poate socoti investit cu acest drept de a controla și de a ne semnala orice i se pare suspect în desfășurarea publicațiilor noastre. Îl vom proteja. Cu forțe unite, poate vom reuși să stăvim acest jaf la drumul mare.

amănunte în pag. 6

Domnul NICOLAE CERVENI despre domnul ION ILIESCU

pag. 3

CINE DINTRE EI VA LUA PREMIUL OSCAR?

amănunte în pag. 24

File de istorie

CADRILATERUL

pag. 7

agina de scris

Lamentatii în pustiu

La sfîrșitul secolului dintre "Steaua" și "Royal Army" din București, unii creștineri au pruncat, furior, bulgărit de așchii în jumătorii cașpești, care, datorită prestației lor, s-au calificat în etapele superioare ale competiției. Cu și cum nu stăteau și-au și vorit gansole. De pe la fel, lenii ar fi trebuit să stea cu la joie îngrușigate și să însoare gol după gol.

Eu e pentru prima dată cînd am văzut pe unii alți povăra propriilor noastre neguține. Atunci cînd nu reușim ceva vinu fie pe conjuncturile nef vorabile, fie pe vecinii oșt na ne lău în pace, "ie pe poziții, noastră geografică, la trecuarea unor interese contrare altor noastre. Ne plîngem că nu ne scriem scrisorile și ne batem cu pumnii în piept că, "do" nu s-ar fi înfășurat nu știu ce, am fi arștat lumii oit de turci și de mîni murele.

Într-o închîpă în pacă și de conjuncturi, și de poziții geografice, și de ciocnirile de interese — care sunt pretutindeni — și-gi recrutați învinătorii dintre cei cu adevărat puternici, între luptătorii antipodici pînă la capăt, care nu ne lău îngrușigate și nu au decît un singur tel: victoria.

Jucătorii de la "Royal Army" nu s-au sinchisit de bombardamentul cu bulgări. Același închîpă sportatorilor care și-au revîrnat năduțul pe ei și și au câștigat satisfacția de a fi lăuți în seninătate la-lea. Fost dat.

George Arion

După respingerea motiunii de cenzură, guvernul are drumul deschis. Din primăvară până-n toamnă...

DI Văcăroiu râde la urmă, DI Coposu probabil la toamnă

DI Patriciu rămâne un om bine crescut: nu vrea să tulbure somnul onorabilului președinte.

(cu oîndul la Păunescu): De mii de ori te-am înjurat / te mai sărut o dată

Fotografii de FLORIN IONIȚĂ

EVENIMENTE MARI...

Un mort viu: BRM

Bursa Română de Mărfuri e cea mai stranie dintre instituțiile create cu intenția de a dovedi că în România partidul și statul au grijă ca implementarea capitalismului să se producă astfel încât atât clasa conducătoare cât și cea prostită să nu se supere pe capitaliști. În trei luni, de când s-a înființat, BRM a tranzacționat mult mai puține mărfuri decât s-au tranzacționat pe platforma Obor între bișnițarii Fane și omologul său basarabean Grișă — Mină — Ușoară. Unul din acționarii Bursei nu mește, în revista Capital, cauza: „Directorii agenților economici cu capital de stat sînt oamenii foștilor nomenclaturisti... Ei preferă să tranzacționeze mărfurile prin intermediul firmelor aparținând «foștilor», obținând din aceste afaceri comisioane pentru buzunarul personal”.

BRM-ul e, ca și PRM-ul, ceva ce-a fost și nu e și chiar mai mult decât atât.

CUTIA CU ZVONURI

În maghiarime — aripile PSM și PRM — se spune că Ianoș Fazekas, cunoscutul dizident (care a militat contra împușcatului încă din anul 1900), vrea să înființeze un partid socialist al minorității din care vine. Cea nomenclaturistă, probabil. Domnul Fazekas a declarat că sediul va fi deschis într-un loc unde nu există picior de maghiar. E primejdios să fii foarte iubit!

Cum innebunesc francezii

Un timpilor francez de 25 de ani, Gérard Pöphillat, s-a angajat la firma OLVA-SRL din Curtea de Argeș. O știre apărută în presă menționează că Gérard muncește 12 ore pe zi, inclusiv simbăta, și câștigă „mai mult decât salariul pe economie”. Apar câteva întrebări. 1. Mai mult decât salariul mediu, pe care economie? 2. La care psihiatru s-a tratat Gérard? 3. Nu cumva firma OLVA-SRL e un OLVA-SRI? 4. Ce face Gérard, cu banii românești? 5. Mai e liber postul de timpilar în Franța, de unde a fost dat afară?

Rotația banilor, ca rotația cadrelor

Eugen Rădulescu, directorul Direcției Politică Monetară la BNR, declară într-un interviu că avem, e adevărat, inflație, dar cauzele ei nu sînt de ordin monetar, fiindcă „o masă monetară de 1800 miliarde lei, la un produs intern brut de 5400 miliarde lei, înseamnă o viteză de rotație de trei ori mai mult decât decentă”. În 1990, viteza de rotație era de numai 1,5 ori. Emoționant! În 1990 și noi ne roteam mai încet ca azi. Cît despre inflație, e una de tip nou, neantagonistă.

Interviuri pentru export

Într-un interviu din LUI — ajuns greu și la noi — Petre Roman declară, fără să ro-

șească, fără ură și fără răzbunare că „la noi, azi, aproape că nici nu există trafic de devize, sau piață neagră, pentru simplul motiv că moneda noastră a devenit aproape integral liber-convertibilă”. Afirmațiile sînt adevărate, dacă Petre Roman se referea la moneda pe care o avea în buzunar cînd a dat interviul și, mai ales, dacă prin „la noi”

CUTIA CU DENUNȚURI

După ce Ion Bălan, fost director al teatrului Maria Filotti din Brăila, l-a denunțat pe George Motol că a dus instituția de ripă, actorul și regizorul George Motol, aflat cîndva în mare amicitie cu Ion Bălan, îl denunță pe acesta că e pensionar MAI. Ca și cum în MAI nu se interesea nimeni de artă, ca și cum pensilele au miros. Dracu' să-l înțeleagă pe intelectualii MAI.

înțelege la el acasă. Fiindcă la noi, pe aici, prin România, într-adevăr, nu mai există trafic de devize, cît timp n-avem devize. Cît despre piața neagră, deși e controlată de țigani și arabi tuciuiri, nu e deloc neagră. E albastră. Domnule opozant Roman, să știi că Norvea ultra-alb a fost creată special ca să ajute.

54.000 de amanți în 6 ani

Lupta contra SIDA ne ajută să aflăm lucruri — despre noi înșine — pe care altfel nu le-am fi aflat niciodată. „Dacă aveți un amant — spune un avertisment internațional — în fiecare an, timp de 6 ani, și dacă toți amanții (amantele) dumneavoastră procedeză la fel, este ca și cum ați avea contact sexual cu 54.000 de persoane”. Probabil, dar nu-i același lucru!

Domnului Oliviu Gherman îi miros picioarele

Doina Antonie, de la Baricada, scrie astfel: „Este imoral ca un om ca Oliviu Gherman, care se descaltă în compartimentul de tren cînd vine la București și-i miros picioarele de filează neonul, să-l țină în picioare pe domnul Corneliu Coposu”. Poate că Oliviu Gherman vrea ca și domnului Coposu să-i miroasă picioarele ca să discrediteze cu totul opoziția. Asta pe de o parte. Pe de altă parte, oare se schimbă ceva în țara asta dacă își schimbă Oliviu Gherman ciorapii sau schimbă compartimentul sau schimbă deodorantul?

Senator clătinat

Domnul Ilie Plătică, senator majoritar, a cuvîntat, în mai multe rînduri, afumat, ju-

mătate beat și beat bine. Domnul Plătică — al cărui nume e sortit unei mari cariere politice — se clatină cînd urcă la tribună. Un Ilie Bălătică, fost cîndva prim secretar al sectorului 8, a fost inculpat pentru o afacere pe picior mare cu vinuri. Între Bălătică și Plătică, distanța e ca de la senator la prim secretar.

Dar cuptorul?

La una din ultimele sale conferințe de presă, Corneliu Vadim Tudor a declarat că, dacă motiunea de cenzură va fi votată, „România va intra într-o criză politică din care nu se va putea leși decât printr-o dictatură. Dictatorul aș putea fi eu, un general sau un alt om cu mintea întregă”. Al doilea om cu mintea întreagă din PRM, în momentul de față, e precis istoricul Mircea Mușat, care a mărturisit asistenței că deține soluția eliminării din joc a domnului Coposu: o lege pentru interzicerea accesului în Parlament a persoanelor mai vîrstnice de 68 de ani. De fapt, dacă Vadim Tudor se hotărăște să ia conducerea țării — deși domnul Iliescu nu a împlinit încă 68 de ani — soluția cu cuptorul pare mai sigură.

Calificări pentru Argentina

Românii au ajuns în semifinale (în cursa pentru emigrare pe continentul sud-american). Pe strada Drobeta, unde se găsește Ambasada Argentinei, „băgară formula-re”, astfel că, arbitrați de țigani cu mare experiență în traficul cu orice, mii de români mori au luptat și au învins: or să se îmbogățească defrișînd păduri și destelenind ogoare. În agricultura românească s-au încheiat definitiv muncile de toamnă. Din toamna lui '90.

CUTIA CU AJUTOARE

În Italia au fost arestate peste 900 de persoane implicate în marea corupție. Italia a cerut, se pare, sprijin României pentru completarea, pînă la 1000, a lotului trimis în judecată. Cum România nu a instrumentat nici un dosar al corupției la nivel înalt, Ministrul Justiției a refuzat cu demnitate cererea fraților noștri de gîntă.

Angela se umectează

Angela Băcescu, frumoasa în adidași, a plîns cînd, la votarea legii privind investițiile străine, au pus umărul și cîțiva deputați din partidele cu 3%. Un gazetar scrie că

CUTIA CU TÎMPENII

Marin Stelian, senator FDSN și om investit să creeze legile trecerii la economia de piață în România, e ceea ce se cheamă, în termeni foarte civilizați, un ignorant în materie. El e convins că statul face totul și că, între altele, „cursul leului trebuie bine definit, bine reglementat prin lege. Cursul monedei naționale e ceva sfînt, care nu poate fi plimbat de colo-colo, după dorința unuia sau altuia”. Just, tovarășe Marin Stelian, el trebuie stabilizat printr-un decret și o cuvîntare. Licitățiile interbancare sînt bune numai la bufetul Senatului sau la Frizeria din Casa Poporului, unde un tuns costă 10 lei.

i s-au umectat ochii. De vreo trei ani Angela se umectează pe unde apucă și din te miri ce.

Damă cu înlocuitori

Dacă firma „Nissan” ar fi trebuit să plătească reclama pentru cîte minute a fost prezent pe micul ecran la „Ora 25” automobilul oferit..., grațuit pentru concursul de simbăta, televiziunea ar încasa bani cît pentru un autobuz. Diferența de preț între un autobuz și un automobil ne-o poate calcula corect Garda financiară. Dacă aș calcula-o eu, cred că n-ar fi mai mare ca prețul unei sticle de whisky și al unei perechi de chiloți de damă cu înlocuitori.

Oase democratice

Spitalele din București au reparat, în primele zile de ninsoare, o mulțime de oase frînte. O dovadă că în România lucrurile încep să intre în normal și că se constată un efect democratic în toate prîvințele e repartiția fracturilor pe categorii de vîrstă: nu a fost avantajată nici o categorie. Se constată cea mai egală repartiție de oase rupte din toate fostele țări socialiste, fapt primit cu multă considerație de Europa.

Tot porc și mai mult decât atât

Comentatorii noștri sportivi au fost surprinzător de ponderați în aprecieri față de arbitrul Juk din Belarus (partida Stelei de la Anvers). E un exces de civilizație care ar putea dăuna relațiilor noastre cu tînărul stat depărtat și prieten. Nici măcar Juk nu s-ar supăra dacă i s-ar spune că a fost porc, deoarece el a intenționat să fie ce-a fost și mai mult decât atât.

TUDOR OCTAVIAN

...EVENIMENTE MICI

Nicolae Cerveni — PNL-CD:

„Dl Iliescu e mulțumit că devine un nou Ceaușescu”

— Domnule Cerveni, nu pot să încep un dialog cu dvs. făcând abstracție de „problema liberală”, de importanța ei.

— Aș vrea să fim clari de la început: nu e vorba de ceva important. E, poate, problema zilei. Dacă liberalii ar fi însemnat un partid important, în acești trei ani avea voturi. Eșichierul politic e acum atît de frămîntat, încît e foarte greu de spus cine sînt liberalii. PNL se consideră partid liberal și e firesc. Dar se revendică și PL. Mai mult, noua formație pretinde că e singura legitimă. Liberali ne considerăm și noi, PNL-CD, deoarece, prin actul de constituire, ne declarăm gruparea liberală din opoziția părăsită de domnul Cămpănu. Motivele actului său nu le discut. Eu nu le aflu o justificare. Dînsul singur le cunoaște. Liberal e și PAC-ul. Și tărăniștii sînt într-un fel. Domnul Coposu a făcut o declarație în acest sens. Liberalii nu pot să afirme acum că, venind la putere, pot rezolva lucrurile intrucît, iată, nu știm cine sînt, de fapt, liberalii. Pînă și FSN-ul are tendința să se manifeste ca liberal, îndeosebi prin programul său, nu prin declarațiile liderilor.

Eu nu vreau să lovesc în Radu Cămpănu, fiindcă nu doar el a decepționat. Toată conducerea partidului a decepționat. El a fost urmat, în tot ce a întreprins. Cine nu l-a urmat, a plecat. Prima și cea mai mare greșală a lor a fost că au împărțit populația cu simpatii liberale în liberali „autentici” și „de circumstanță”. După cinci decenii de inactivitate, n-a fost deloc potrivit ca numai un grup să se revendice direct din vechii liberali.

Partidele istorice au greșit căutînd doar să reinnoade firul. Problema României nu e recuperarea trecutului. Se va petrece oricum. Problema e prezentul.

Trăirea în trecut a însemnat o pierdere considerabilă de încredere la alegători. Forța politică e populația între 30 și 50 de ani. Mă refer la elementul cel mai activ, nu neapărat la masa celor care votează, adesea fără să știe pe cine și de ce. Nu e semnificativ că tinerii n-au mers cu liberalii?

Comunismul a castrat oamenii politici

— O cauză stă în faptul că liderii au fost, în majoritate, vîrstnici?

— Nu există o vîrstă optimă a conducătorului politic. La 24 de ani William Pitt era un cap, un conducător de clasă. Adenauer era mare politician la 90 de ani.

— Fapt e că, după decembrie '89, tinerii și-au exprimat de multe ori fătis lipsa de stimă față de politicienii foarte bătrîni, indiferent de orientarea lor.

— Nu din cauză că aceștia erau bătrîni. Cauza e că, de fapt, tineretul nu a intrat și nici nu intră în politică. Oamenii pînă în 40 de ani nu sînt interesați de politică. Nu e o părere. O dovedesc năi multe sondaje de opinie. E un fapt deosebit, de grav. Astfel că

politicienii vechiului regim s-au simțit aproape invitați să umple acest gol. Ei n-au avut cu cine lupta. După evenimentele din decembrie și acțiunea din iunie, tineretul a pierdut deodată parcă toate motivele. Eu, unul, nu înțeleg ce s-a întimplat. Eu nu chem tineretul să vină la liberali. Eu îi chîm, pur și simplu, să vină în politică, indiferent la ce partid. După război, emulația mare era în tineret. Sînt uimit de lipsa de apetență a tinerilor pentru viața politică.

Conflictele mele sunt cu cei care nu vor să fie decît conducători

— E aproape o infirmitate?
— Poate că da. Comunismul a produs multe infirmități psihice pe care încă ni le descoperim greu și nu le considerăm ca atare. Pleșu spunea un lucru care m-a impresionat: comunismul a castrat oamenii politici.

— Partidele ar trebui să devină școală de politicieni?

— Precis. Poate că nu ne pricepem. Eu am vrut, dar n-am reușit. E o treabă în care am dat greș. În afară de pricepere, e vorba și de o formă specifică de egoism a bătrîneții: nu înlătură, însă nu aduce. Tinerii nu au fost îndepărtați, ei nu au venit. Al doilea necaz a fost dorința generală de a conduce. Toți cei intrați în politică nu vor să fie altceva decît conducători. Unii mă acuză că asta vreau și eu. Eu fac ceea ce fac nu fiindcă doresc neapărat să conduc. E normal să doresc, dar știu bine și să renunț, să recunosc alte capacități. Conflictele mele pornesc de la faptul că eu țin să le arăt oamenilor, care n-au vocație de conducători, că n-o au.

Dl. Iliescu a lovit în partide din nevoia tipic comunistă de a lichida opoziția

— Forfota aceasta nu are și o parte bună? Nu se nasc din ea adevăratele partide?

— Răul a fost produs, de la început, de FSN, un rău provocat din nevoia aceea tipic comunistă de a distruge adversarii. La fel procedează și FDSN-ul. Răul l-a adus

FSN-ul și domnul Iliescu. Nu e o marotă a mea. Mulți oameni gîndesc ca mine. FDSN-ul spune și acum că acestea sînt obsesii negativiste. Trebuie să admitem că milioane de oameni sînt niște obsedați, niște incapabili în a discerne binele de rău? Eu nu sînt adversarul domnului Iliescu pentru că-l urăsc sau am ceva cu el, nu pentru asta. Eu realizez ce rol nefast a jucat în decembrie și ce rol nefast joacă și acum. El a știut că va câștiga alegerile, avea instrumentele puterii în mînă și ele îi spuneau că va câștiga alegerile. Cu toate acestea, a lovit în partidele nou ivite, ca să le distrugă, să le aneantizeze. A dat în ele ca în niște adversari vechi și puternici. Avea toată puterea și a făcut tot ce era posibil ca să distrugă și să discrediteze niște formațiuni care abia se nășteau, care nu aveau nici un fel de putere. Asta dovedește că e un om bun? În loc să se transforme într-un Aversescu al sfîrșitului de secol, e mulțumit că devine un nou Ceaușescu. Să ai un asemenea sprijin de mase și să lovești în opoziție în chip infam, cu intenția de a lichida opoziția! Pe mine mă șochează faptul că Roman cochetează acum cu opoziția. Uită oare ce a reprezentat el pînă a fi înlăturat de la putere? A fost brațul cu care Iliescu a lovit în opoziție pe toate căile. El a denigrat partidele istorice de pe o poziție comunistă, fiind conștient ce rău face. Acum se poartă ca și cum e uitat totul.

Dl. Coposu e autoritatea incontestabilă

— Nu a uitat. E tot un fapt de tactică a comunistilor. Să te porți ca și cum nimic nu s-a întimplat. Să vorbești de forțele conservatoare care au adus minerii în București, în vreme ce Roman era primul ministru și cel care hotărîa totul sau putea decide atunci totul.

— Sînt consternat că opoziția pare a avea, față de Petre Roman, o atitudine frățească. Sînt, repet, consternat. În opinia mea, opoziția nu are nevoie de alianță cu FSN. Opoziția condusă de domnul Coposu — și cînd spun că e condusă de el știu ce spun, el e autoritatea incontestabilă — uită că domnul Coposu a fost scos din sediu cu un tanc condus de Roman. Nu se poate așa ceva. Eu nu vreau să fiu frate cu dracu pînă trec puncta. Eu nu cred că e o filozofie politică bună. Ce câștiga pe moment, pierzi la alegători. Oamenii nu admit astfel de alianțe cu cei care te-au oprit, te-au murdărit, care au folosit minciuna și calomnia ca armă principală contra unor adversari politici neînarmați. Există niște reguli ale cavalierismului în politică, peste care nimeni nu ne dă voie să trecem. Politica bună e morală.

TUDOR OCTAVIAN ■

MENUET

CU ELEFANȚI

ÎN PARLAMENT

Ceea ce s-a întimplat vineri în Dealul Mitropoliei era prezizibil: luptele politice, în special secvențele care includ discursuri parlamentare, au, inevitabil, o latură histrionică. În prezența camerelor reunite ale parlamentului, cu microfonul în față și propusat, ca să zic așa, „de pe marea scenă” a țării pe micul ecran, cine nu are caracterul țesut din fibră tare și cinstită, nu rezistă tentației de a se arăta și incendiar și fulminant și bărrrbat al neamului și cite și mai cite. Păi cum să scape Vadim și Păunescu ocazia de a se bate ei pe burtă cu nemurirea, cu eternitatea, cum să nu intre Păunescu un pic, urcat la tribună, în pielea tribunului și cum să nu transforme Vadim tribuna în tribunal (că tot are mare drag de ele, de tribunale și procese)! Între două tirade și șapte imprecacții, discipolul îi făcea cu ochiul pișicher, maestrului, adică „vezi ce mare sunt?”. Gurile rele zic că maestrul era Dan Marțian — eroare! Vadim își făcea cu ochiul sieși, privind prin conu' Marțian ca printr-o fereastră deschisă primăvara pe la prînz. „Polemist și luptător”, „cu destule săgeți în spate” (n-am prea înțeles: în tolbă, ca „arcașul verde” al lui Edgar Wallace, sau înfipte ca în „mistrețul cu colți de argint” al lui Ștefan Augustin Doinaș?), domnu' senator Vadim, cu o săptămînă înainte și tot la televizor, cerea concordie și pace, de plîngeau babele pe la Buzău și copiii de țîță prin scutecele dăruite de fundațiile non-profit! Iar vineri venea cu ditamai catastiful în brațe, la microfon, ca să pirască intens și cu folos; inventa yesmeni și sicofanți, de parcă l-ar fi întors cu cheița însuși papă Brucan (și cu ocazia asta a mai pus de-un proces de calomnie, din partea domnului Ștefan Radoff). Ce contează că și-a petrecut junețea zbîrdind printre ode și ditirambi, arînd și semănînd cu vorbe imperecheate hectare întregi de osanale versificate închinatе tovarășului și tovarășei! El vine cu cărtoiul în brațe la tribuna parlamentului ca să infiereze ce? Propria sa indeletnicire de-o viață, în care a excelat ca nimeni altul, punînd umărul cu nădejde la împingerea României în Coreea de Nord. Fumoasă ispravă, merită să trăiești o viață pentru asta!

În cartea sa „Moartea unui președinte”, William Manchester menționează cuvintele unui înalt personaj din executivul american (U. Alexis Johnson, dacă nu mă înșel), care era îngrozit de convingerea lui Hrușciov că „democrațiile sunt prea liberale ca să se bată”. O astfel de convingere ineptă putea arunca lumea în prăpastia catastrofei nucleare, pentru că rusnacul, crescut și trăit sub biciul lui Stalin, nu mai avea ochi să vadă că în 1918 democrații învinseseră după 4 ani de bătaie, că în 1939 Churchill ridica împotriva lui Hitler un zid de „sudoare, singe și lacrimi”, iar în 1945, după 6 ani de moarte, ruină și sacrificii, democrații aduceau pacea și voința de libertate, bătîndu-se încă 50 de ani, „la rece”, pentru ca aceasta să fie deplină. Astăzi, cuprins de aceeași iluzie a biciului, Vadim spune: „Decît o democrație bolnavă, mai bine o dictatură sănătoasă” și, probabil încîntat de jocurile sale de cuvinte, bălăcărește cu osîrdie, calomniază și inventează, jignește și răstignește, vîzînd în jur mai cu seamă putori, nemernici, pîmpălăi, lingăi, privind realitatea după propriile-i canoane și cerînd tot timpul „o mînă forte”; ce-o fi zăcînd prin străfundurile subconștientului său, Dumnezeu cu mila! În definitiv, dacă Vadim n-ar exista, ar trebui inventat. Ca material didactic la lecțiile de civism și morală.

Cît despre Păunescu, răbdarea noastră a fost pusă la grea încercare: i-a trebuit o jumătate de an ca să se hotărască să dea drumul cenaclului său în parlament; și tot așa, i-a trebuit un sfert de oră de discurs (deh, vîrsta, probabil!) ca să-și intre în voce și să ceară, bubuînd inconfundabil, „reforma reformei”. Dar, vorba dlui Gherman, aveți puținică răbdare, stimabililor, va urma un nou spectacol, în care Păunescu va cere, tunînd și fulgerînd, reforma Revoluției! Și dacă nu v-o place...!

Doamne, ce vremuri ticăloșite am ajuns să trăim! În definitiv, și Păunescu ar trebui inventat. Și Leonida Lari. Și domnu' Gherman, și domnu' Marțian, și toți. Iar scena cînd ei se pupîtează în vîzul națiunii, cum vineri Păunescu și Vadim, ar trebui să intre-n neuitare, pe fondul sonor al menuetului lui Boccherini.

EUGEN CHIROVICI ■

STARE CRITICĂ

Un copil de 13 ani participă la o crimă înfiorătoare !

Cu multiple lovituri de topor aplicate cu ferocitate, OLTEANUL VASILICA, muncitor la Grădina de Copii nr. 181, și-a asasinat concubinul sub ochii fiului său. Cadavrul desfigurat a fost transportat de criminală, ajutată chiar de fiul minor în vîrstă de numai 13 ani, cu ajutorul unei sâinii și aruncat în incinta postului de transformare a energiei electrice, situat în str. Buzestî nr. 55, sect. 1.

La un pas de moarte pentru... 3 000 lei !

Pentru 3 000 lei și o geantă cu puține obiecte, bătrînul CĂLIN ION a fost tilhărit la ora 20,00, în zona locuinței. Agresorii (încă neidentificați) l-au bătut pe bătrîn cu o cruzimă de nedescris, producîndu-i un traumatism cranio-facial ce a necesitat internarea de urgență la Spitalul Carol Davila. Poliția continuă cercetările.

Suspecți de crimă

Un tînăr înjunghiat la baza hemitoracelui drept posterior, bătîndu-se între viață și moarte, a fost adus de către doi indivizi fără documente la Spitalul de Urgență, unde a decedat. Cei doi însoțitori pretindeau că rănitul se numește CERBU COSTEL, domiciliat în comuna 30 Decembrie și are 33 ani. Suspecții susțineau că au găsit victima în fața imobilului nr. 36 din str. Popa Tatu, acest lucru nefiind încă dovedit. Organele Procuraturii și Poliției acționează în continuare pentru identificarea persoanei decedate și a făptașilor.

Răpită și violată în plină zi !

Răpită în plină zi într-o zonă de fluctuație, tînăra LUNGU VASILICA, vînzător la S.C. „Delfincom”, a fost violată cu bestialitate de doi indivizi încă necunoscuți. Mergînd liniștită pe Calea Călărași, la o oră de maximă circulație, tînăra a fost acostată în vîzul lumii și silită sub amenințarea cu moartea să-i urmeze pe ticăloși într-un bloc de construcții, unde a fost violată și deposedată de banii ce-i avea asupra sa și de un lanț de aur. Abjecții indivizi au fost identificați în persoana unui sergent al UM 01898 București, MARGHIDAN DAN NICOLAE, 25 ani și MARIN GABRIEL NAE, 25 ani, domiciliat în Calea Călărașilor.

Tinerețe distrusă !

Universul adolescenței unei tinere de 17 ani, MARIN MI-RELA, a fost înnebunit pentru totdeauna prin sălbaticul viol la care a fost supusă de 3 indivizi necunoscuți. Îndreptîndu-se spre casă, tînăra, elevă la Grupul Școlar de Industrie Ușoară, a fost luată din plină stradă în zona Pieței Rahova și dusă în apartamentul lui SURUGIU ILARIE, str. Amurgului, sect. 5. Tînăra a fost supusă unor crunte bătăi și apoi violată de cele trei bestii. Au fost identificați IOANA ION, 22 ani, DUMNEA DUMITRU, 18 ani și VILCEA MARIAN, 18 ani, toți din jud. Teleorman.

Bătută și jefuită

O bătrînă fără apărare, ANGELESCU EUGENIA, pensionară, a fost bătută fără milă și jefuită de bijuterii în valoare de 250 000 lei și de aparatură electronică. Autorii jafului au pătruns în casa bătrînei din comuna Voluntari,

sub pretextul unor activități de comerț.

Apar escrocii și tilhării „de mare clasă” !

COSTEA CAMELIA, vînzătoare la magazinul firmei „Ladyl Impex” S.R.L., 19 ani, a fost înșelată „în stil mare” de către un „fercheș” arab și un individ autohton ce lucrau în complicitate. Vînzătoarea l-a servit pe arab cu jucării în valoare de 120 000 lei, după care, binevoitoare, l-a ajutat să le pună în mașină. Revîndînd în magazin, a fost amenințată de un individ apărut subit și deposedată de cei 120 000 lei. Dezmeticindu-se din spaimă și șoc, l-a văzut urcînd în mașina arabului. Cei doi escroci s-au topit în neant. Cercetările continuă.

Îl băteau ca să-i ia cojocul

În noaptea de 15/16. 03. a.c., orele 1,30 patrula formată din serg. maj. Caznet Gheorghe și serg. maj. Zaharia Constantin, agenți de ordine la poliția municipiului Iași, a fost sesizată de paznicul de la Universitatea de Medicină și Farmacie că, pe pasajul pietonal Alexandru cel Bun, doi indivizi îl loveau pe un cetățean. La apariția patrului, agresorii au încercat să dispară și, în această situație, serg. maj. Zaharia Gheorghe i-a somat, apoi a tras un foc de avertisment în plan vertical, ceea ce i-a determinat pe aceștia să se oprească. Fiind conduși la sediul poliției, au fost identificați în persoana numiților Simionica Miluță, 31 ani și Colța Ioan, 34 ani, ambii fără ocupație, din Iași, care l-au acostat și lovit pe concitadinul lor Hutupașu Vasile, 44 ani, conducător auto și intenționau să-i fure un cojoc în valoare de 40 000 lei. Autorii au fost reținuți.

Furt cu violență, în tren

La data de 15. 03. a.c., orele 21, numitul Patir Virgil, 28 ani, din comuna Glodeanu Sărat, județul Buzău, fără ocupație, cunoscut cu antecedente penale, în timp ce călătorea cu acceleratul 725 pe ruta București — Galați, între stația Ianca și Brăila, prin violență, a sustras un lăncișor din aur cu medalion de la numita Vișan Manuela, 22 ani din Buzău. La sosirea trenului în stația Brăila, subofițerii de serviciu la postul T.F. Brăila, fiind sesizați de personalul c.f., l-au reținut pe cel în cauză.

Se continuă cercetările cu autorul în stare de arest preventiv, pentru comiterea infracțiunii de tilhărie în dauna avutului privat.

Arestat pentru luare de mită

Cadre din Inspectoratul de Poliție al Județului Satu Mare l-au prins în flagrant pe numitul Haiduc Ioan, 63 ani, inspector la Direcția Generală a Finanțelor Publice Satu Mare, care a primit suma de 25 000 lei de la un agent economic cu capital privat, pentru a-i stabili un impozit mai mic.

Sus-numitul este cercetat în stare de arest preventiv, pentru comiterea infracțiunii de luare de mită.

Și-a omorît mama

La 15. 03. 1993, orele 21,30, în municipiul Ploiești, Anghel Teodor, 28 ani, din localitate, fără ocupație, cunoscut cu antecedente penale, a omorît-o pe mama sa, Nan Elena, 58 ani, pensionară, pe care locuia împreună, prin aplicarea mai multor lovituri cu un cuțit în zona jugulară dreaptă, cu secționarea vaselor de sîn-

ge, motivînd că... nu l-a asigurat viitorul !

Autorul se cercetează în stare de arest preventiv.

Și-a înjunghiat tatăl

La 15.03. a.c. ora 10,30, în comuna Cernica, Sectorul Agricol Ilfov, Ion Gheorghe, 64 ani, pensionar, a fost victimă infracțiunii de tentativă de omor, comisă de fiul său, Ion Petre, 38 ani, muncitor, care, pe fondul consumului de alcool și a unor discuții contradictorii, i-a aplicat o lovitură cu un cuțit, în zona toracelui.

Autorul se cercetează în stare de reținere.

Altercație și lovituri de cuțit

În ziua de 15.03. a.c., ora 19,00, a fost internat la spital Lupu Eugen, 24 ani, din orașul Fălticeni, județul Suceava, șomer, cu diagnosticul de „plagă penetrantă toraco-abdominală, cu hemopneumotorax”, produsă prin agresiune. Din cercetări s-a stabilit că victima, aflîndu-se într-un bar privat de pe raza orașului Fălticeni, a avut o altercație spontană cu un grup de tineri, împrejurare în care a fost lovit cu un cuțit, făptuitorul reușind să dispară de la fața locului.

În urma măsurilor operative întreprinse, la scurt timp, autorul a fost identificat în persoana lui Arsenii Grigore, 23 ani, din comuna Rădășeni, județul Suceava, fără ocupație, care a fost arestat preventiv, pentru săvîrșirea infracțiunii de tentativă de omor.

Tilhărie

În noaptea de 15/16.03. a.c., ora 8,00, s-a prezentat la poliția orașului Bușteni, județul Prahova, numitul Tărășescu Mihai, 40 ani, din localitate, muncitor, care a reclamat că a fost victimă unei tilhării comisă de 3 autori necunoscuți, care, prin violență, i-au sustras 150 lei și ceasul de la mînă. Acționîndu-se operativ, autorii au fost identificați în persoana numiților Vărzan Nelu, 24 ani, din București, muncitor, Pircălăboiu Aurelian, 26 ani, din comuna Stolnici, județul Argeș, muncitor și Mitroi Marian, 22 ani, din comuna Ciuperceni, județul Teleorman, muncitor, care sunt cercetați în stare de reținere.

Asasini : fiul și fiica

Pe raza comunei Ionești, județul Vilcea, s-a găsit un cadavru (în riul Olt). Victima a fost identificată în persoana lui Gheorghe Ciobotea, din comuna Olaru, județul Vilcea. Criminalii sînt chiar fiul său, Nicolae Ciobotea, 22 de ani și fiica sa, Ciobotea Mariana, 20 de ani, din comuna Ionești, județul Vilcea. După unele discuții preliminare cu Nicolae și Mariana Ciobotea, rezultă clar că tatăl lor era scandalagiu, cheful și că și în ziua respectivă le-a făcut viața un infern. Dar nu ridici „scindura ucigașă” asupra propriului tău părinte, nicideodată. Să-ți transporti, pe urmă, părintele astfel ucis într-o căruță și să-l arunci, ca pe un gunoi, în riul Olt, e prea de tot !

L-au omorît pentru că nu era... scandalagiu

Mușat Marian (zis Monu, 25 ani), Constantin Ioan (zis Valica, 25 ani) și Mocanu Vasile (zis Baboi, 28 ani), din comuna Ciulnița, județul Ialomița, au provocat un „bairam” și un scandal de toată „frumusețea” la discoteca din satul Ivănești. Paradoxal și incredibil este, însă, altceva : Viorel Tănase, de 18 ani, din aceeași comună, nu a participat la încăierare și cei trei haidamaci l-au așteptat la drumul mare ; cînd s-a ivit bietul Viorel, l-au omorît în bătaie, că era „de-al lor” chipurile și „trădător”. Apoi l-au tîrit pe drumul județean ce leagă localitățile Ivănești și Poiana. Voiau să simuleze un accident de circulație rutieră. Viața lui Viorel Tănase s-a stins, ca un muc de țigară, la primul spital.

Firește că nu le-a fost ușor anchetatorilor. Maiorul Mladin și echipa sa l-au identificat, în cele din urmă, pe nemernici.

L-au ucis și l-au pus pe calea ferată

Tot un accident, însă de data asta feroviar, au vrut să insceneze și Oancea Nicolae (23 de ani) și Pestrișu Marin (22 ani) din comuna Lungulețu, județul Dimbovița. Ambii fără ocupație. După ce l-au agresat pe Florea Călin și l-au culcat pentru totdeauna la pămînt, l-au transportat într-o lizieră de la marginea comunei Lungulețu. Apoi, la ore mici din noapte, l-au așezat neînșuleț pe calea ferată București—Pitești. Domnul Gheorghe Leafu, șeful de post din Lungulețu, a dat o mînă de ajutor în identificarea și prinderea otrepelor.

Ea i-a dat viață, el i-a luat-o

Domnul colonel Ioan Negrușă, șeful Inspectoratului Județean de Poliție Bistrița-Năsăud, ne relatează un alt caz cutremurător : Sbîncă Palaghia, de 78 de ani, din Bistrița Birgăului, o amărită de bătrînă oarbă, a fost ucisă, cu sînge rece, cu un sadism feroce, de către chiar fiul ei, Sbîncă Ionel (sofer din Bistrița-Birgăului). Ce l-a determinat pe acesta să-i ia viața aceleia care i-a pus lingura în mînă și l-a învățat să spună cuvîntul „mamă”, e greu de știut...

Au aruncat cadavrul în groapa cu gunoi

Abrudan Maria, din Tileaga, județul Bihor (str. Crișan nr. 1042), nu avea decît 39 de ani și oarecare experiență la activ întru amor. Cu ajutorul neprecupețit al fraților săi, Viorel Capris (21 ani) și Aurel

Capris (26 ani), din comuna Brusturi, județul Bihor, amantului Mariei Abrudan, Florian Petrucă, i-au fost numărare zilele în acea seară. 33 ani pe muchie. Vîrstă fatidică. Cei trei l-au lovit pe Florian cu un topor în spate și cu un par în cap. Apoi l-au pus un căluș în gură și un juvăt în git. Voiau să simuleze o sinucidere. Pînă la urmă s-au gîndit că este mai profitabil să-l arunce în groapa de gunoi de grajd.

Criminal la 16 ani

Constantin Dugușin (țigan din Agircia, comuna Vișoara, județul Neamț) are 16 ani. La ora 1 după miezul nopții a pătruns, prin efrație, în casa bătrînei Elena Birgeanu (80 de ani). Scopul ? Tilhăria și jaful. După ce a maltratat-o pe octogenară, a ucis-o, apoi a dat foc casei, să-și steargă urmele. Pînă la urmă, amprente papilare au fost acelea care l-au adus pe anchetatori la făptaș.

După o „reeducare” drăconică, la majorat, numitul Dugușin va mai sta cîteva cîinciale la lumina clar obscură a celulei.

Alcoolul și toporul

Epure Ioan din Pașcani, după ce a consumat la domiciliu o mare cantitate de alcool, s-a îndreptat spre locuința prietenului său Vasile Bostan, din cartierul „Lunca”, să vizioneze un meci la TV. Văzînd că lumina era stinsă, s-a întors spre casă, pe un drum mai scurt. Drumul ducea și prin bătătura Mariei Lupoale din Pașcani, femeie văduvă de 49 de ani. Epure i-a aplicat femeii lovituri de topor și a transportat cadavrul pe malul riului Siret, apoi l-a aruncat într-o copcă, făcută de pescari. Acum, numitul Epure jumătate om, jumătate fiară, meditează, după gratii.

L-a ucis, l-a prădat și l-a aruncat în mare

Ion Raven a ieșit liniștit din barul de lîngă un ponton plutitor din Constanța, de pe malul mării. Era în jurul orei 1.30 după miezul nopții. Pe o balustradă din beton, destinată ghidării navelor către ecluză, stătea rezemat Iordache Laurențiu (țigan din Buzău). Iordache i-a „tușit” din senin un pumn în fața lui Ion și l-a prăvălit cu capul de beton. Acesta a intrat în comă. După ce l-a prădat, Iordache l-a prăvălit pe Ion în apa canalului, apoi a dispărut. Poliția constanțeană a localizat întii persoanele aflate la acea oră în bar, iar mai apoi a dat și de Iordache, iar acesta a dat de temniță (20 de ani).

Pagină realizată de
DORIN SĂLĂJAN ■
EVELINA MAZILU ■

O CRIMĂ CARE A ZGUDUIT CRAIOVA

Într-o seară de ianuarie, într-un scuar aflat la intersecția străzii Bujorului cu Simion Bărnuțiu au fost descoperite fragmente din trupul unui bărbat care fusese pur și simplu ciopîrțit cu cuțitul.

Cercetările minuțioase întreprinse de organele în drept au descoperit rapid pe apominabilul asasin. Nu era nimeni altcineva, decît Maria Ene, învățătoare la Școala ajutătoare din Filiași, care locuia în blocul 107 din cadrul marelui cartier „Craiova-Nouă”. Pe fondul unor neînțelegeri ce dăunau de mai multă vreme între Maria Ene și soțul acesteia, Aurel Ene, s-a comis teribilă crimă.

Așa se face că în noaptea

de 12-13 iunie 1992, cînd copiii dormeau, Maria Ene s-a înarmat cu un cuțit de măcelărie și cu un sadism nemăintîlnit la o femeie își ucide soțul. Apoi a tîrit trupul victimei în bucătărie și a început să-l tranșeze. Capul și mîinile celui ucis au fost dispuse în frigiderul din apartament.

Restul trupului segmentat a fost așezat într-un geamantan și transportat de către asasină în scuarul amintit.

Oare, ce-or fi visat inocenții copii în noaptea aceea de pomnă, cînd tatăl lor era ucis la un pas de ei, cu o bestialitate rar întîlnită ?

ION CEACIRU ■

SIDA ÎN ROMÂNIA

• Ciuma secolului XX face ravagii și în țara noastră.
„Flacăra” este abilitată să publice situația completă pe 1992

Cele mai recente informații privind evoluția morbidității (îmbolnăvirilor) SIDA în România, la 31 decembrie 1992, semnalează un total de 2235 cazuri înregistrate, dintre care 1300 la sexul masculin, adică 58,1%. Grupele de vîrstă cele mai afectate sînt: 1—4 ani cu 1585 cazuri, adică 70,9%, și 0—11 luni cu 471 cazuri, adică 21,1%. Statistica prezentată este cumulativă, cazurile luîndu-se în evidență pe măsura declarării și marcîndu-se vîrsta pe care bolnavul a avut-o în momentul stabilirii diagnosticului.

La adulți, cazurile cumulate sînt 134, predominînd la următoarele grupe de vîrstă: 30—34 ani, 20—24 ani și 35—39 ani. Dintre acestea 73, adică 54,5%, sînt de sex masculin.

Pe județe, după Constanța — cu un total de 714 cazuri — se situează: municipiul București — 308 cazuri, Giurgiu — 163 cazuri, Galați — 117 cazuri, Bacău — 126 cazuri și Mureș — 102 cazuri.

Vă prezentăm, alături, distribuția cazurilor SIDA pe grupe de vîrstă și sex.

Sursa acestor date este Direcția Generală a Medicinii Preventive și Promovării Sănătății din Ministerul Sănătății — Programul Național SIDA.

Credem că cifrele prezentate fac inutil orice comentariu. Singura noastră speranță rămîne educarea consecventă a semenilor noștri pentru evitarea factorilor de risc în ceea ce privește transmiterea pe cale sexuală și respectarea întocmai a normelor igienico-sanitare în vigoare pentru evitarea transmiterii prin transfuzii.

BRINDUȘA NICOLAE ■

• Distribuția cazurilor SIDA pe județe

Județ	Adulți	Copii	Total
ARAD	1	2	3
ARGHES	0	2	2
BACAU	1	125	126
BOTOSANI	1	82	83
BRAILA	1	2	3
BRASOV	2	27	29
BUCURESTI	77	231	308
BUZAU	1	2	3
CLARASA	1	51	52
CARAS-SEVERIN	1	39	40
CLUJ	1	1	2
CONSTANTA	20	694	714
COVASNA	0	4	4
DIMBOVITA	3	20	23
DOLJ	3	105	108
GALATI	1	112	113
GIURGIU	2	161	163
GORJ	0	3	3
HARGHITA	1	5	6
Hunedoara	0	17	17
IALOMITA	2	49	51
IASI	1	18	19
MEHEDINTI	0	3	3
MURES	0	102	102
NEAMT	0	27	27
OLT	1	33	34
PRAHOVA	2	24	26
SIBIU	1	67	68
SUCEAVA	1	13	14
TELEORMAN	2	13	15
TIMIS	0	9	9
TULCEA	2	6	8
VASLUI	1	20	21
VILCEA	1	11	12
VRANCEA	0	49	49
TOTAL	134	2101	2235

Grupa de vîrstă (ani)	M	F	Nr. total de cazuri	%
0 — 11 luni	264	207	471	21,1
1 — 4	932	653	1585	70,9
5 — 9	27	13	40	1,8
10 — 12	4	1	5	0,2
13 — 14	2	3	5	0,2
15 — 19	3	2	5	0,2
20 — 24	10	12	22	1,0
25 — 29	10	8	18	0,8
30 — 34	13	12	25	1,1
35 — 39	10	12	22	1,0
40 — 49	14	6	20	0,9
50 — 59	8	6	14	0,6
60 și peste	3	0	3	0,1
TOTAL	1300	935	2235	100

Distribuția cazurilor SIDA după calea de transmitere, la adulți.

Calea de transmitere	M	F	Nr. total de cazuri	%
Homo/bisexuală	14	0	14	10,4
Droguri i.v.	0	0	0	0
Hemofiliie/coagulopatii	4	0	4	3,0
Recipient transfuzii	8	11	19	14,2
Heterosexuală	28	28	56	41,8
Altele/necunoscută	19	22	41	30,6
TOTAL	73	61	134	100

Distribuția cazurilor SIDA după calea de transmitere la copii.

Calea de transmitere	M	F	Total	%
1. Mamă — copil				
Factori de risc mamă:				
— droguri i.v.	0	0	0	0
— heterosexual	26	16	42	2,0
— alți/necunoscuți	50	23	73	3,5
2. Hemofiliie/coagulopatii	5	2	7	0,3
3. Recipient transfuzii	344	247	591	28,1
4. Altele	802	586	1388	66,1
TOTAL	1227	874	2101	100

ATENȚIE, CETĂTENI !

**NU CONSUMAȚI
ACESTE
PRODUSE:**

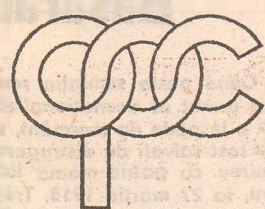
Activitatea de control efectuată de inspectorii Oficiilor Județene pentru Protecția Consumatorilor, Corpurile de Control ale Prefecturilor și de Poliția Sanitar-Veterinară se dovedește a fi eficientă. Iată de exemplu:

• La S.C. BIMBO S.R.L. Brașov — unitate de alimentație publică — s-a constatat că personalul nu cunoaște rețeta de sandviciuri și nici nu există rețete în unitate. În registrul de preț sunt specificate componentele (salam de Sibiu, mușchi filé și salam Carpați) pentru zece porții, nu se respectă proporția, gramaajul fiind cu cel puțin zece grame mai mic per sandvici la fiecare component. S-a decis, deci, întreuperea activității acestei unități pînă la reglementarea situației.

• La S.C. RESIL S.A. Ada Kaleh Sibiu s-a dovedit că personalul servea cafea preparată cu gust și miros de mucagăi, nerespectînd rețeta declarată și „economisind” zahărul rămas.

• La S.C. DECEBAL VELESCU S.R.L. Piatra Neamț (bar de zi) s-a interzis practicarea prețurilor corespunzătoare categoriei I A, deoarece unitatea nu îndeplinea condițiile impuse de normele respective. Mai mult, autorizația sanitară de funcționare nu era actualizată pentru 19.3 inventarul de servite, sticlărie și porțelan fiind de calitate inferioară categoriei barului, iar cuiere, fețe de masă și perdele lipsind cu desăvîrsire.

• La S.C. ALCOM S.A. Unitatea nr. 208, județul Galați, s-a oprit comercializarea produselor: brînză burduf fabricată de S.C. PROLACTA S.A. Tecuci, fără etichete, certificat de calitate și zahăr import Turcia ambalat în saci diferit inscripționați, fără data fabricației și fără certificat de calitate.

OFICIUL PENTRU
PROTECȚIA
CONSUMATORULUI

B-dul Nicolae Balcescu 21
Tel.: 615 66 92 • Fax: 312 25 95

Județul Giurgiu

La SC FORTUNA S.A. Giurgiu, prin p.v. 159/19.02.1993, s-a interzis comercializarea produsului salam de vară cu valabilitate expirată.

La SC ORIENT S.R.L. Giurgiu, prin p.v. 170/19.02.1993, s-au interzis la vânzare banane cu caracteristici calitative neconforme (supracoapte).

Județul Argeș

La SC AIVA Pitești, prin p.v. 17/113 din 17.02.1993, s-au retras de pe piață produsele: salam italian (batoane murdare, culoare și gust modificat) din producția SC ARGOTIN S.A. Curtea de Argeș și parizer tip A (goluri de umplere cu zone verzuie) de la SC INCARF S.A. Curtea de Argeș. De pe ambele produse lipseau elementele de identificare.

Județul Mehedinți

La SC CICERO S.A. — cofetărie Turnu-Severin, s-au interzis la comercializare produse de cofetărie preparate cu unt rînced și frișcă cu gust acru.

BRINDUȘA NICOLAE ■

Cil timp amenziile aplicate sînt de-a dreptul „stimulative”, aceste acțiuni de încălcare a legislației în vigoare se pot „dezvolta” nestingherit, punînd în pericol sănătatea consumatorilor mai puțin vigilenți.

Adevărul despre bătaia incasată de Ștefan Ioan Dănescu, fiul ministrului de interne

Așa cum se știe, ȘTEFAN IOAN DĂNESCU, fiul ministrului de interne, elev al Liceului Alexandru Ioan Cuza din Ploiești (liceu unde este profesoară și mama lui, respectiv soția dlui ministru) a fost agresat. Dar nu de trei indivizi, cum scria în Evenimentul Zilei, ci de doi dintre cei 4 elevi ai Liceului Auto — Ploiești, veniți în incinta Liceului Cuza. Iată numele celor doi agresori: Ioniță Eduard (despre care se spune prin școală că „bate de rupe”) și Tudor Constantin, elevi ai clasei a XII-a C. În ceea ce privește cauza izbucnirii conflictului, se pare că cei doi agresori au răspuns la „avertismentul” lui Șt. I. Dănescu: „Bă, voi nu știți cu cine stați de vorbă !”

• Marți, 9 martie, în jurul prînzului a avut loc incidentul • Seara, cei doi au fost deja arestați • Miercuri au fost judecați cu procedură de urgență (care, din câte știm noi, se aplică în cazuri extrem de grave). Pedepsa — 3 luni de detenție ! • În aceeași zi, la Liceul Al. I. Cuza s-a organizat un consiliu profesoral, unde s-a propus exmatricularea celor doi • Joi, 11 martie, a fost declarat recurs, în urma căruia s-a hotărît ca bătașilor să li aplice doar amenzi de cîte 10 000 de lei fiecare.

RALUCA VRABIE ■

Basarabia Phoenix

Când peste seminția românească de la răsărit de Prut betonul armat al deznationalizării și rusificării părea definitiv turnat, ca o lespede de mormânt, s-a întâmplat o minune și basarabenii au fost salvați de distrugerea ființei lor naționale. Minunea a fost unirea cu patria-mamă România, înfăptuită în urmă cu 75 de ani, la 27 martie 1918. Trecuseră nu cinci secole, ca în poveste, ci o sută și ceva de ani de grea robie străină, când Basarabia s-a renăscut din propria cenușă și s-a arătat lumii cu chipul trumos și strălucitor ca fiică preaiubită a României Mari. De n-ar fi fost acea renaștere, basarabenii s-ar fi dizolvat în masa de venetici ori azvârliti de ruși în patru vânturi, iar pământul Basarabiei ar fi rămas cotropit.

Peste numai un sfert de veac, Phoenix Basarabia a fost omorâtă din nou, arsă pe rugul bolșevismului sălbatic. La capătul a patru decenii de stăpânire kremlinistă, românismul de pe pământurile de dincolo de Prut era numai cenușă și ruină. Revirimentul s-a produs la sfârșitul anilor '80, în condițiile perestroikăi, a cărei contribuție (involuntară) la redeșteptarea națională din imperiul sovietic este indiscutabilă. Basarabenii au luptat cu bărbăție și curaj pentru a se reafirma ca români, pentru a redeveni români și în această luptă au obținut o serie de succese. A fost aceeași a doua renaștere a Basarabiei, datorită de mari speranțe pentru românii de pretutindeni.

Care mari speranțe nu s-au împlinit. Fiindcă în decurs de numai câțiva ani, Phoenix Basarabia a ars iarăși, iar cenușa ei este vizibilă de la distanță. S-a petrecut acest lucru în primul rând din cauza ursului rusesc. Acesta, căzută din copac și amețit bine, a stat o vreme liniștit. Pe urmă, revenindu-și, a început să-și arate ca mai înainte ghearele și dinții și să mârâie îngrozitor. Despre asta am scris și am să mai scriu. Aici aș vrea să spun câteva cuvinte despre cea de-a doua cauză principală a transformării de acum în cenușă a Phoenixului basarabean — atitudinea și lucrarea basarabenilor înșiși. Începând, desigur, cu a politicienilor. De dragul posturilor, a osului de ros, cea mai mare parte a nomenclaturii basarabene de acum face uitat pactul Ribbentrop-Molotov, adică se prefacă a nu ști că Basarabia este o parte din România, smulșă cu forța și înstrăinată ilegal. Ei, politicienii basarabeni cu cele mai mari răspunderi, vorbesc de „limba moldovenească” și de „poporul moldovenească”, adică de lucruri care nu există în realitate, pentru a-și fundamenta opoziția la unirea cu România: să facem cum dorește norodul, să dregem cum vrea norodul etc. Care norod? Care popor? Poporul este unul singur, poporul român, și dacă e să consultăm voința lui, trebuie s-o facem cu tot norodul odată.

Dar nu numai politicienii (din Basarabia) greșesc. O fac și alții. Se înalță profund acei basarabeni care cred că ei vor putea duce o viață normală, adevărată, altfel decât într-o Românie încă o dată unită, încă o dată Mare. În afara României, basarabenii nu vor fi decît slujitorii altora și nu propriii lor slujitori, supușii altora, și nu propriii lor stăpâni, vor fi străini în propriul lor teritoriu, pentru că nu vor avea niciodată de-adevăratele o țară. Mai întâi, pentru că nu se fac țări peste noapte, incropite din câteva comune sau câteva județe. O știu prea bine basarabenii, care se lovesc de acțiunile separatistilor din Transnistria și din sud. Însă, trebuie s-o spunem foarte clar și răspicat, oricât de tare n-ar plăcea acest lucru multora, chestiunea se pune absolut la fel, fie că-i vorba de „republicile” nistrene și găgăuză, pe de o parte, fie de Republica Moldova, pe de altă parte. Deosebirea este doar de scară. Basarabia, chiar întreagă, adică împreună cu părțile de sud și de nord, aflate în prezent sub ocupație ucrainiană, nu poate constitui singură o țară, întrucât îi lipsesc multe din condițiile minimale necesare: o geografie adecvată, resursele naturale necesare, o infrastructură viabilă, capacitatea de a-și apăra fruntariile, un popor distinct și numeroase altele. Însă chiar dacă am face abstracție de neîntrunirea acestor condiții, Basarabia tot n-ar putea exista ca adevărat stat independent, din cauza Moscovei, care înfăptuiește cu sârg palestinizarea fostelor republici sovietice, adică o ocupație militară perpetuă, cu care să-și asigure controlul asupra lor. Mai pe larg despre acest lucru cu alt prilej.

Acum, o ultimă chestiune. A 75-a aniversare a unirii ei cu patria-mamă găsește Basarabia la pământ. Dar găsește o Românie viguroasă (a nu se confunda organismul sănătos și puternic al României cu dificultățile întâmpinate — de care au parte toate statele foste socialiste — și cu certurile dintre politicieni). România este capabilă să suporte costul Unirii, așa cum a făcut-o și în 1918. Pentru că, spre deosebire de vest-germani, care au sentimentul că a venit sfârșitul lumii dacă le-a scăzut venitul cu câteva mărci și care, de aceea, nu încetează a se lamenta că-i foarte mare prețul reunificării, noi, românii, avem caracter, ne mulțumim cu puțin și ținem zdravăn la tăvăleală. Și ieșim deasupra nevoilor, lată de ce o nouă reînviere a Basarabiei din propria-i cenușă este posibilă, dar numai la sânul patriei-mame. Și va fi a treia strigare a ingerului, vestind renașterea basarabească definitivă.

ION D. GOIA ■

Pace contra înălțimi...

După ce a efectuat o VIZITA-BLITZ la Washington, unde a discutat cu președintele Clinton despre Rusia, președintele Mitterrand s-a repetat, tot blitz, la Moscova, pentru a discuta cu Boris Elțin despre relațiile Moscovei cu Occidentul. În ambele cazuri s-a pus accentul pe aceeași spinoasă problemă: fără sprijin capitalist imediat și substanțial, socialismul e pe cale de a se naște a doua oară. La conferința de presă din capitala Rusiei, care i-a reunit pe Elțin și Mitterrand, primul a declarat că victoria tranziției nu este „irreversibilă”. Cu

aceeași amărăciune, cel de-al doilea a fost de acord. • „Securitatea ISRAELULUI trebuie asigurată iar poporul israelian nu poate ajunge la pace dacă nu se simte în siguranță”, a declarat președintele american după ce a anunțat că SUA va pompa, anual, Israelului 3 miliarde de dolari. Premierul israelian, Yitzac Rabin, a precizat, la rândul său, că Israelul este dispus la un compromis, fiind gata să înapoieze Siriei o parte din înălțimile Golan, în schimbul păcii cu arabii. În felul acesta se obțin bani, pace și siguranță. Ceilalți

Elțin a tăiat nodul

De mai multe luni în Rusia evenimentele se desfășoară în cicluri, după un scenariu-sablon: președintele Boris Elțin se ia la trântă cu parlamentul, decis să tranșeze în favoarea sa lupta pentru putere, și de fiecare dată încercarea de forțe se termină în coadă de pește. Așa s-a întâmplat la Congresul Deputaților Poporului de acum două săptămâni, când Elțin a părăsit în chip demonstrativ incinta parlamentului, dându-i lui Hazbulatov ocazia de-a declara că el a obținut victoria. Președintele, evident, n-a acceptat această interpretare și și-a pregătit minuțios următoarea mutare pe tabla de șah. Mutarea a fost făcută la sfârșitul săptămânii trecute, când Elțin a anunțat introducerea administrației prezidențiale directe și organizarea la 25 aprilie, a unui referendum. S-au întâmplat pe urmă de toate: și reacția violentă a lui Hazbulatov, și luarea de poziție a lui Cernomărdin în favoarea președintelui, și precizările ministrului apărării

Gracev cum că armata nu se amestecă în politică, un fel de reafirmare a neutralității armatei, dar care de astă dată a sunat mai ales ca un avertisment dat Congresului. că armata nu se pune în slujba cutărui sau cutărui partid, și declarația proelțanistă a lui Șevardnadze, și luările de poziție în favoarea lui Elțin ale străinătății, și mișcările de stradă pro-Elțin, și demonstrațiile bolșevice anti-Elțin — nimic n-a lipsit.

Acum, omenirea urmărește cu sufletul la gură cele ce se întâmplă în Rusia. Fiindcă toate frământările și contorsionările respective au loc într-o țară care, pe de o parte, are o importanță imensă, din toate punctele de vedere, pentru liniștea și echilibrul pe mapamond, iar, pe de altă parte, n-a cunoscut cu adevărat niciodată democrația. Faptul că rușii nu știu ce este regimul democratic, fie și din cauză că au trăit peste șapte decenii sub regim bolșevic, l-a făcut pe mulți să susțină că rușii ar fi inapți genetic pentru de-

mocrație, având în vedere și sorgintea și conformația lor asiatică, o stare de semisălbăticie. Ca atare, rușii ar fi guvernabili numai cu cnutul, sau, în termeni moderni, ar putea fi ținuti în frâu numai de un regim de mână forte. A spus-o nu de mult însuși Soljenitșin. A reieșit și dintr-un recent sondaj de opinie efectuat în țările est-europene și în fostele republici sovietice. Morala ar fi: ce te mai chinui, Elțin, să păstrezi aparențele, ce mai umbli cu mânuși? Pune biciul pe ei! Cu alte cuvinte, există ideea că Elțin nu va izbuti, oricât ar vrea, să descurce stând în fotoliu încălțitul ghem al politicii și al situației din Rusia și că singura soluție ar fi să scoată sabia și să taie nodul. Pe urmă să țină sabia zdravăn în mână. Și iată că-a făcut-o.

Oricum, în Rusia evenimentele — vorba lui Preda — nu mai au răbdare, se precipită. Va fi oare în Rusia război civil?

ION D. GOIA ■

Puterile „clandestine”

„Clubul nuclear” se extinde

• Va fi secolul 21 un coșmar?

Inchiderea expresă a granițelor R.P.D. Coreene și declararea „stării de semi-război”, fără ca menționata stare de conflict aproximativ să vizeze oficial Seulul, reasează pe terenul faptului consumat problema diseminării armamentului nuclear. Tradiționalele manevre americano-sud-coreene desfășurate de curind nu au perturbat, conform unor reguli riguroase respectate de multă vreme, viața nord-coreenilor. Joaca de-a războiul din sud a fost, însă, brusc dilată în nord. Decizia autorităților de la Phenian avea nevoie de o explicație pentru recenta „etanșizare” a republicii populare. Ea s-a găsit în teatralele manevre sudice. În felul acesta, iminentul control al echipei AIEA a fost evitat, iar dispozitivele ultra-secrete unde se articulează programul nuclear militar al R.P.D. Coreene rămân scutite de exigența indiscreției a unei agenții internaționale specializate în depistarea de înamic nucleari clandestini. Mesajul Phenianului este clar: regimul comunist local nu consideră că s-au coapt condițiile pentru un armistițiu ideologic spectaculos.

Proliferarea panopliei nu-

cleare pe orizontală are loc într-un moment cînd escalada pe verticală s-a încetinit. Nici S.U.A. și nici fosta U.R.S.S. nu mai manifestă febrilitatea de odinioară în dezvoltarea unei descurajări reciproce de mari proporții. Cele două superputeri au ajuns la acest prag de chibzuință, după decenii de consumuri gigantice complet inutile. Atît Moscova, cît și Washingtonul se dotaseră nuclear în proporții care nu mai erau elocvente. Forța de șoc a fiecăruia depășea substanțial capacitatea unei exterminări reciproce de un număr impresionant de ori. Cui folosea această spirală care perforase plafonul unei chitanțe de 1 000 de miliarde de dolari anual? Relaxarea neașteptată a celor două sisteme antagonice, pulverizarea mecanismelor totalitare și surparea Tratatului de la Varșovia au modificat structural logica înarmărilor nucleare. Fostii inamici ireductibili s-au astîmpărat. Dar animozitățile locale, ambițiile regionale și tranșările militare de conturi politice continuă.

În paralel cu anestezia înarmării de virf, s-a instalat, pe zone întinse ale lumii, o stare de război clasic, avînd

coerența înfruntării de lungă durată. În paralel, țări asiatice, orientale, sau sud-americane ținesc cristalizările de perspectivă ale unor influențe regionale. În acest cadru, apelul la tehnologia nucleară capătă relevanță logică a conturării unor noi centre de putere la nivel regional. Asiduitatea manifestată de numeroase țări în vederea intrării în fapt în „clubul nuclear”, altădată restrîns și performant, anticipează noi decantări doctrinare și strategice. S.U.A. sau Rusia nu vor ajunge încă multă vreme de acum încolo în postura de puteri nucleare secundare. Dar este de prevăzut că alte state vor accede la o credibilitate de ripostă alarmantă în raport cu vechile raporturi de autoritate. Ca atare, multe din atuurile de pină acum, deținute cu o monotonă rigoare de Moscova și Washington, vor ceda în fața presiunii puternice înarmate a lumii a treia. O lume săracă, dar orgolioasă și angrenată în cimpul magnetic al violenței mondiale tocmai de către dezordinea gestionată precar de foștii „dirijori”.

RADU BUDEANU ■

pierd înălțimile, banii și războiul. • Pentru a ridica moralul trupelor britanice dislocate în CROATIA sub mandatul ONU, prințul Charles

TURNUL BABEL

al Marii Britanii a făcut o vizită la Split. Moralul autohtonilor nu mai trebuie ridicat pentru că nu mai există. • În CIHNA, angajații guvernamentali se vor reduce cu 50 la sută și trei ministere ur-

mează să se desființeze. Această în vedere reducerii declinului financiar. În contrapartidă, bugetul de înarmare va crește cu 7,5 miliarde de dolari. O serie de vecini increduli declară că cifra nu e adevărată: bugetul de înarmare ar crește cu valori mult mai impozante. Ceea ce neliniștește statele din zonă este masiva achiziție de armament sofisticat, la prețuri scăzute. • Catastrofa furtună care a afectat coasta de est a STATELOR UNITE și a produs 160 de morți, precum și imense pagube materiale, a fost anticipată pe calculator. Traseul dezastrului fusese precizat cu câteva zile înainte meteorologilor

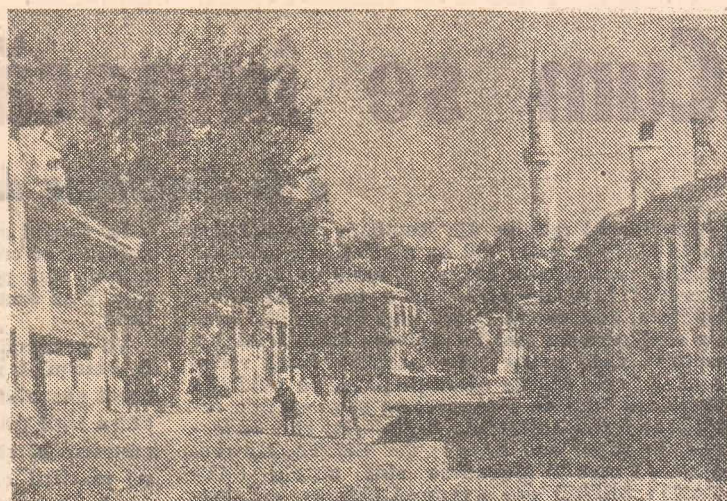
rămînîndu-le să aștepte confirmarea precizunii. S-a confirmat, dar a costat mai mult! • Organizația extremistă de stînga „Dev Sol” a organizat un show terorist de mari proporții, care a amuțit întreaga TURCIE. Într-o singură noapte, peste 20 de bănci și mari firme au avut aceeași soartă: mecanisme explozive le-au distrus în modul cel mai spectaculos. Ca și în cazul anchetelor întreprinse în New York și Bombay, unde explozii de același tip au perturbat liniștea publică, firul crimelor rămîne complet confuz.

RADU BUDEANU ■

CADRILATERUL N-A FOST UITAT

Dobrogea a fost și este un străvechi pământ românesc. Ea a fost locuită, din cele mai vechi timpuri, de ramura tracă a geților, ai căror urmași sunt românii. ● Vreme de șapte sute de ani, până la pătrunderea bulgarilor în Balcani, Dobrogea a fost o zonă aparte, denumită *Scythia Minor*, în cadrul provinciei Moesia de Jos, romanizată apoi în întregime. Prin urmare, colonizările slave de la începutul secolului al VII-lea au găsit ținutul populat de o lume romanică. ● Inceput cu anul 860, Dobrogea s-a aflat sub înfrîngere bizantină vreme de aproape trei secole. Populația bășinășă era denumită *valahă* și se considera urmașă a coloniștilor romani. ● Domnitorul Mircea cel Bătrân va izbuti să treacă în componența Țării Românești partea nordică a Dobrogei, cu Silistra. ● Războiul de independență din 1877-1878 a adus la mare parte din Dobrogea străbună, act legitim, consfințit ca atare și de către Congresul de pace de la Berlin. ● După al doilea război balcanic, Tratatul de pace de la București, semnat la 10 august 1913, stabilea noua graniță dobrogeană româno-bulgară: Ea pornea, de la Dunăre, din sus de Turtucaia, și ajungea la Marea Neagră, la sud de Ekrene. Președinția Congresului a aparținut premierului român Titu Maiorescu. România a contribuit decisiv la restabilirea păcii în Balcani, sporindu-și astfel prestigiul internațional. Dobrogea românească a fost întregită cu două județe, *Durostor* (cu reședința la Silistra) și *Calliacra* (cu reședința la Bazargic). ● Județele respective constituiau bucata de pământ dintre Dunăre și Marea Neagră cunoscută — după configurația granițelor sale — sub numele de *Cadrilaterul Românesc*, avînd o suprafață de 7726 km² și o populație de 378 027 de oameni (recensământul din 1930). ● În urma războiului mondial din 1914-1918, prin Tratatul de pace (art. 27, pct. 5), încheiat la Neuilly-sur-Seine între Puterile Aliate și Asociate și Bulgaria, s-a reconfirmat frontiera româno-bulgară stabilită prin Tratatul de pace de la București. ● După „ultimatumul Molotov” din 27 iunie și după „diktatul Ribbentrop-Ciano” din 30 august 1940, au fost șmulse din trupul României Basarabia, Bucovina de Nord, Ținutul Herța și Transilvania de Nord. ● S-a întâmpnat apoi la fel cu Cadrilaterul. Țara noastră a fost din nou victimă presiunilor din exterior pentru cedarea de teritorii. La 7 septembrie 1940 a fost semnat Tratatul de la Craiova, prin care granița dintre România și Bulgaria revenea la cea fixată prin Tratatul de la Berlin. ● După război, prin Tratatul de pace de la Paris, frontiera româno-bulgară rămânea cea precizată la 7 septembrie 1940.

Reproducem în cele ce urmează un fragment dintr-o corespondență a agenției bulgare de presă B.T.A.: „Ziarul bulgar «Nova Silistrenska Tribuna» descrie drept «o manifestare de naționalism și intenții de revendicări teritoriale» declarația făcută de președintele român Ion Iliescu la ceremoniile desfășurate la Iași cu prilejul celei de-a 134-a aniversări a unirii Valahiei cu Moldova. Într-un editorial apărut în ziarul din Silistra se arată că referirea făcută de președintele Iliescu la «unificarea tuturor teritoriilor românești» și apelurile sale de «a urma exemplul strămoșilor» nu pot fi interpretate decît ca o reactivare a speranțelor cegasarte ale naționalistilor într-o Românie Mare. Ziarul cere consiliului municipal și primăriei Silistra, precum și parlamentarilor să insiste pe linia autorităților bulgare să acționeze astfel încît «asemenea legiri să nu mai îngrijoreze populația din zonele de graniță, în primul rînd din Dobrogea». Potrivit ziarului citat, cele petrecute demonstrează că «oficialitățile române nu au renunțat la pozițiile lor naționaliste și la pretențiile față de teritoriile țărilor vecine». În 1919 (sic!) și 1940, sudul Dobrogei a făcut parte din România. Bulgaria a recîștigat teritoriul ca urmare a încheierii Tratatului de la Craiova

Imaginedin Turtucaia — 1938

sub patronajul germanilor”.

Față de acest text, sunt de făcut cîteva observații:

1) Pretenții față de teritoriile țărilor vecine România n-a avut niciodată și, deci, nu se pune problema de a renunța sau nu la astfel de pretenții, conform principiului că nu poți renunța la ceea ce nu ai. În schimb, România a avut și are drepturi asupra teritoriilor românești aflate acum în componența altor state. Pretențiile românești, cînd va fi să fie formulate, se vor bizui, evident, pe aceste drepturi.

2) Ca și Basarabia, Cadrilaterul a fost cedat de România în 1940, sub presiunea lui Hitler (o spune, eufemistic, chiar ziarul din Silistra, cînd vorbește de „patronajul germanilor”). Or, se știe, toate lucrăturile lui Hitler s-au deslucrat, toate ferecăturile lui s-au desferecat, toate făcături-

le lui s-au desfăcut. Toți cei păgubiți și furați de Hitler, ori sub patronajul lui Hitler, și-au primit bunurile înapoi. A mai rămas să și le primească și România, lucru care, cu siguranță, se va întîmpla. Acesta este mersul istoriei, în ciuda unor piedici de moment ori conjuncturi nefavorabile. Atunci, de ce crede ziarul amintit că Bulgaria trebuie să rămînă pe vecie cu un cadou primit din partea lui Adolf Hitler?

3) Fiind vorba de revenirea la patria-mamă a unor teritorii românești ce ne-au fost răpite și nu de revendicarea unor teritorii străine, e limpede că refacerea României Mari nu înseamnă „speranțe deșarte”, ci o năzuință firească a tuturor românilor.

ION D. GOIA ■

În plin secol XX a reapărut... pirateria!

● Folosind ambarcațiuni rapide și arme automate, pirații au devenit un real pericol

Intr-o noapte de mai, cînd cerul era întunecat iar marea calmă, Kots Panjang, un transportor de 7 727 de tone, din Singapore, aluneca liniștit pe un canal strîmt, canalul Phillip, mergînd către portul indonezian Semarang. În jurul orei 4 a.m., Park Tae II, căpitanul vasului, a auzit bătaia în ușă. Imediat și-a dat seama — pirații! Aceștia au încercat să spargă ușa cu o rangă. După cîteva minute de luptă, trei oameni înarmați cu săbii au năvălit în cabină, l-au legat, apoi au trecut la jefuirea vasului. Au luat 3 400 de dolari în cash și cîteva lucruri de preț ale echipajului. Pirații au devenit o adevărată calamitate a mărilor, iar în majoritatea cazurilor, conducerile țărilor respective se pare că sînt fără putere — nu îi pot opri în nici un chip. Marea Chinei de Sud este de secole un loc preferat, pentru atacuri și jaf, ale piraților. Acum, pirateria s-a răspîndit și pe coastele Americii Latine, pe coasta de vest a Africii, în apele Braziliei.

Organizația Maritimă Internațională a raportat peste 200 de atacuri ale piraților în sud-estul Asiei, în anul

1991, concentrate de-a lungul a 1 600 de km ai strîmtorii — de la capul nordic Sumatra, pînă la cel estic, Java. Cifra este comparată cu cea din 1990, de numai 60 de atacuri, și cu cea din 1989 de... trei atacuri.

Dar, oriunde ar fi, acești „corsari” acționează după modele similare. De obicei, atacă noaptea trînzii, cînd majoritatea echipajului doarme și cînd vasul alunecă încet printr-o strîmtoare sau în apele de coastă. Ei se reped în ambarcațiunile lor mici, capabile de viteze de peste 40 de noduri. Leagă echipajul vaporului, uneori chiar îl țin sub teroare, luînd apoi orice sumă de bani sau orice obiect de preț pe care îl găsesc. Misiunea este de obicei executată în aproximativ 20 de minute, după care ei dispar departe în întuneric. Rareori omoară pe cineva, deși în august 1991, inginerul șef al unui vas de transport a fost împușcat mortal și aruncat peste bord, în timpul atacului unei bande de 25 de pirați înarmați, pe coasta de est a Malaeziei. În acest caz neobișnuit, pirații au intenționat să fure vasul cu totul,

deoarece conținea echipamente electronice deosebit de scumpe.

Iată opinia lui Michael Farlie, directorul Asociației Proprietarilor de Vapoare din Hong Kong, referitoare la situația din Indonezia: „Este o acțiune comună, un complot am putea spune, în care sînt implicate Marina Indoneziană,

Politia Marină și agenți vamali. Bineînțeles nu există dovezi în acest sens”. Evident că guvernul Indoneziei dezmințe aceste afirmații, iar în iulie 1991 anunță arestarea a 30 de pirați pe Canalul Phillip. Mulți vaporeni afirmă că această măsură nu a fost decît un „gest simbolic”.

O problemă esențială este și

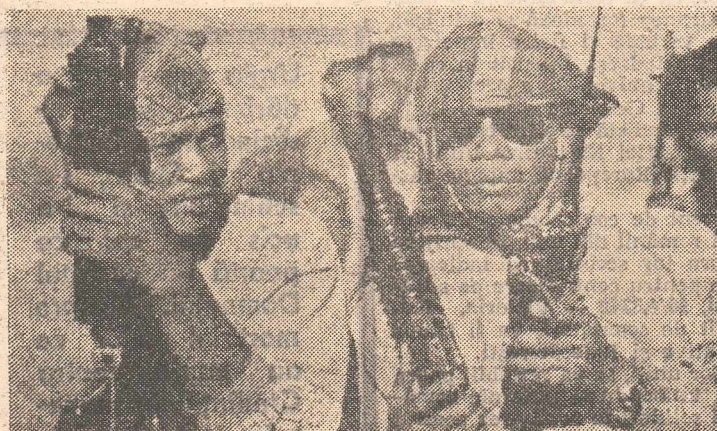
faptul că, în realitate, numărul atacurilor este cu mult mai mare decît cel al incidentelor raportate oficial. Unii proprietari de vase refuză să declare atacurile, deoarece îi costă în jur de 25 000 de dolari pe zi pentru a ține un vas comercial în port, în timp ce echipajul este interviuat de poliție.

Cîțiva proprietari insistă totuși în necesitatea introducerii unor măsuri drastice. Malaezia a sugerat instalarea unor gărzi înarmate, pe vapoare alese la întîmplare, alții pledează pentru îndesirea utilizării patrulelor în aer. Înсуși Farlie recomandă căpitanilor să întărească paza noaptea, sau să lumineze puternic corăbiile, pentru a descuraja pirații și a-i împiedica să se strecoare pînă la corabie.

Dar... orice precauții ar lua, proprietarii de vapoare sînt pe deplin conștienți că Prețul plătit de ei pentru vindecarea acestei adevărate „epidemii piraterice” este, din păcate, în continuă... creștere!

Traducere și adaptare de
RALUCA VRABIE ■

Time, nr. 40

Cum se împacă românul cu Dumnezeu

• În diversitatea de culte și rituri, toleranța este singura cale

Fenomenul religios din România este ordonat în 15 culte și peste 120 de asociații cu caracter religios recunoscute oficial și luate în evidența Secretariatului de Stat pentru Culte. În afara acestora, mai există câteva zeci (nu se știe precis câte) care nu sînt în evidența secretariatului amintit. Cele patru culte neoprotestante recunoscute, cele 120 de asociații înscrise în evidența Secretariatului de Stat, precum și asociațiile religioase neevidențiate de Secretariat sînt cunoscute în popor sub numele de SECȚE, iar credincioșii care le alcătuiesc sînt numiți SECȚANȚI. SECȚA este o ramură (mișcare religioasă) desprinsă din trunchiul principal al unei biserici-mamă, cel mai adesea în urma unor divergențe privind dogma.

În timpul regimului comunist, o seamă de slujitori ai credinței, din cadrul cultelor acceptate de stat, precum și din rîndul celor neacceptate, s-au sacrificat pentru demnitatea credinței lor.

Vă prezentăm în această pagină un tablou al fenomenului religios din România, punînd separat accentul pe mișcările religioase scoase în afara legii (este vorba de decretul 177 din 1948, cunoscut și sub numele de Legea Cultelor) și pe martirii credinței creștine ortodoxe, catolice și greco-catolice. Precizăm că nu există pînă în acest moment o altă Lege a Cultelor, deși așa ceva se impune cu necesitate.

Culte religioase recunoscute de statul român

Culte tradiționale :

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ

80% din numărul total al credincioșilor din România aparțin acestui cult. Aproximativ 18 milioane de credincioși ortodocși sînt organizați într-o Patriarhie autocefală, condusă de Sfîntul Sinod, în fruntea căruia se află Patriarhul. Patriarhia Română e compartimentată în cinci mitropolii, nouă arhiepiscopii și nouă episcopii.

BISERICA ROMANO-CATOLICĂ

Există o arhiepiscopie (București), cinci dioceze (Alba Iulia, Iași, Satu Mare, Oradea și Timișoara) și un ordinariat catolic armean. Biserica Romano-Catolică numără 1,3 milioane de credincioși, dintre care 800 000 maghiari, 400 000 români, 50 000 germani, iar restul de alte naționalități.

BISERICA ROMÂNĂ UNITĂ CU ROMA (GRECO-CATOLICĂ)

Este compusă din patru dioceze (Cluj, Oradea, Baia Mare, Lugoj) și o mitropolie. Cuprinde aproximativ 228 000 credincioși, cu toții români.

BISERICA ARMEANĂ

Are o episcopie la București și cuprinde sub jurisdicție și armenii din Bulgaria. Numărul aproximativ al membrilor este de 5 000.

CULTUL CREȘTIN DE RIT VECHI

Cuprinde circa 50 000 membri ai minorității ruse.

Biserici protestante :

BISERICA EVANGHELICĂ DE CONFESIUNE AUGUSTANĂ (LUTERANĂ)

Cuprinde aproximativ 30 000

membri, în majoritate de naționalitate germană.

BISERICA REFORMATĂ (CALVINĂ)

Are circa 700 000 membri și două episcopii (Cluj-Napoca și Oradea).

BISERICA EVANGHELICĂ SINODO-PRESBITERIANĂ

Cuprinde 30 000 membri, din care marea majoritate maghiari. În afara acestora, mai cuprinde cîteva mii de slovaci și cîteva sute de români.

BISERICA UNITARIANĂ

Cuprinde 70 000 membri de naționalitate maghiară.

Biserici neoprotestante :

CULTUL BAPTIST DIN ROMÂNIA

Cuprinde circa 110 000 membri.

CULTUL ADVENTIST DE ZIUA A ȘAPTEA

Cuprinde peste 50 000 membri.

CULTUL PENTICOSTAL

Cuprinde peste 200 000 membri.

CULTUL CREȘTIN DUPĂ EVANGHELIE

Cuprinde peste 50 000 membri.

Alte culte :

CULTUL MUSULMAN

Cuprinde circa 55 000 membri, de naționalitate turcă și tătară.

CULTUL MOZAIC

Cuprinde circa 18 000 membri, evrei, organizați în 68 de comunități.

Mișcări religioase interzise și secte cu practici aberante

În 1948, se emite decretul 177, cunoscut și sub numele de „Legea Cultelor”. Prin acest decret, patru mari mișcări religioase sînt primite în rîndul cultelor oficial acceptate. Acestea patru cuprind credincioșii adventiști, bapțiști, penticostali și creștini după Evanghelie. Această accepțiune a avut, pe de o parte, rolul de a reliefa caracterul democratic al relației statului comunist cu dizidentul creștin neoprotestant și cu viața religioasă în general, iar pe de altă parte a dat o lovitură dură grupurilor religioase mai puțin agreate de comunisti. Dintre acestea, mai reprezentative au fost „Martorii lui Iehova”, „Nazarinenii”, „Oastea Domnului”, „Adventiștii de ziua a șaptea” ș.a. Aproape toți conducătorii locali ai acestor „secte” și mare parte din credincioșii care le compuneau au făcut detenție sub regimul comunist. Unii dintre ei nu s-au mai întors...

Făcînd notă aparte în peisajul sectar românesc două ramuri dizidente din cultul penticostal au alimentat legende care circulau în popor pe seama credincioșilor nealiniati la decretul 177 din 1948: „Tremuriciii” și „Inochentiștii”. „Tremuriciii” aveau drept caracteristică specifică un comportament delirant, însoțit de leșinuri, datorat în bună măsură posturilor îndelungate; în timpul acestor manifestări, cei căzuți în transă bîguiau ceva denumit de propriii teoreticieni „vorbierea în limbi” (analogie la Tîrnul Babel). Acest delir verbal era considerat ca rezultat direct al legăturii cu Dumnezeu. Grupul acesta dizident a dispărut cu încetul în jurul anilor '60. „Inochentiștii” susțineau teza nașterii întîmplătoare a Mîntuitorului. Potrivit acestei teze, anunțata venire a Lui Hristos este de asemenea întîmplătoare și prima. Născut din împreunarea (întîmplătoare) dintre un bărbat și o femeie, Mîntuitorul se va întoarce pe pămînt în același fel: ca rezultat al unei împreunări. În consecință, „inochențiștii” întrețineau relații sexuale „la întîmplare” între ei, în speranța că rezultatul acestor raporturi va fi un copil care va mîntui lumea. Aceste orgii sexuale aveau loc la anumite date, într-o încăpere suficient de mare, neluminată, în așa fel ca să nu se poată premedita asupra formării perechii care va procrea. Evident, aceste întîlniri erau secrete. Și această sectă a dispărut între timp. Ceea ce trebuie reținut este că aceste grupuri nu aveau o răspîndire reprezentativă, ci pot fi considerate aberații (sau rarități) ale comportamentului religios la români.

MARIAN MARIN ■

Noua mișcare memorandistă

Cu aprobarea Mitropoliei Blajului, a luat ființă Noua Mișcare Memorandistă, care are un singur scop: să ceară dreptate pentru Biserica Română Unită cu Roma (Greco-Catolică). Martirizată sub regimul comunist, această Biserică Românească nu și-a reprimat nici astăzi lăcașurile de cult și alte bunuri luate abuziv în anul 1948 de către Statul comunist. Mai mult, credincioșii ei sînt ținta unei calomnieri și a unei atitudini vădit ostile, extinse larg mai ales în mediul sătesc. În Transilvania, pentru a cărei eliberare și unire cu România au luptat românii uniți timp de două veacuri și jumătate, singurii persecutați astăzi — și încă de către propriii lor frați — sînt românii uniți. Se încalcă astfel justiția dumnezeiască și cea omenească și se sfidează trecutul eroic al acestei Biserici luptătoare pentru drepturile poporului. Mai mult, se nesocotește un principiu fundamental al alcătuirii statului național român unitar, formulat în Hotărîrea unirii Transilvaniei cu România, din 1 decembrie (cap. III, pct. 2): „Egala îndreptățire și deplina libertate autonomă confesională pentru toate confesiunile din stat”, cu toate consecințele ce pot decurge de aici. Noul Memorandum cere să se recunoască formal și practic prevederea din art. 22 al Constituției din 1923: „Biserica creștină Ortodoxă și cea Greco-Catolică sînt Biserici românești” și să înceteze situația faptică de toleranță religioasă în propria lor țară pentru clericii și credincioșii români uniți, care nu se bucură de drepturile celorlalte culte. Se apelează la clerul ortodox ca să contribuie la o înțelegere frățească între „cele două strane” (ortodoxă și catolică), prin interzicerea oricărei violențe verbale și fizice împotriva uniților din partea unor credincioși ortodocși. Interfict în cazul românilor uniți se încalcă și Declarația universală a drepturilor omului (art. 18), adoptată de Adunarea Generală a ONU la 10 decembrie 1948. Noua Mișcare Memorandistă se adresează pentru sprijin moral deopotrivă Organizației Națiunilor Unite și Consiliului Europei (a cărui Convenție Europeană impune respectarea libertății religioase).

Apelăm la toți cetățenii, indiferent de confesiune religioasă sau naționalitate, precum și la toți românii din exil, să sprijine Noul Memorandum prin semnătura lor scrisă (cu indicarea adresei). Semnăturile pot fi trimise pentru centralizare pe adresa: Anton Moisin, str. Stadionului, 10/4, 2342 — Victoria, jud. Brașov. Noul Memorandum, însoțit de semnături, va fi trimis organelor puterii executive, legislative și judecătorești.

Dacă se va face dreptate românilor uniți, se va restabili pacea sufletească între românii ardeleni, întărindu-se puternic românismul în Transilvania. Să fim toți solidari în realizarea acestui act de dreptate, spre binele tuturor.

Din partea organizațiilor A.G.R.U. ale Arhidiocesei Blajului,
Prof. Dr. ANTON MOISIN, coordonator.

Urgia comunistă a dărimat biserici, ridicînd statui lui Lenin și Stalin, i-a schingiuit și i-a ucis pe cei ce poartă cuvîntul Domnului. Despre martiriul celor ce au murit pentru Credință, în numerele viitoare ale revistei.

CONSILIER ECONOMIC

Piața valutară

Decor de teatru

Dolarul continuă să fie subevaluat pe segmentul oficial al pieței valutare. Ramura oficială a cursului de schimb își păstrează ecartul de 25% față de ramura de piață. În zonele de circulație la negru, dolarul se vinde și se cumpără cu prețuri care oscilează între 730 și 750 de lei.

Am pierdut pariul cu mine insumi; statul n-a avut curajul să dea friu liber fixing-ului, cantonind pe mai departe cursul în zona neutră a unui prag birocratic situat în jurul valorii de 590 de lei per dolar. Nu știu care sînt interesele care imprimă monedei naționale o situație excentrică în piață. Pot fi invocate o mie de motive. Nu le voi trece acum în revistă. Cert este faptul că, pînă cînd leul nu se va așeza pe un prag natural de schimb în raport cu valutele forte, economia românească va continua să funcționeze într-un decor de teatru, în care operatorii economici vor interpreta partituri tragi-comice sau de-a dreptul ridicole. Iluzia leului puternic, edificată pe supraevaluarea artificială a parității, ne va costa înfin mai mult decît recunoașterea onestă a realității determinate de forțele pieței.

Nici nu știți cit de mult aș vrea să nu am dreptate.

MARCEL APOSTOLESCU ■

Noi sîntem soluția!

Tocmai de 8 Martie a.c., în Saloanul Bizantin al Cercului Militar Central a avut loc semnarea protocolului semnificativ lansarea oficială în România a firmei EPSON, cel mai important producător mondial de imprimante de calculator. Protocolul a constat în autorizarea firmei SCOP în calitate de distribuitor pentru România al susnumitului producător. Firma SCOP își întregeste astfel lista de companii de echipamente de tehnică de calcul pe care le reprezintă ca distribuitor autorizat cu un nou nume de prestigiu, alături de altele ca: IBM, COMPAQ, EVEREX, SUMMAGRAPHICS/HOUSTON, INSTRUMENT, AMERICAN POWER CONVERSION, AMERICAN SMALL BUSINESS CORPORATION, WESTERN DIGITAL, 3 Com, STANDARD MICROSYSTEMS CORPORATION, DIGIBOARD, TRUEVISION.

Aceasta înseamnă, pe de o

scop

Noi sîntem soluția!

parte, că beneficiarii SCOP (și sînt foarte mulți și foarte mari, de la MAPN, și Banca Națională la COCA COLA) se vor bucura de cele mai bune imprimante din lume iar pe de altă parte, SCOP se consacră drept una din cele mai solide firme din branșă. Au participat DI NORBERT BRAUN, directorul Diviziei pentru Europa Răsăriteană, DI DRAGOȘ STAN, directorul comercial al SCOP, numeroși specialiști și reporteri. Asistența feminină a fost omagiată cu imense buchete de jerbere.

CĂLIN MĂRCUȘANU ■

Noi perspective ale colaborării economice româno-italiene

În baza Acordului guvernamental de colaborare economică, industrială și tehnică dintre România și Italia, în perioada 15-17 martie 1993 a avut loc la București sesiunea a XV-a a Comisiei economice mixte româno-italiene, finalizată prin semnarea unui acord de colaborare între cele două părți.

În cursul întîlnirilor cu delegația guvernamentală română, prezidată de dl Constantin Teculescu, ministrul comerțului, delegația italiană, condusă de dl Claudio Vitalone, ministrul comerțului exterior, s-a arătat interesată de dezvoltarea în continuare a cooperării economice și a schimburilor comerciale dintre cele două țări. Domnul Vitalone a evidențiat faptul că, în 1992, Italia a fost unul

dintre cei mai importanți parteneri economici și comerciali ai României.

S-a decis înființarea unei Camere de comerț româno-italiene, precum și organizarea de întîlniri periodice între oamenii de afaceri români și italieni. În scopul unei cit mai bune cunoașteri de către agenții economici din cele două țări a mijloacelor necesare dezvoltării pe mai departe a colaborării bilaterale se va organiza, cit mai curînd posibil, un seminar în Italia. Totodată, partea italiană și-a exprimat disponibilitatea de a împărtăși părții române experiența proprie în domeniul comerțului internațional, prin trîmțirea unui grup de experți în România.

ATENA ENEA ■

ROMEXPO 1993

Anul 1993 este un an hotărîtor pentru economia țării. Și societatea ROMEXPO S.A., va susține în acest an, un examen deosebit; în luna octombrie, Uniunea Internațională de la Paris va hotărî dacă TIB-ul va intra în circuitul marilor tîrguri și expoziții internaționale. Așa cum ne declara domnul Director General — George Cojocaru, „Romexpo este pregătită pentru confruntarea cu publicul

și cu specialiștii în acest an, foarte încărcat deja. Romexpo se va prezenta în „haine noi”, cu personal calificat pentru relații, întruniri și informații, înființarea unui Club al oamenilor de afaceri și alte surprize plăcute ce vor fi dezvăluite la momentul potrivit”.

Vă prezentăm alăturat programul tîrgurilor și expozițiilor specializate, organizate în anul 1993.

Sezonul expozițional va fi

deschis de BITME '93, expoziție internațională de mașini pentru industria textilă, la care vor participa numeroase firme străine din sfera producției de echipament textil, precum și peste 150 de firme de confecții, tricotaje, textile și țesături din România.

Noi urăm mult succes atît pentru BITME '93 cit și pentru ROMEXPO SA.

DAN MIRCEA POPA ■

Programul tîrgurilor și expozițiilor specializate organizate în Complexul Expozițional în 1993

1. **BITME 29.03—02.04**
Expoziție internațională de mașini pentru industria textilă
2. **ROMMEDICA 04.05—07.05**
Expoziție internațională de instrumente și echipamente medicale
3. **ROMPHARMA 04.05—07.05**
Expoziție internațională de medicamente umane și veterinare
4. **ROMCONTROLA 04.05—07.05**
Expoziție internațională de aparatură și echipamente de control
5. **ROMORGADATA 04.05—07.05**
Expoziție internațională de birotică
6. **ROMENVIROTEC 04.05—07.05**
Expoziție internațională pentru cercetarea în domeniul protecției medicale
7. **EXPOCEMENT 04.05—07.05**
Expoziție internațională pentru tehnologia producerii cimentului și societăți producătoare de ciment
8. **T.I.B.C.O. 31.05—06.06**
Tîrgul internațional pentru bunuri de larg consum
9. **SALONUL INTERNAȚIONAL AL AUTO-MOBILULUI 07.07—11.07**
Expoziție internațională de automobile, motoare pentru vehicule, accesorii, piese de schimb și subansamble
10. **BIFE—TIMB 04.09—12.09**
Expoziție internațională de mobilă
11. **T.I.B. 11.10—17.10**
Tîrgul internațional București (tîrg tehnic)
12. **HOTEL 12.09—19.09**
Expoziție internațională pentru hoteluri, restaurante și colectivități
13. **AQUA THERM 17.11—20.11**
Expoziție internațională pentru tehnologia căldurii, ventilației și aer condiționat, echipament sanitar și protecția mediului
14. **AGRARIA 17.11—20.11**
Expoziție internațională pentru agricultură, tehnologie agrară, instalații tehnice și creșterea șeptelului

ComputerLand®

BUCUREȘTI

**Mașini de scris electronice
cu caractere românești**

**SMITH
CORONA®**

**Performanțe deosebite
la prețuri avantajoase!**

Calea Dorobanților 152 sector 1, Tel./Fax: 633.32.27; 633.37.06

Bulevardul Unirii 15 sector 5, Tel./Fax: 312.75.68; 613.75.99

O primăvară rece la Paris

• Se așteaptă o „încălzire semnificativă” a vremii după victoria opoziției în alegerile parlamentare

Există posibilitatea ca grupul Industrial Rhône-Poulenc să fie integral privatizat, curând după alegerile legislative din Franța, alegeri în urma cărora aproape toți observatorii îi văd „detronați” pe socialiști. Dacă partidele de centru-dreapta vor câștiga într-adevăr competiția electorală, viitorul guvern va ceda acțiunile pe care le are unor investitori particulari. Statul francez este acum principalul acționar de la Rhône-Poulenc, deținând 43 la sută din totalul acțiunilor. Într-o declarație recentă, Jean-Pierre Tirouflet, directorul financiar al companiei, a estimat la 2,76 miliarde de dolari valoarea acțiunilor care vor fi puse în vânzare, anunțând, totodată, și intenția conducerii acestui gigant al industriei chimice de a emite simultan un pachet suplimentar de titluri — modalitate prin care Consiliul de administrație dorește să reducă datoriile firmei, cifrate în prezent la un total de 6,12 miliarde de dolari.

În 1992, Caisse des Dépôts et Consignations (CDC) — Casa de Depuneri și Consignațiuni — una dintre cele mai mari

instituții financiare controlate de statul francez, a înregistrat un profit net de 2,1 miliarde de franci (circa 380 milioane de dolari), cu 40 la sută mai mic

Un cuplu pe care viața l-a adus în pragul despărțirii: președintele François Mitterrand și actualul premier Pierre Bérégovoy.

decît cel înregistrat în 1991. La fel ca și alte grupuri financiare din Franța, CDC a resimțit efectele declinului economic general, acuzînd, mai ales, impactul negativ al activității nerentabile din întreprinderile industriale în care a investit. Cu toate acestea, Casa de Depuneri a acceptat să finanțeze un împrumut de 1,5 miliarde de franci (aproximativ 271 milioane de dolari) pe care guvernul francez l-a acordat companiei de stat pentru transporturi aeriene Air France. AF — intrată de cîteva ani buni în pierdere — are nevoie „ca de aer” de banii respectivi pentru a achiziționa 17 avioane tip mediu-curier destinate înnoirii flotei sale.

Și o altă mare firmă franceză cu capital de stat — Bull — specializată în electronică și producția de computere, a solicitat guvernului un împrumut pe trei luni în sumă de 2,5 miliarde de franci (circa 450 milioane de dolari). Bull, pentru care 1992 a însemnat cel de-al treilea an consecutiv cu bilanț negativ, speră să reîntre în profit la încheierea actualului exercițiu financiar. Guvernul a decis să acopere din resursele statului 72 la

sută din cuantumul creditului, apelînd pentru rest la contribuția unei alte firme pe care o controlează, compania de telecomunicații France Telecom.

Alături de rezultatele mediocre înregistrate de SNCF (Societatea națională franceză de transporturi feroviare) și Pechiney Group (întreprindere de stat profilată pe producția de aluminiu), insuccesele firmelor Air France și Bull tind să contureze un adevărat „lanț al slăbiciunilor” în sectorul controlat de stat al economiei franceze, într-un moment politic deosebit de sensibil. Pechiney, alături de Rhône-Poulenc, ocupă primul loc pe lista priorităților în cadrul programului de privatizare anunțat de coaliția partidelor conservatoare, în cazul în care acestea vor veni la putere în urma alegerilor legislative din ultima decadă a lunii în curs.

Victoria electorală a partidelor de centru-dreapta, considerată — cum am menționat deja — drept sigură de majoritatea observatorilor, va consfinți falimentul politicii de dirijism economic etatist, promovată de socialiști, și va marca debutul unei noi pe-

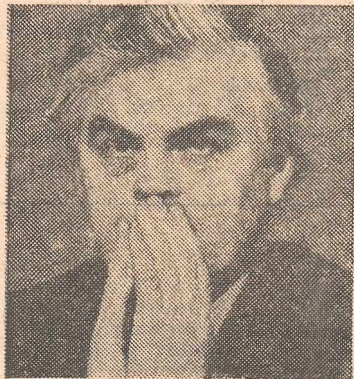

Jacques Chirac — primul în funcție al Parisului și liderul Adunării pentru Republică, cel mai puternic partid din opoziție; mulți observatori ai scenei politice franceze l-au desemnat deja „omul anului”.

rioade de coabitare a președintelui François „Tonton” Mitterrand cu un guvern „nerepresentativ” pentru ideile sale. Evenimentul, cred eu, va determina încheierea „Înainte de termen” a actualului mandat prezidențial al liderului socialist, aflat din 1981 în fruntea celei de-a V-a Republici. În mod normal, „contractul” lui Tonton la Elysée ar urma să expire în 1995.

MARCEL APOSTOLESCU ■

Mondo • Business • Cocktail

• O secretară care îndeplinește funcția de șef de cabinet, primește, în Anglia, un salariu mediu anual de 13 800 lire sterline (cca. 19 900 de dolari). O secretară obișnuită are, tot acolo, un salariu mediu anual de 12 400 lire (cca. 17 900 de dolari), iar o dactilografă la început de carieră este remunerată cu 8 100 de lire (aprox. 11 700 de dolari) pe an. Traduse în lei, adică înmulțite cu 800, salariile respective mă fac, pe mine unul, să-mi pară rău că știu să bat la mașină numai cu două degete și să regret și alte lucruri.

• Conform rezultatelor unui sondaj Gallup efectuat la sfîrșitul lunii februarie, sondaj în cadrul căruia au fost intervievați 2 000 de subiecți, încrederea britanicilor în politica economică a guvernului Major s-a erodat substanțial, ca urmare a accentuării derapajului inflaționist al prețurilor și a creșterii continue a șomajului; 60 la sută dintre cetățenii Regatului Unit sînt alarmați de faptul că economiile lor se vor topi în creuzetul fatidic al recesiunii. Peste trei milioane de persoane se află, în prezent, în căutarea unui loc de muncă, iar previziunile pe termen scurt ara-

tă că șomajul se va agrava în perioada următoarelor luni; așteptările cele mai optimiste estimează că, la finele acestui an, numărul șomerilor va depăși nivelul de 3,3 milioane. Pe ansamblu, economia Marii Britanii va înregistra în 1993 o creștere modestă, de numai 1,1 la sută, relansarea dovedindu-se a fi un proces dificil, grevat și de creșterea deficitului bugetar. Soldul curent al balanței comerciale a țării va fi negativ, ca rezultat al diminuării exporturilor; diferența dintre valoarea totală a importurilor și valoarea totală a exporturilor Regatului Unit va fi, în 1993, de 15,5 miliarde lire sterline (cca. 22,45 md. dolari), cu 3,5 miliarde (aprox. 5,0 md. dolari) mai mare decît în 1992. Confruntat cu toate aceste dificultăți, guvernul conservator trebuie să aleagă între una sau alta dintre cele două căi la fel de „sensibile” recomandate de terapia tradițională a redresării; deci, creșterea impozitelor sau reducerea cheltuielilor publice?

La data redactării acestui

material, dl. Norman Lamont, the Chancellor of the Exchequer (ministru financiar), nu-și prezentase încă

opțiunea — concretizată în bugetul pe anul în curs — în fața Parlamentului.

• Alan Greenspan, președintele Consiliului guvernatorilor Sistemului Federal de Rezerve (banca centrală a Statelor Unite), a declarat că, în opinia sa, planul de reducere a deficitului bugetar prezentat de președintele Bill Clinton este viabil și că inițiativa șefului Executivului constituie o „încercare serioasă” de rezolvare a acestei delicate probleme cu care se confruntă, de mulți ani, Administrația americană. Totuși, Greenspan s-a pronunțat împotriva unei majorări „a-

brupte” a impozitelor și a refuzat să măreze la propunerea unor congressmeni democrați de a sprijini „prin pirghii monetare complementare” politica economică a Casei Albe. Comentarii apreciază, însă, că „mîna de ajutor” pe care atotputernicul chairman al board-ului băncii centrale i-a întins-o președintelui Clinton va netezi drumul aplicării programului economic elaborat de noua echipă guvernamentală de la Washington.

• Boeing a hotărît să-și reducă personalul, ca urmare a scăderii semnificative a producției sale de aeronave. Decizia companiei confirmă „starea deplorabilă” pe care o traversează în prezent industria aeronautică nord-

americană, afectată în bloc de o acută penurie de comenzi. La nivelul anului 1992, producția ramurii a fost de numai 500 de avioane, față de 860 realizate în 1991. Criza producătorilor de aeronave din Statele Unite face și mai puternică poziția deținută pe piață de Airbus. Consorțiul (vest)European și-a asigurat deja o mai bună distribuție la scară planetară a clientelei, recrutîndu-și beneficiarii mai ales în zona „miraculoasă” a Extremului Orient, în care expansiunea economică a „tigrilor asiatici” constituie dovada clară a consolidării cererii solvabile. Mai mult, Airbus mizează pe o extindere substanțială a producției sale în viitorii ani, așteptînd comenzi pentru noul model A-340.

• John Reed, președintele consiliului de administrație și directorul executiv de la Citicorp a încasat o bonificație de 1,035 milioane de dolari — ca răsplată pentru rezultatele deosebite înregistrate de marea corporație financiar-bancară în 1992. Citicorp a raportat un profit net de 722 de milioane de dolari în 1992, după ce, în 1991, înregistrase o pierdere de 457 de milioane. Salariul anual al dlui Reed este de 1,15 milioane de dolari.

• Akai Electric CO. a anunțat că volumul total al vânzărilor sale a scăzut cu 10 la sută în cel de-al treilea trimestru al anului trecut, comparativ cu nivelul înregistrat în perioada corespunzătoare din 1991. Firma niponă, ale cărei produse se vînd în proporție de peste 90 la sută în afara granițelor țării a fost afectată și de fluctuațiile yenului — moneda japoneză mărcind, în ultima perioadă, rate sensibile de depreciere în raport cu alte valute și, în special, cu dolarul american.

• Victor Company of Ja-

pan, mult mai bine cunoscută la noi sub numele de „givisi” (JVC) intenționează să închidă porțile uneia dintre fabri-

cile sale din Germania. Prin această metodă radicală — la care nu a mai apelat pînă acum nici o altă firmă japoneză — JVC dorește să limiteze creșterea costurilor sale de producție, creștere determinată de reculul prelungit al cererii și de scăderea consecutivă a vânzărilor.

• În 1992, pentru al doilea an consecutiv, Olivetti a înregistrat rezultate financiare nesatisfăcătoare, chiar dacă pierderile firmei italiene vor fi ceva mai mici decît în 1991, cînd ele au atins un total de 460 miliarde de lire (cca. 297,5 mil. de dolari). Activitatea nerentabilă din ultimii doi ani este de natură să-l îngrijoreze pe Carlo De Benedetti, președintele consiliului de administrație de la Olivetti, care a declarat că problemele cu care se confruntă pun sub semnul întrebării supraviețuirea firmei pe care o conduce și care plătește acum prețul unor erori strategice comise de antecesorii dlui De Benedetti.

MARCEL APOSTOLESCU ■
(după The Economist și Financial Times)

Excelența Sa dr. W. Hendricks,

Președinte DONAUEUROPÄISCHES INSTITUT, Viena

„Sîntem mai aproape de România decît alte țări din Vest”

FLACĂRA: Cum și cînd v-a venit ideea organizării acestei misiuni economice austriece în România?

Dr. W. Hendricks: Prima oară cred că acum 15 ani. Donaueuropäisches Institut organizează în mod obișnuit asemenea întâlniri de afaceri (sau „trade talks” în engleză) în toate capitalele fostelor țări socialiste, ca și în China, dar și la Istanbul sau Hong Kong etc. Sîntem o instituție austriacă și pregătim vizite ale unor oameni de afaceri austrieci, dar în Viena sînt cel puțin 2000 de companii străine și, în consecință, delegațiile noastre sînt multinaționale. Siemens Austria sau Angus Fire sau Commerzbank AG

Frankfurt fac parte din această misiune. Revenind la întrebare, este o inițiativă avută acum șase luni, dar în același timp este ceva tradițional, este o bună parte a activității noastre.

— Cine a plătit deplasarea?

— Fiecare firmă în parte. Sîntem o organizație nonprofit. Avem în consiliul de administrație nu numai cei mai importanți oameni de afaceri sau bancheri din Austria, dar și oameni politici, de exemplu ministrul Afacerilor Externe, dr. Alois Mock.

— Ce ne puteți spune despre rezultatele vizitei?

— Fiecare participant a avut aranjat un program de întîl-

niri prin intermediul Camerei de Comerț și Industrie a României. Eram convinși că se va semna contractul pentru o societate mixtă de leasing. Ieri am aflat că trebuie întîi aprobate niște reglementări noi. Îmi pare rău că s-a întîmplat așa. Leasingul este o invenție americană de acum 30 de ani. Cumperi echipamente pentru o perioadă de circa 10 ani, plătiți niște taxe. Volumul estimat al acestei afaceri este de 30 milioane de dolari, dacă firma mixtă va apărea și dacă lucrurile merg bine. Este o întîrziere datorată lipsei de experiență în ceea ce privește leasingul. Puteți obține pe această cale multe utilaje și e-

chipamente pentru modernizarea industriei.

— Alte rezultate?

— Nu pot să vă spun că s-au semnat n contracte. Încă nu am asemenea informații. Important este că am putut aduna atîtea firme pe vremea asta, care, dacă au venit, înseamnă că au avut un interes. De a continua, probabil, niște discuții, de a cunoaște alți parteneri. Industria dvs. are nevoie de energie, de materii prime. Dacă partea austriacă va cumpăra energie și o va pune la dispoziția industriei române pentru a funcționa și a putea plăti astfel și materia primă, procesul poate fi pus în mișcare.

O parte dintre cei veniți cunosc mai bine România decît mine. Vor fi din ce în ce mai mulți, pentru că dincolo de aceste vizite în grup vor lua lucrurile pe cont propriu. Și nu uitați că Viena are o puternică grupare de oameni de afaceri străini. Așa-numitul comerț de tranzit înseamnă pentru Austria o sumă de ordinul a 11 miliarde de dolari! Din motive tradiționale, istorice, sîntem mai aproape de România decît cele mai multe țări din Vest. Nu vom putea, din motive de mărime, să avem investiții aici, cum are Shell, de exemplu, dar proporțional putem conta.

MINOLTA ROMÂNIA SRL

FLACĂRA: V-aș propune să începem cu o privire în trecutul nu prea îndepărtat al dlui Sergiu Budu...

SERGIU BUDU: Am lucrat 7 ani la IIRUC, pînă în 1985, după care am trecut la ITC, unde m-am întîlnit prima oară cu oamenii de la Minolta, pentru care, împreună cu o grupă de 10 colegi, am început să ne ocupăm de service.

— Cum ați obținut acest prim contract cu Minolta?

— A fost o luptă crîncenă între mine și IIRUC, însă am găsit argumente necesare pentru ITC și i-am convins ulterior și cu valuta primită pe baza contractului, valută foarte importantă atunci, ca și acum, de altfel.

— Cînd a apărut Minolta România SRL?

— După decembrie 1989 am fost căutat de firma Minolta și întîrziat dacă nu vreau să înființăm o societate în România. Așa am ajuns aici.

— Vă place ceea ce faceți acum?

— În general, m-am apropiat numai de lucruri care mi-au plăcut și am avut puterea să mă rup cînd era cazul. Este o meserie să fii manager, este ceva nou pentru mine, foarte interesant și foarte puțin plictisitor. A trebuit să învăț foarte multe și continui să fac acest lucru și acum.

— Vă rugăm să ne vorbiți despre devenirea dvs. ca manager.

— Încă de la ITC a trebuit să ne descoperim o piață de desfacere, să facem fabricație și cercetare. Am învățat de atunci, într-un fel, să trăiesc pe buzunarul propriu.

— Care este diferența față de ceea ce faceți acum?

— Diferența este că pe vremea aceea blestemam planificarea, iar acum planific de 10 ori mai mult! Socotesc fiecare mișcare. Sigur, diferența este și o altă eficiență, participarea efectivă în orele de muncă, 8—10—12 ore sau cite sînt necesare, este cu totul alta, diferența este în felul în care selectezi oamenii. Eu cred că acel slogan cu „Oamenii de

la Minolta” este adevărat.

— Și cum îi selectați?

— Criteriile sînt de multe ori personale, vorbesc de cei angajați la început; acum, deja, angajează alții. De exemplu, oamenii de la service sînt angajați de șeful de service. Criteriile sînt personale în sensul că, luăm un interviu, de multe ori îi știm dinainte, este și o doză de risc și contează și prima impresie.

— Ce înseamnă această primă impresie pentru dvs.?

— Dacă se uită sau nu în ochii mei cînd vorbește, felul cum spune ce spune, felul cum știe să-și apere interesele și modul cum răspunde la prima întrebare pe care o adresează, și anume „ce poate să facă pentru noi” și dacă știe să răspundă poate fi un om util.

— Ce nu vă place din ceea ce faceți?

— Nu-mi place conjunctura în care lucrez, în sensul că orice este o problemă, să dai un telefon în Austria, să plătești o factură etc. Cele mai nesemnificative lucruri sînt niște probleme de rezolvat. Pierdem îngrozitor de mult timp pentru nimic, față de partenerii noștri din Austria care folosesc efectiv timpul ca să creeze, ca să lucreze pur și simplu. Cred că pierdem cam 60—70% din timp pentru alte motive, deficiențe de organizare ale altora și ale noastre.

— Ce reprezintă astăzi Minolta România SRL?

— Am început cu activitatea de service pentru echipamentele vîndute în țară începînd cu 1985. Am învățat astfel mult din punct de vedere tehnic. Nu se poate trăi numai din service și a trebuit să începem să vindem. Produsele noastre nu sînt cu prețuri foarte mici, dar calitatea lor acoperă, fără nici o îndoială, diferența de preț. Încă nu se apreciază calitatea ci prețul, încă nu se ia în calcul raportul calitate/preț. A fost dificil să promovezi pe o asemenea piață aceste produse. Cred că am format o firmă serioasă, o firmă care să-și respecte promisiunile, cu personal bine și

foarte bine calificat. Nu am urmărit să facem numai profit. Am fost și sprijiniți o perioadă de Minolta Austria, dar acest sprijin a fost folosit pentru a ne forma oamenii, adică pentru a ne asigura un viitor. După un an și jumătate de activitate sîntem bine văzuți de cei din Austria și de clienții care vin la noi pentru că au service de mîna întîi. A fost o muncă dură care a început să-și arate efectele.

— Care ar fi importanța service-ului?

— Este foarte important la un copiator. La un copiator ca și la un autoturism este esențial. Relația cu un client începe în momentul vînzării, dar nu se termină tot atunci, ci, efectiv de abia începe.

— Credeți că service-ul și calitatea produselor pe care le oferiți sînt cele mai importante atuuri ale firmei?

— Pînă acum, da. Produsele sînt japoneze și de ultimă generație. Calitatea service-ului trebuie să dea siguranță clientului.

— Ce vă oferă acum Minolta Austria?

— Minolta Austria a oferit capitalul social inițial, de trei milioane de șilingi austrieci, jumătate în bunuri, jumătate cash, ne-a oferit asistență tehnică pe perioada de formare. Acum ne dă piese de schimb și consumabile. În rest, trăim pe picioarele și buzunarele noastre. De cînd am înregistrat Minolta România SRL orice cheltuieli în Austria se decontează în România. Reclama ne-o facem singuri. Toate costurile sînt ale noastre.

— Ce va fi 1993 pentru Minolta România SRL?

— Începînd din septembrie anul trecut am realizat că nu putem trăi fără a vinde produsele Minolta. De aceea, departamentul comercial și de vînzări reprezintă de atunci prioritatea numărul unu. Trebuie să creștem segmentul de vînzări de pe piața noastră. Încă nu este o concurență serioasă și este vital să ne mișcăm repede. Am avut handicapul unei imagini de firmă scumpă, nu întotdeauna ade-

vărată. În luna martie vom arăta că sîntem competitivi și din punct de vedere preț, nu numai din punct de vedere al calității produselor și al service-ului și cred că vom fi pe piața românească pe poziția pe care este Minolta în Europa, adică pe locul trei. Este ceea ce propunem pentru următorii doi ani. Sîntem, repet, de sine stătători și este greu să ne batem acum cu cineva care este aproape stăpîn pe piață și care este aici de mulți ani. Mă refer la Rank Xerox. Numărul unu în Europa este Canon, care este peste tot sub prețul concurenței. Noi ne-am propus întîi să facem acumulări, să existăm, să putem servi clienții ireproșabil și după aceea să facem profit.

— Ați urmat cursuri de formare managerială. Cum v-au schimbat ele din punct de vedere al acțiunii, pentru că important este nu este ceea ce înveți, ci ceea ce faci din ceea ce înveți?

— Au fost mai multe teme. Toate, cred eu, au avut efect practic asupra mea. Spre exemplu managementul timpului. Cum să-ți folosești timpul disponibil și să ajungi să te ocupi numai de problemele importante. Nu a fost ușor. E greu să schimbi, să te schimbi. O altă temă a fost cum să te comporți cu oamenii cu care lucrezi. Cum să motivezi, cum să conduci. În sfîrșit, a treia temă s-a referit la cum să utilizezi resursele, cum să cheltuești, cum să raportezi.

— Cum arată piramida ierarhică la Minolta?

— Cunoașteți piramida în care șeful este în vîrfurile ei. La noi s-a răsturnat imaginea. Șeful este jos, piramida este întoarsă, iar răspunderea este pe umerii lui și pe cei care sînt din ce în ce mai sus, dar rețineți: piramida este cu vîrfurile în jos, acolo fiind și șeful!

— Vă simțiți uneori depășiți de situație?

— Cînd nu-mi ajunge timpul, nu capacitatea de a rezolva niște probleme.

— Poate mai aveți nevoie de

oamenii!

— Da, dar fiind o firmă particulară cel mai neplăcut lucru este să dai afară un om. Am căutat să mențin un număr minim de oameni, fiecare om angajat în plus fiind un risc pentru că eu consider că trebuie să-i asigur un loc de muncă pînă cînd va exista firma.

— Sînt mulțumiți oamenii care lucrează la Minolta?

— Fără mulțumire nu se poate. Inclusiv pe plan material. Și cred că și pe acest plan mulțumirea sau motivația este suficientă. Apoi, lucrăm în condiții civilizate. Marea majoritate au mașini la dispoziție. Cred că sînt un om receptiv și se poate vorbi cu mine. E drept că sînt și dur și tai atunci cînd trebuie. Oamenii au plecat de la noi numai cînd nemulțumirea a plecat de la conducere către ei. Cine nu se va mișca în direcția pe care o stabilim, mai devreme sau mai tîrziu va trebui să plece. Revenind la motivația există o imagine interesantă. Oamenii cu care lucrezi sînt „legați” prin resorturi de tine. Dacă ele sînt prea moi, deci oamenii nu sînt motivați, atunci energia lor este scăzută. Dacă ele sînt prea încordate se pot rupe. Tensiunea, gradul de elasticitate trebuie corect stabilit.

— Puteți spune că aveți viață personală?

— Greu de spus. Mai degrabă am oferit-o firmei. Dar plusuri fără minusuri nu există.

— Ce ați face dacă nu ați face ceea ce faceți acum?

— Cred că același lucru sau ceva asemănător la altă firmă.

— Vă mulțumim mult.

Pagină realizată de M. SANDOIU ■

În exclusivitate pentru „Flacăra”

Automobilul — de la necesitate la utopie

● Domnii parlamentari, aproape în întreaga lume automobilul este considerat a fi o necesitate. La noi, însă, a fost și a rămas un lux;

și lux este puțin spus. În curând, el va deveni — dacă nu a devenit deja — o utopie. De ce?

Mircea CIUMARA:

Mie mi se pare normal și necesar ca, în România, salariile să crească mai repede decât prețurile. Până nu vom ajunge în situația asta, nu vom ieși din impas. Iată de ce: pentru a introduce progresul tehnic — în orice țară din lume — patronul trebuie să fie interesat să economisească forța de muncă; atunci când există un surplus de forță de muncă, atunci când munca este ieftină, nici un patron nu este interesat să introducă progresul tehnic. Mașinile, automatizarea înlocuiesc oamenii acolo unde munca este puțină și scumpă. Deci, până când salariile nu vor fi suficient de mari în România, nimeni nu va avea nici un interes să modernizeze producția. Prin urmare, în opinia mea, salariile trebuie

să crească mai repede decât prețurile — și nu invers — astfel încât, atunci când sint pus, ca patron, în situația să optez între angajarea unui curier și cumpărarea unei „Dacii”, să prefer să cumpăr o „Dacie”.

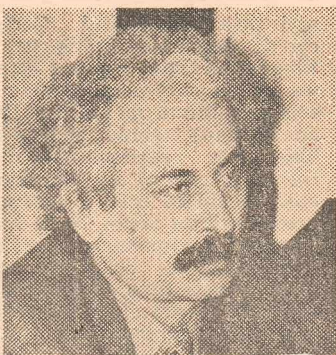
Deocamdată, indexarea oficială (de 80%) continuă să lase salariile în urmă. Așa s-a înțeles guvernul cu sindicatele și așa scrie în acordul cu F.M.I. și cu Banca Mondială. Deci, situația rămâne neschimbată: prețurile vor fi mai mari decât salariile, puterea de cumpărare și cererea solvabilă vor fi în suferință. În condițiile acestea, automobilul rămâne un lux, pentru mulți un lux intangibil, o utopie. Nu este nevoie de el în România. Mergem pe jos. Că și acum 50 de ani tot așa mergeam la serviciu: pe jos. Nu?! Ne întorcem în timp.

Radu VASILE:

Nu sint pe deplin de acord cu afirmațiile domnului Ciumara. Este evident că, în România, automobilul este un lux; deocamdată. N-a ajuns să fie și la noi un bun de consum în masă. Dar asta, nu neapărat și nu numai datorită salariilor mici, ci și datorită structurii pieței autohtone a automobilului. Noi avem un producător unic de automobile în țară: statul; ia să fie cinci întreprinderi producătoare de automobile — două ale statului și trei cu

capital privat! Alta ar fi situația!

România a semnat de curând un tratat de asociere la Comunitățile Europene. Știți

ce înseamnă integrarea în Europa? Programul de integrare se va pune în aplicare din aprilie. Ei, bine, se începe cu reducerea taxelor vamale la anumite produse. Într-o perioadă de zece ani, taxele respective se desființează complet. Vă dați seama ce-nseamnă șocul integrării europene asupra economiei românești, în general, și cum va fi resimțit acest șoc pe piața automobilului? Cum va mai putea să vîndă întreprinderea nu știu care automobile cu trei milioane de lei, dacă va fi posibil să importăm din Piața Comună automobile care să coste numai 500 de mii de lei? Eu cred că toate acestea trebuie, realmente, avute în vedere.

CONSTANTIN ILIE ■

A început mileniul trei

Un super automobil: Cizeta-Motorader

● 16 cilindri (64 supape!), 560 CP, bord de navă cosmică

● În 1990 s-au fabricat 25 de exemplare

La un salon de la Geneva a fost prezentat un superautomobil, o adevărată metaforă a intrării tehnicii rutiere în mileniul trei. Inițiativa creării acestui vehicul aparține unui grup de ingineri care au lucrat la Lamborghini, asociații carosierului Marcello Gandini, fost angajat al lui Bertone. Carosierul menționat este autorul celebrelor modele Miura și Countach și acest lucru se recunoaște în linia generală a lui Cizeta-Motorader. Totuși, ceva din ansamblul mașinii (și mai ales prizele de aer laterale), amintesc de Ferrari Testarossa. Parașocurile care se prelungesc printr-un spoiler adițional subliniază alura agresivă a mașinii. Fotoliile din piele, gea-

murile colorate, bordul asemănător cu acela al unui aparat cosmic întregesc interesul pentru Cizeta-Motorader. Un motor plasat central, de 6 litri, cu 16 cilindri (64 de supape), anunțat a avea 560 CP este în măsură să imprime automobilului o viteză până la 325 km pe oră. Este de fapt o viteză de vîrf, apropiată de aceea a mașinilor de curse de Formula 1 actuale.

În 1990, cînd a fost comercializat pentru prima dată, s-au fabricat numai 25 de exemplare. Deci, putem spune că Cizeta-Motorader este un automobil fabricat în serie mică și, bineînțeles, la un preț foarte ridicat.

ADRIAN BRUTARU ■

NICU CONSTANTIN, popularul actor al Teatrului „Constantin Tănase” din București, este un foarte bun șofer; domnia sa are în vitrina cu trofee personale (printre altele) și două titluri de campion național, obținute în „Raliul Actorilor” București — Sinaia și retur), în anii '67 și '69. „Prima mea dragoste a fost o nemțoaică (Volkswagen), a doua, o italiancă (Fiat) etc., iar acum sint îndrăgostit de o româncă (Dacia 1310). Pe româncă am ales-o, în 1989, dintr-un lot „canadian” special, pentru șefi. Toată viața am fost șef: am numărat de șef (la mașină), am culoare neagră de șef (tot la mașină) și caracter de om. Am fost primul actor, din generația mea, care a avut mașină și asta este o mare mîndrie pentru mine. Permisul de conducere l-am obținut, pe „corecte”, în țară, în anul 1965, imediat după ce m-am întors din Franța. La Paris, datorită aspectului meu de „Don Juan”, le furasem inimă tuturor șoferitelor de acolo, mamă, mamă, ce-a mai fost la despărțire. În viața mea nu am pus pile în două locuri: pentru intrare la actorie și pentru obținerea carnetului de șofer. Dacă ai talent pe scenă, ai și la volan. A sta la volan nu e o glumă, ci e o treabă serioasă; am un mare respect pentru partenerii de drum. Cînd conduc, cum văd eu „giratoriu”, văd „giratoriu” peste tot. Timp de aproape 30 de ani, de cînd conduc, nu am avut nici o zgîrietură. Am plătit o singură amendă, de 400 de lei, așa din plăcere. Odată am fost amendat cînd nu eram în țară. Atunci am luat atitudine, am mers la Poliție și le-am zis băieților cu ochii de culoarea prunelor de pe sticla de țuică: măi, fraților, dacă vreți să-mi mai vedeți culoarea, la sărbătoarea pomului de Crăciun, cînd vin

să vă veselesc copiii și pe voi, opriți-vă, cît mai e timp. Și, băieții au învățat lecția. Eu am contract cu conștiința mea și cu „boșii” supremi ai Poliției care mi-au spus: „Măi Nicule, poți să faci ce vrei, să circuli pe sens opus, pe stop, numai să nu calci oamenii. Deoarece, am fost un elev silitor și sint un actor model, am învățat și eu lecția. Am condus mașina aproape în toată lumea, mai am un pic și cad de pe glob. Cînd plec în week-end, în dreapta se află soția (a mea, nu a altora), în spate cățelul, frigiderul, aragazul, mobila etc., deoarece îmi place să mă respect. Eu și Maricica (Dacia 1310) formăm un cuplu foarte serios. Eu sint Nicu Constantin și nu pot să spun că formez cu mașina un cuplu celebru, deoarece ea nu e cunoscută în lume. Mă băieți șoferi, cînd sînteți cu „covrigul” în mînă nu vă mai plimbați ochii pe ciorapi cu ochiuri „strimite”, minijupe și alte dulcегării, că altfel trageți pe dreapta și e păcat. Vă pup, Nicu Constantin.”

GHEORGHE BARBU ■

Fotografie de Florin Ioniță ■

Automobilul cu dințișori de lapte

● Avea roți de lemn, felinare cu luminări etc.

Primele motoare cu ardere internă au fost realizate de Lenoir, Otto, Benz, Daimler, la sfîrșitul secolului al XIX-lea. În cei mai bine de 100 de ani de atunci, automobilele, inițial cu motoare mono sau bicilindrice, de cilindri și putere mică, construite pe șasiu de lemn, au devenit adevărate uzine, comandate și supraviețuite prin computere, cu motoare de sute de cai putere.

● În perioada de pionierat 1886—1900, șasiul era realizat din țevi metalice sau lemn armat cu metal. Abia după 1900 s-a folosit șasiul cu lonjeroane de tablă ambutasată (sistem Arbel).

● În 1896 a fost inventat primul motor cu 4 cilindri în linie, de către Panhard și Levasor.

● Motoarele cu 4 cilindri în V, generalizate după 1902 de Ford, Matra, Saab au apărut în 1898 pe automobilele Moos, apoi pe Adler (1903), Aries și Peugeot (1910).

● Motorul cu 4 cilindri în linie orizontală, creat în 1898 de Bolle (iar în 1907 cel cu 6 cilindri) a echipat mașinile Chadwick, Napier și Delaunay—Belleville.

● Motoarele cu 8 cilindri în linie au apărut în 1903, pe automobilele Winton. După

1910, motorul se generalizează, fiind folosit și de Bugatti.

● În 1930, Franklin a construit unicul motor cu 8 cilindri în linie răcit cu aer.

● Utilizarea motorului cu 12 cilindri în linie a fost foarte restrînsă. În 1910, s-a construit Franklin coupé Vanderbilt, iar în 1936, Voisin V 12. Generalizat în 1918, motorul V 12 a apărut mai întîi în 1910, pe mașina de record Marvel-Shebler. După 1930, Cadillac și Marmon au lansat motorul cu 16 cilindri în V.

● Primele motoare construite din aliaje de aluminiu au fost Panhard—Levasor (1897), Premier și Hispano—Suiza (1919).

● Transmisia mișcării de la arborele motor la roțile motoare s-a realizat la început prin curele de piele Benz (1885), Ford (1896). Priza directă a fost folosită prima dată la un automobil Renault. Tot Renault a realizat și o transmisie cardanică, mai tîrziu generalizată.

● Cutia de viteze cu 5 trepte a fost folosită prima dată la un automobil Delage (1911).

● În 1903, Walter P. Christie a brevetat sistemul de roți motoare pe față, iar în 1906 apare automobilul Spijker,

cu 4 roți motoare.

● Sistemul de suspensie independentă, pe față, a fost utilizat pe automobilul Deauville (1898). Suspensia pe bară de torsiune apare în 1933, pe Auto-Union.

● Frînele pe față, utilizate de toți constructorii, au apărut în 1919, la Hispano—Suiza.

● În 1923, Bugatti și Voisin au realizat automobile ale căror roți erau încastate în caroserie. În același an, inginerul român Aurel Persu a obținut un brevet pentru „automobil aerodinamic corect” de forma unei picături de apă, cu roțile în interiorul carosieriei.

● Primele roți de automobil au fost făcute din lemn, cu ranforsări metalice. În 1880, românul Dumitru Vădescu a realizat un automobil ale cărui roți din spate amortizau șocurile prin intermediul unor inele de cauciuc, aflate între butuc și obadă. În 1919, Citroën utilizează primele jante din metal.

● În loc de faruri, primele mașini foloseau felinare cu luminări. În 1905 au apărut farurile cu acetilenă, iar în 1912 Cadillac realizează primul far electric.

ADRIAN BRUTARU ■

dragoste nebună, nebună, nebună: cursele automobilistice.

Pentru o zi, leul african a fost francez

După transferări, creații tehnice spectaculoase și promisiuni de unor restricții îngrijorătoare, caruselul Formulei 1, pus din nou în mișcare. Pe circuitul de la Kyalami, la 2.000 de metri altitudine, în arșița africană, s-a desfășurat prima cursă a noului campionat mondial. O ciocnire frontală între doi piloți care nu s-au avut nicio-tă bine:

Ayrton Senna, 32 de ani, temperament clocotitor, alert, plin de fantezie și lipsit de maniere, de trei ori campion mondial, revenit în echipa McLaren Ford după scuturi interminabile, și Alain Prost, 38 de ani, „noua” auziție a echipei Williams, revine în lumea cursei după un an de așteptare. La antrenamentele libere, brazilianul pur și simplu s-a pus pe pistă și a obținut cel mai bun timp — un minut 18 secunde 193 de miimi. Cronometrați după el au fost Prost, Michael Schumacher și Damon Hill. Senna a conștientizat cu autoritate și inspirație, dar spectacolul său n-a impresionat prea mult, fiind vorba de o cursă liberă, fără încurajare și fără stress-ul concursului propriu-zis.

McLaren a inspirat adânc prima zi de antrenament, mai însoțită decât pentru celelalte echipe. Cel puțin Ferrari a gustat cu amărăciune din prima porție a campionatului: Jean Alesi a venit al 15-lea, iar Gerhard Berger s-a plasat pe locul al 24-lea.

Întregul eșafodaj de spectate și proiecte ridicate în vara zilei de vineri, 12 martie, s-a prăbușit în fatidica zi 13, la ultima sesiune de

antrenamente, când Alain Prost și-a dat drumul, conducând noua sa mașină, Williams Renault, cu o dezinvoltură surprinzătoare după „concediul prelungit”, ce s-a întins pe întreg anul 1992. Dar victoria psihologică împotriva lui Senna a fost umbră de micile incidente inevitabile antrenamentului.

Dar a venit și duminica. Startul s-a dat la ora 12,00, ora locală, pe o temperatură de 34°C, în fața a 120.000 de spectatori. Circuitul de la Kyalami măsoară patru kilometri și două sute de metri, și a fost parcurs de 66 de ori.

Pornirea a fost aglomerată și confuză. Prost a pierdut saltul inițial, deși se afla în „pole position”; 24 de ture l-a presat pe Senna; o pre-

siune psihologică tot mai persistentă, tot mai insinuantă. Francezul a stat la pîndă și, într-o șicană cu primul viraj de stînga, a simulat că atacă prin exterior, Senna a sesizat mișcarea, a vrut să-i închidă trasa și Prost, ajutat de performanțele excepționale ale mașinii sale, a țîșnit pe interiorul virajului și n-a mai putut fi depășit tot restul celor 42 de ture care l-au despărțit de finis.

Jocurile păreau făcute; Senna era resemnat, dar o ploaie rebelă de vară a pus sare și piper pe finalul cursei. Mașinile echipate cu anvelope de asfalt uscat, au redus brusc viteza. Nu mai era timp de trecere pe cauciucuri de ploaie, finalul cursei era prea aproape, iar o oprire la stand ar fi modificat clasamentul.

Berger a forțat chiar și în aceste condiții, sperînd să „ciupească” pe unul din piloții aflați în față. Dar în șicana în care Prost l-a depășit pe Senna, Berger a derapat, a ieșit pe porțiunea de securitate și s-a oprit în briul de anvelope uzate. Cu 500 de metri înainte de linia de sosire, Derek Warwick, pe mașina Footwear Mugen — Honda, a avut o soartă asemănătoare. Liderul cursei și următorul său au redus ritmul, fiecare mulțumit cu poziția în clasament.

Revenirea lui Prost a avut un aspect care poate fi o punere în gardă pentru partenerii de competiție. Locul unu de la Kyalami este prima victorie a francezului în doi ani și jumătate și a 45-a din cariera sa. După premiere, Alain a declarat: „Pista a fost foarte alunecoasă. În asemenea condiții, cursa trebuia oprită din motive de securitate. Pericolul a fost foarte mare”. Prost a recunoscut că pornirea n-a fost bună și că, în primele ture, s-a gândit să abandoneze. Anii au avut aceleași probleme cu ambreiajul pe care le-am arut și la încercările de la Silverstone. Din câte știam noi, temperatura ar fi urmat să fie mai ridicată, dar nu a fost așa, anvelopele din față au avut o presiune prea mică și a trebuit să modific echilibrul mașinii”.

Senna a înghițit cu greu amarul înfrîngerii, după ce și propusese să-l strivească pe Prost și să spulbere mitul creat în jurul mașinii Williams Renault, dar n-a fost să fie așa. „Mașina s-a com-

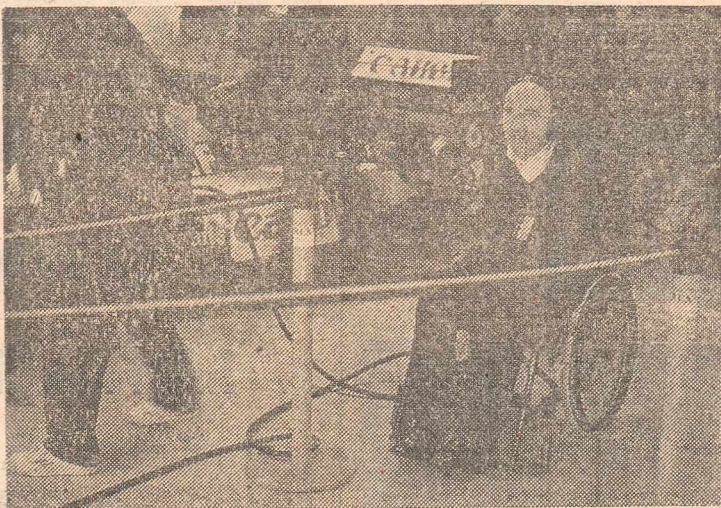
portat îngrozitor. La un moment dat, am crezut că am pană. Era, de fapt, o problemă electronică”, a declarat impetuosul brazilian.

Cei mai fericiți de desfășurarea acestui eveniment sportiv au fost guvernul sud-african și Congresul Național African, principala formațiune politică a negrilor. Reprezentanții ai ambelor părți au declarat că doresc să mențină țara în circuitul mondial, pentru prestigiul național și profiturile obținute din organizare.

Prezentarea premiilor pentru Alain Prost, Ayrton Senna și Mark Blundell a fost făcută de secretarul general al Congresului Național African, Cyril Ramaphosa, și de ministrul dezvoltării Rocco Meyer. Surse oficiale au afirmat că cele cinci milioane două sute de mii de dolari investiți de autorități pentru cursa de la Kyalami, nu este o sumă mare, date fiind beneficiile obținute. Marel premiu a instalat Africa de Sud pe harta evenimentelor sportive mondiale.

Desfășurarea acestei prime etape a depășit orice anticipație, mai ales prin duritatea confruntării între principalii protagoniști. Noile reglementări preconizate pentru partea a doua a calendarului competițional ar putea accentua această luptă fără menajamente, iar formula s-ar putea transforma într-un infern.

NICOLAE MELINESCU

Frank Williams. Echipa lui — din nou și mereu în frunte

Cele mai „tari” accidente din istoria automobilului

● În anii 1929—1930, la o vreme erau mașinile sportive cu caroserii inedite, funcție, în general, de gustul sofisticat și... punga cumpărătorului. Printre acești pasionați se aflau și mulți artiști ai scenei. Este cazul celebrei actrițe Isadora Duncan, care s-a strângulat de proclamație și agățat în roata Buick-ului model sport, ce gosea cu viteza de 150 km/oră.

● În 1955, în timpul cursei de 24 ore de la Le Mans, pilotul Hawthorn, care la volanul unui Jaguar, a încercat să depășească un compatriot, pe Macklin, pentru a se așeza la standul de alimentare. Macklin, surprins, a frânat sec și a așezat mașina sa, un Austin Healey, de-a gmezișul pistei. Levegh, un concurent care venea din spate, n-a avut timp să evite coliziunea și mașina sa, Mercedes, a percutat automobilul lui Macklin, apoi s-a lovit de zidul de protecție și a zburat spre spectatori, omorînd 80 de persoane și rănind grav alte 120.

● În vara anului 1964, pe pista de la Indianapolis (S.U.A.), peste 300.000 de spectatori au fost martorii unei drame. Pilotul Dawe

Mac Donald, care conducea un „Thompson Ford”, a pierdut controlul volanului la un viraj și a intrat în zidul din marginea pistei, unde a luat foc instantaneu. Mașinile care îl urmau cu o viteză medie de 327 km/oră, n-au putut evita coliziunea și au luat foc și ele. În impresionantul incendiu au ars cinci automobile și aproape 2.000 de litri de carburant. Doi piloți — Eddie Sachs și Dave Mac Donald — au murit, iar ceilalți au fost grav răniți. Doar John Parnell a scăpat mai ușor, datorită faptului că a părăsit mașina în plină viteză printr-o săritură acrobatică.

● În vara anului 1966, cursa automobilistică de la Indianapolis și-a luat, și ea tributul de victime; un concurent a murit la antrenamentul oficial, datorită unui ziar purtat de vînt care i s-a așezat pe față în timp ce gosea cu peste 200 km/oră. Dar acesta a fost doar începutul. Chiar în primele clipe după start, a survenit o ciocnire în care au fost angrenate 11 automobile. Din întâmplare, nici un pilot nu a decedat, dar toate mașinile — valorind la acea vreme peste două milioane de dolari — au ars. La acest „act” al cursei au asistat

peste 250.000 de spectatori.

● La 28 mai 1973, câteva sute de mii de spectatori au asistat la o dramatică întimplare petrecută tot pe circuitul de la Indianapolis. Pilotul Bobby Unser, care conducea o mașină Eagle echipată cu un motor Offenhauser, a țîșnit înainte, încă din primul tur. Dar nici nu s-a încheiat primul tur și s-a dezlănțuit dezastrul. Pilotul Jerry Grant, aflat la mijlocul convoiului a lovit cu mașina sa automobilul lui Salt Walther. Acesta din urmă a fost proiectat în zidul de protecție, de unde a ricoșat făcînd un spectaculos zbor pe deasupra pistei și, după cădere, antrenînd în accident încă 12 automobile. În timpul exploziei, metanolul din rezervorul mașinii lui Walther s-a răspîndit spre tribună, incendiînd hainele a 13 spectatori. Lovit puternic și ars pe față și pe mâini, Walther a fost transportat la spital, într-o stare disperată. Cursa a fost oprită din cauza ploii torențiale. La 30 mai 1973 s-a reluat turbata „coridă”. La un moment dat, Swedwe Savage se afla în fruntea plutonului de alertă. El gonește nebunește la volanul mașinii sale Eagle, sperînd, de bună seamă, într-o

spectaculoasă victorie. Dar, din cauza uleiului împrăștiat peste tot de motoarele explodate, pista devenise extrem de periculoasă. La ieșirea dintr-un viraj, Savage n-a mai putut săpini bolidul încărcat cu câteva sute de litri de metanol și s-a izbit de zidul de protecție. Din nou — explozie, din nou incendiu. În stare gravă, pilotul a fost dus la spital și, peste câteva săptămîni a decedat. Grăbit să se deplaseze la locul accidentului, o ambulanță a strîvit în calea sa un mecanic de la echipa S.T.P. Și cam tot în același timp, un fotoreporter urcat pe un turn, unde nici un alt confrate de al său nu îndrăznise să se urce, s-a prăbușit de acolo sporînd cu încă o victimă „bilanțul” acestui concurs.

● În primăvara anului 1975, Marele Premiu al Spaniei s-a desfășurat pe circuitul de la Montjuich. Întrecerea trebuia să se desfășoare pe parcursul a 75 de ture de circuit. Din păcate, concurenții n-au putut acoperi nici măcar jumătate din distanța fixată, pentru că în turul al 26-lea, s-a produs un grav accident: aripa deportantă a mașinii lui Rolf Stommeln s-a desprins și a zburat spre tribune. Cum pe tronsonul respectiv (un viraj larg de stînga, în pantă ușoară), se rula cu peste 270—280 km la oră, automobilul s-a dezzechilibrat și a început un dans frenetic dintr-o parte într-alta a pistei. În final, mașina s-a oprit într-o glisieră de securitate, dar bucăți

din ea au fost proiectate cu putere spre spectatori, oficiali și ziaristi. Pilotul a scăpat cu viață, dar în accident au murit cinci persoane, dintre care doi ziaristi, iar alte șase au fost grav rănite.

● În vara anului 1975 la Belfast (capitala Irlandei de Nord), un bărbat angajat în traversarea unei străzi a fost, inițial lovit de un taxi; apoi, în impet se afla încă la pămînt, a fost izbit de un al doilea automobil, care l-a azvîrlit spre trotuarul opus. În momentul cînd mai multe persoane s-au repezit să-i vină în ajutor a apărut o autodubă care nerezînd să evite grupul de pietoni, l-a lovit, din nou, pe accidentat și pe încă doi înși. În sfîrșit, o altă mașină, venind din spate, a trecut la rîndul său, peste nefericitul trecător. Ca prin minune însă, acesta a suportat cu bine veritabilul „show” automobilistic, alegîndu-se doar cu un picior rupt, și ușoare fracturi în regiunea lombară și zona cutiei craniene.

● La începutul verii anului 1976, în orașul Sao Bento (Brazilia), o mașină a derapat pe un tronson umed, „a ras” o trecere de pietoni omorînd patru oameni, s-a urcat pe trotuar, unde a ucis alți trei, s-a rostogolit peste plaja unui strand, făcînd încă șase victime, ca să plonjeze apoi, în bazinul plin cu înotători, unde a mai omorît încă patru persoane. În total 17 morți!

ADRIAN BRUTARU

Sfaturi practice pentru automobiliști

Utilizarea anvelopelor

Siguranța în circulație, accelerarea și frinarea automobilului depind de acea mică pată de contact a anvelopei cu asfaltul șoselei; de aceea, se impune să alegeți corect pneurile, în funcție de anotimp, de starea drumurilor și de performanțele mașinii dumneavoastră. Din întreg ansamblul unui automobil, pneul este singurul element care se află în permanent contact cu drumul. Anvelopa se comportă la nivelul parametrilor funcționali pentru care a fost proiectată și manufacturată, numai dacă este corect exploatată și întreținută.

Iată opt reguli pe care ar trebui să le respectăm cu conștiinciozitate:

1. Presiunea în pneuri trebuie să se verifice cel puțin o dată la 1000 de km parcurși (nu uitați roata de rezervă!). Presiunea se va măsura la rece (la temperatura mediului ambiant), deci înainte de a porni la drum. După rulaj anvelopa se va încălzi, și valoarea presiunii nu va mai fi

egală cu cea măsurată inițial. În acest caz, nu vă impăciuniți și nu încercați să corectați valoarea de marș prin dezumflarea anvelopei; la rece, presiunea în pneu va cobori sub presiunea nominală indicată în cartea tehnică și circulația în aceste condiții devine periculoasă.

2. Periodic, se recomandă o inspecție vizuală a fiecărei anvelope, urmărindu-se în special: adâncimea profilului benzii de rulare (gradul de uzură) și starea flancurilor (posibile protuberanțe sau crăpături). Orice anomalie constatată impune o atenție verificăre și diagnosticare. În lipsa unei experiențe proprii, apelați la serviciile unui atelier de vulcanizare.

3. Uzura inegală a benzii de rulare a unui pneu indică întotdeauna existența unor defecțiuni ale sistemului de direcție și/sau a suspensiei. În funcție de aspectul zonelor afectate (uzate), se poate identifica cu precizie sursa care a provocat uzura anormală. În cadrul unui atelier

specializat se vor putea înlătura cauzele perturbatoare (refacerea geometriei roților, înlocuirea amortizorului defect etc.).

Mai rar, o defecțiune a sistemului de frinare (ovaiizarea tamburilor) poate conduce la o uzură accentuată, neuniformă a benzii de rulare, aceasta ca urmare a variației neuniforme a forței de frinare la roată.

4. Vulcanizarea unei anvelope sau a unei camere se va face întotdeauna la un atelier specializat, evitându-se pe cât posibil improvizațiile.

5. După orice intervenție la un atelier de vulcanizare, se va face, obligatoriu, și echilibrarea dinamică a roții. Operația de echilibrare a roților este adesea ignorată atât de client, cât și de mecanic, considerându-se, în mod eronat, că echilibrarea „de fabrică” este suficientă. Recomandăm însă ca echilibrarea roților să se facă în următoarele cazuri:

— la cumpărarea și înlocuirea unui pneu (după un

rodaj de aprox. 200-300 de km);

— ca urmare a pierderii plumbilor aflați pe jantă;

— în urma oricărei intervenții „pe roată” la un atelier de vulcanizare.

6. Camerele de aer trebuie să corespundă dimensional cu anvelopa, în caz contrar putând apărea fenomene nedorite, culminând cu posibilitatea de explozie.

7. Inspectați periodic ventilele și depistați orice pierdere de aer.

8. Nu utilizați jante deteriorate, corodate masiv sau confecționate artizanal, deoarece, în acest caz, influențați negativ durata de exploatare a anvelopei și măriti șansele de deteriorare sau chiar de explozie a pneurilor.

În România nu există o legislație specială privind utilizarea anvelopelor în funcție de anotimp. De asemenea, nici în cazul utilizării unor anvelope concepute să ruleze cu viteze inferioare performanțelor mașinii nu există reglementări speciale. Simbolizarea limitelor de viteză maximă admisă la anvelope este codificată pe plan internațional astfel:

— Q — pentru anvelope ce permit viteze până la 160 km/h;

— R — 170 km/h; S — 180 km/h; T — 190 km/h; H „radial sport” — 210 km/h; V „radial high speed” (viteză mare) — peste 210 km/h.

Din rațiuni de securitate rutieră, recomandăm schim

rea urgentă a unei anvelope uzate sau care prezintă defecte. Nu folosiți anvelope care au simboluri de viteză inferioare performanțelor șinii. Iarna, utilizați anvelope „M + S” (Mud & Snow noroi și zăpadă) sau (Snow = zăpadă).

În Occident, se utilizează anvelope cu înălțimea fetei cului cit mai mică și cu metrul balonului cit mare, pentru a mări stabilitatea mașinii în viraje și pentru a-i conferi capacități de demarare și de frinare superioare. Dacă doriți să echipați automobilul cu fel de pneuri, este bine respectați următoarele reguli:

— asigurați-vă că pasagerii aripilor permit montarea lor roți;

— aveți grijă să nu influențați eficacitatea suspensiei și mai ales, să nu distrugeți garda la sol a mașinii;

— înlocuirea roților nu trebuie să afecteze eficacitatea instalației de frinare și a mecanismului de direcție.

Uneori, în garaj, situația pare rezolvată. În probă mers, cu mașina bine încălzită, situația se poate schimba însă radical, dată fiind starea drumurilor de pe noi.

Vă propunem să citiți numărul viitor, câteva recomandări de întreținere a anvelopelor.

CRISTIAN BUZAȘ

VOLANUL NEGRU

De la Inspectoratul General al Poliției — Direcția Circulație, am aflat, că se înregistrează o tendință evidentă de scădere a numărului de accidente de la un an la altul. Astfel, în 1992 s-au produs cu 767 accidente mai puțin decât în 1991, numărul persoanelor decedate a scăzut cu 262, iar al celor rănite grav cu 829.

Aceste date statistice sînt mulțumitoare numai într-o oarecare măsură, deoarece în continuare se declanșează adevărate drame din cauza neatenției și a imprudențelor comise de conducătorii auto sau a traversărilor neregulate ale pietonilor.

Iată un alt șir de cifre, care ascund — din păcate — drama, durerea celor care și-au pierdut pe cei dragi, sau îi au lângă ei, dar infirmi pe viață; și toate acestea... în stupide accidente rutiere, în care o secundă de neatenție, le poate răpi fericirea și chiar viața.

● Pînă în prezent, în 1993 s-au înregistrat 1120 de accidente ● 327 de persoane au decedat, iar alte 1045 au fost rănite grav ● În prima decadă a lunii martie, care a coincis cu căderile abundente de zăpadă — 94 de accidente ● 25 de persoane decedate și 94 rănite grav.

Ion Vlad era cit p-acă să-și ucidă fiul în vîrstă de patru ani!

Ion Vlad, un tînăr de 27 de ani, și-a cumpărat o Dacie 1310 din Germania și a venit cu ea în România... fără să poată primi de conducere. Interesant este cum a trecut granița și, apoi, cum a circu-

Ce se poate întimpla într-o clipă de neatenție

lat pînă acasă, în comuna Argentoala, județul Dolj, fără să fie depistat de către organele de poliție. Colindînd pe la rude, evident că se mîndrea cu aventurile din Germania și cu cele de la întoarcere. Astfel, ajunge și la cumnatul său, Pompiliu Burtea, cu care, poate pentru a retrăi imaginile aventurilor anterioare, consumă o sticlă de lichior. Înfierbîntați la culme — probabil — își dau seama că au băut cam mult și se hotărăsco „să stingă” alcoolul din sînge cu... cîte șase sticle de bere fiecare.

Bine amestec, pe la orele 16,30, Ion Vlad, se suie în mașină, în care îi mai ia și pe Viorel. Ghebaur, Virgil Bilă și pe fiul său în vîrstă de patru ani, Ionuț Vlad. Într-o curbă ușoară, datorită lipsei de experiență, a celui de la volan, mașina a părăsit partea carosabilă și s-a lovit cu forță de capul unui pod. În accident, Ion Vlad a murit. Micuțul Ionuț Vlad a fost internat în stare gravă la Spitalul Județean din Craiova, alături de Virgil Bilă.

Comentariile sînt de prisos! Eroismul la volan a fost și de

această dată plătit scump... parcă prea scump!

Triplu ucigaș!

Iată unul dintre cele mai grave și tragice accidente. Gheorghe Călin, de 34 de ani, din Constanța, conducînd pe o șosea din localitatea Giurgiu, județul Ialomița, a pierdut controlul asupra automobilului la volanul căruia se afla, și, pe contrasens, s-a ciocnit frontal cu un TIR. Consecințele au fost grave: Călin Gheorghe a fost rănit ușor, însă duritatea impactului a făcut ca toate cele trei persoane care îl însoțeau să moară pe loc. Șoferul imprudent va plăti pentru „uciderea în culpă” a trei persoane complet nevinoate, cu aproximativ... 12 ani de penitență.

Conștiința remușcării o va avea, probabil, pentru toată viața!

RALUCA VRABIE

Artur Auto-Service, garantează calitatea intervențiilor executate

Pe strada Știrbei Vodă la nr. 122 funcționează S.C. Artur Motors-Cars International S.R.L., societate ce are statut de servise-auto. Aici se execută operații de vulcanizare (non-stop) și se acordă asistență mecanică (între orele 8,00-20,00) și electrică (între orele 8,00-20,00), iar la solicitare se pot executa și tractări auto. Lucrările, în funcție de complexitate, sînt garantate pe o perioadă de timp cuprinsă între 6 luni și un an de zile. Pot fi reparate toate tipurile de mașini, mai puțin cele din mărcile Trabant și Oltcit. Intervențiile se acordă în regim de urgență sau în regim de programare anticipată. În incinta unității funcționează, în

regim de consignatie, un garaj de piese auto. În tură cu calitatea intervențiilor efectuate, patronul societății, dl. Aurel Panait, a spus: „Echipa, compusă din 17 oameni, lucrează sub directia mea supraveghere. Curența mă obligă să fiu foarte exigent și intolerant. Încercăm și cred că reușim să executăm lucrări de bună calitate. Aici vin să-și repara mașina multe „nume” cunoscute — acum avem la reparație Fiat-ul doamnei I. Cocea. Vrem ca în curînd să lucrăm pe bază de abonamente și sper să reușim să transformăm unitatea într-una cu aspect occidental”.

GHEORGHE BARBU

Ce știm despre Fiat Temp

Ridurile încă nu s-au adăscit suficient pe fața lui Regata și iată că firma din Torino l-a și făcut un înlocuitor: FIAT TEMPRA. Noul model este o berlină clasică, în trei volume, derivată direct din Tipo, de la care împrumută în primul rînd platforma. Conform cerințelor modelului și ale studiului în tunel, TEMPRA are spatele voluminos și capota motorului mai plonjată, ceea ce îi subliniază linia generală tip „pană”.

Paleta de motorizare a acestui model este cit se poate de interesantă: 4 cilindri în linie, cu cilindrul care pornește de la 1400 cmc și se încheie la 2 litri (benzină, diesel, turbo-diesel). Concepută

ca o mare rutieră și beneficiind de unele calități de ale lui Tipo, este de așteptat ca TEMPRA să fie o derivate înlocuitoare a lui Regata. Însuși berlină Regata, (derivată din Fiat Ritmo) a apărut în septembrie 1983, iar în primăvara următoare a și beneficiat de un station-wa weekend, lansată cu prețuri saloanelor de la Torino. În 1990, constructorul lui TEMPRA intenționa să rezeze o versiune TEMP BREAK: cu o variantă de locuri, cu care se speră aibă succes mai mare ca precedentul model, Reg Vom vedea.

ADRIAN BRUTARU

Radio „România – Tineret” după douăzeci de ani

SOFIA ȘINCAN (fost redactor șef): Cine are șansa pe care am avut-o eu, să participe la conceperea, realizarea și menținerea, vreme de optsprezece ani și jumătate — și apoi mai departe — a unui post național de radio și să nu se simtă un privilegiat? Acest program a fost făcut de cei mai mulți dintre noi cu patimă, coalizându-ne, tot timpul, împotriva absurdităților, de care nu duceam lip-

Sofia Șincan, fostul redactor șef al programului pentru tineret

să, strecurându-ne printre ele și reușind să abordăm probleme pe care astăzi, multora nu le vine să creadă că le-am ridicat. Eram extrem de puțini — 21 de oameni — care făceau zilnic 11 ore de program. Nevoia ne-a determinat — nu putem avea orgoliul de a spune că ne-am gândit la asta — să devenim o adevărată școală de gazetari, adunând în jurul nostru un grup de colaboratori. Eram foarte, foarte tineri și cei mai exigenți ascultători ai noștri. Nu toți, dar cîțiva dintre ei — care la vremea aceea au pus înaintea vieții lor personale postul de radio — au devenit, apoi, gazetari — și încă din cei mai buni. Ce poate fi mai minunat pentru un om care a iubit enorm radioul, care a venit în această instituție de pe băncile facultății și a muncit, fără întrerupere 32 de ani, decît să-i vadă pe toți adunați laolaltă, într-o astfel de zi! Mă gîndeam de mult la această clipă și-i mulțumesc lui Dumnezeu că am apucat-o.

PAUL GRIGORIU (actualul redactor șef): Conduc programul „România – Tineret” de un an și jumătate. Dacă ne gîndim la cei 20 de ani pe care i-a

Actuala „trupă de șoc” în frunte cu redactorul șef Paul Grigoriu

străbătut, sigur, sînt „proaspătul” redactor șef. Concurența? Ne preocupă foarte mult, mai ales că s-au lansat o serie de posturi — Contact, Delta etc — dar vor mai veni și altele. Cum reușim să le ținem piept? Cine nu-i cunoaște pe cei de aici? Cu ei! Noi nu batem posturile concurente cu muzica, ci cu prezența. Sîntem convinși să-i batem!

SEBASTIAN SIRCA (redactor șef-adjunct): Am rezistat „eroic”, pe „baricade” timp de 20 de ani. Sînt unul dintre „veterani” și cred că am rezistat pentru că există o formulă magică a acestui program, care i-a dat credibilitate: acuratețe, echilibru, precizie, responsabilitate.

FLORIAN PITIȘ: Colaborator acum 20 de ani, colaborator și acum. Dacă e vreo diferență? Sigur că e! Exact diferența dintre tinerii de acum 20 de ani și tinerii de acum, diferența dintre viața de acum 20 de ani și viața de acum. Ceea ce este mai presus de toate, e faptul că și acum 20 de ani existau tineri și e-

xistă și azi tineri, iar acest program era tînr atunci și este tînr acum.

MIRCEA VINTILĂ: Pe vremea mea îi spuneam „Programul III”. Sînt printre primii care am colaborat. Tot timpul a fost alături de noi și noi alături de el.

NICU ALIFANTIS: Datorăm mult acestui program, pentru că o bună parte din publicul pe care-l avem astăzi și l-am avut de-a lungul anilor el ni l-a dat. Ne-a susținut, ne-a făcut cunoscuți, ne-a propulsat. Vom fi alături de el și de acum înainte, în ciuda anilor care, au cam început să se aștearnă.

ADRIAN NĂSTASE (președintele Camerei Deputaților): Acum 20 de ani eram unul dintre ascultătorii acestui post de radio. Îmi amintesc de muzica de avangardă, care a însemnat, într-un fel, și tineretea mea, perioada de studenție. Am simțit atunci o foarte mare decuplare între acest post de radio și celelalte, mult mai conformiste. Era o formă de defulare pentru mulți și cred că noi, cu toții, sîntem astăzi ceea ce sîntem

— și buni și răi — datorită faptului că am reușit să funcționăm, să existăm, prin surse subterane de cultură, prin vieți paralele, în definitiv. Asta ne-a făcut să supraviețuim și, într-un anumit moment, să reîncepem să trăim. Cred că pentru foarte mulți dintre noi — vorbesc de generația celor de 40 de ani — a fost o acumulare în subconștient a unor elemente care ne-au permis ca, după '89, să nu pornim de la zero.

GHEORGHE ANGELESCU (ministru Tineretului și Sportului): În 1973 cînd a început să emită acest post aveam doar 11 ani și, ținînd cont de aparatul la care mi se permitea accesul la acea dată, nu puteam prinde programul de radio. Zece ani mai tîrziu, însă, „Student-Club” era una dintre emisiunile mele preferate — și nu numai a mea, a studenților, în general. În condițiile de atunci, era o pată de lumină pentru sufletele noastre. Sper că „România – Tineret” să sărbătorească și a o sută aniversare.

LIANA TATOS ■

Un adevărat Disneyland la Aricești — Rahtivani

- 0 investiție de 500.000 de dolari
- Pînă în 1994 va fi gata!

Într-adevăr, pînă în 1994, va fi construit la noi în țară un... mini-Disneyland! Este de fapt un proiect de așezămint de binefacere, destinat nu oricui, ci unei anumite categorii: „copiilor străzii”. În afara distracției și jocurilor specifice vârstei, copiii vor fi învățați, prin metode de un înalt profesionalism, să trăiască și să se bucure de viață în adevăratul sens al cuvîntului.

Proiectul se va numi **FERMA COPIILOR** și a fost conceput și finanțat de asociația umanitară **Concordia — Casa Internațională CARITAS**, în cadrul proiectului „Copiii străzii”. Conceput în urma unor studii amănunțite asupra psihologiei copiilor singuri pe lume, proiectul este de o înaltă ținută profesională și are o largă răspîndire internațională. Scopul urmărit va fi de a le crea acestora o atmosferă familială și prietenească. Așadar, ei vor locui în 11 căsuțe a câte 8 copii și un educator, dar vor fi liberi să plece ori cînd doresc. Esențial este faptul că se urmărește ca acești copii să reușescă să realizeze necesitatea propriei organizări a vieții lor. Se va merge pe sistemul de autogospodărire: dotare cu o microfermă zootehnică și teren arabil, cu a-

teliere de lăcătușerie, timplărie, împletit coșuri, croitorie etc. O capelă ortodoxă va crea ambianța spiritualității creștine, în care s-au născut, astfel încît putem spune că, pe această suprafață de 9 ha, cumpărată de asociația CARITAS, se va construi un adevărat oraș al copiilor.

Au fost aduși deja 30 de copii, cazați deocamdată în cîteva barăci montate de voluntari din Anglia. Cei cîțiva pedagogi (de diferite naționalități) sînt și ei voluntari. Restul ajutoarelor constau deocamdată în voluntari din satul Aricești (jud. Prahova).

Așadar, începînd din aprilie 1992, va debuta proiectul **FERMA COPIILOR**, al cărui autor este ing. diplomat **Tobias Jaklon**, care a lucrat el însuși ca voluntar la astfel de proiecte și cunoaște bine problemele acestei categorii de copii. Director al proiectului este dl **Ioachim Rindsfusser**. Ambii sînt cetățeni germani. Cu activitatea de consulting, organizarea proiectării și coordonarea diferitelor specialități se ocupă dl **arh. Călin Hoinărescu**, președintele Comisiei zonale Muntea a Monumentelor Istorice.

RALUCA VRABIE ■

Un strop de suflet

- Fundația „Omenia” se află, permanent, în slujba celor nevoiași

Fundația „OMENIA” a fost înființată în octombrie 1992, la inițiativa unor oameni de suflet, sensibili la suferințele semenilor lor. Fundația este apolitică, non-profit, de binefacere. Președinta acesteia este dna **Minodora Ilie**, iar președinte de onoare dl **Ion Rațiu**. „Firma” nu are surse proprii de venituri, nu produce și nu comercializează mărfuri, trăind numai din donațiile oamenilor de afaceri autohtoni sau străini. Fundația are trei filiale în București, organizate pe sectoare. În sectorul 1 filiala este condusă de dna **Marceta Ghiulbenghian**, iar în sectoarele 2 și 6 filialele

sînt conduse de dna **Ilinca Burtan** și, respectiv, dna **Elvira Vrăbiescu**. Fundația are filiale și la Constanța, Predeal (împreună cu firma Müller) și Timișoara. În străinătate există, deja, filiale în Franța (cu firma Lefranc), Grecia, Germania, Israel (cu sprijinul Patriarhiei Române).

Dintre acțiunile organizate pînă în prezent, menționăm: sprijinirea cu bani și medicamente, rechizite și obiecte de îmbrăcăminte a bătrînilor și familiilor numeroase și nevoiașe. Împreună cu fundația de caritate Christian Mission to Youth, Inc. am demarat, acum o lună, o acțiune unică în

felul ei. După îndelungi tatonări și eșecuri, am reușit să adunăm doisprezece copii ai străzii, ce „activau” în Gara de Nord și să-i cazăm într-un motel din sectorul 6. Întreținerea lor ne costă 30.000 lei/zi. Ideea noastră este de a-i crește în condiții decente, de a-i trimite la școală, de a-i integra în societate. Dl. John Kachelmayer, șeful fundației americane, ne-a asigurat că acest procedeu a dat roade de-a lungul timpului, iar experiența și fondurile domniei sale ne vor ajuta să ne îndeplinim misiunea asumată”, ne-a declarat dna **Elvira Vrăbiescu**.

Altă acțiune finalizată cu succes a fost organizarea unei licitații în scop umanitar, care a avut loc în data de 1 martie la Palatul Elisabeta. Fondurile strînse din donațiile businessman-ilor autohtoni vor avea următoarele destinații: 1.500.000 lei pentru construirea Bisericii din Cimitirul Eroilor, o sumă pentru Casa de Copii de la Nămăiești și o alta pentru ajutorarea copiilor handicapați din orașul Onești.

BRINDUȘA NICOLAE ■

Ajutor gratuit celor mai săraci dintre săraci

Acesta este scopul declarat de Asociația „Misionarele Carității — Maica Tereza” — Filiala Română, autorizată să funcționeze de curînd, în București, str. Milcov nr. 2—4, sectorul 1.

Principalele acțiuni pe care aceasta le va desfășura sînt: să îngrijească bolnavi și muribunzi, să adune și să-i învețe carte pe micii vagabonzi (copiii străzii), să viziteze și

să aibă grijă de cerșetori, pacienții leproși și copiii acestora, să îngrijească pe cei nedoriți, neîubiți și singuri pe lume.

Filiala va organiza case pentru copii handicapați fizic sau psihic, abandonati, bolnavi săraci și muribunzi, pacienți leproși, drogați și alcoolici, adăposturi de noapte pentru cei fără locuințe. În aceste case îi va aduce pe

șchiopi, orbi, invalizi, incurabili și orice persoană abandonată. Va avea, deasemenea, clinici mobile de prim-ajutor, școli la periferii, centre de instruire profesională pe meserii, centre de ajutor pentru distribuirea gratuită de hrană și îmbrăcăminte, centre pentru tineret.

„Misionarele Carității” — Filiala Română este fondată de organizația mondială „Misionarele Carității”, condusă de Maica Tereza Bojaxhiu M. C.

CORNELIU OLTEANU ■

UN MINUT PENTRU FIECARE

● **ITU VASILE** (str. Institutului nr. 2, cămin 3, cam. 417, Petrosani: Am înaintat articolul dvs. conducerii revistei. Să vedem dacă aveți noroc. În orice caz, dactilografai materialele. Nu avem dactilografe. Cum ar fi spus Brâncuși, sintem regi și sclavi, în egală măsură.

● **VASILE GINEAN**, comuna Ciutca, județul Cluj: Sintem bucuroși să aflăm și vești bune. Iată, datorită demersurilor revistei noastre, valurile morii din comuna Sintmartin (județul Cluj) au ajuns unde trebuie. Cei doi „mafioți” de la Firma „SC MONARA SRL” DEJ — respectiv, Modrea Albin și Răduță Adrian, au ajuns în fața cercetării penale. Mulțumim pentru sprijinul acordat, în mod special, dlui Pop Teodor, șefului serviciului economic de la Inspectoratul Județean de Poliție Cluj, cît și dlui

Benedict Bocoș, comandantul Poliției orașului Dej. Ne pare sincer rău că nu-i putem mulțumi și dlui Ioan Pop, procurorul șef al Procuraturii orașului Dej, care ne-a tratat demersul nostru cu un a-nume indiferentism.

● **CHIOREAN IOAN** (str. Șoimului nr. 24, Carei, județul Satu Mare): Întrucît ati cîștigat la fond, la Judecătoria Carei, se pare că nu ar fi probleme prea mari la recurs. Dar, după consultarea avocaților Alexandru Pintescu și Virgil Puia, de la Tribunalul județean Satu Mare, sînteți sfătuit să vă angajați, totuși, avocat și pentru recurs. Pentru a evita orice fel de surprize! Cauza este reală și temeinică, dar „votul” judecătorilor nu în toate cazurile este deplin... Vom fi și noi pe recepție, mai cu seamă că este vorba despre o amărită

trecere prin curtea casei părintești.

● **IONICĂ TOTH**, sat Decebal, județul Satu Mare: Într-adevăr, s-a discutat, în Camera Deputaților — **DECLARAȚIA DE AVERE**. Cît este de sincer dl Petre Roman (2000 dolari în BRC) și cît este de sincer dl Ion Iliescu (ca venituri, în plus, nu are decît pensia nevastă-si), nu putem ști. O oareșicare apropiere între cei doi „decembriști” se poate, însă, întrezări. Timpul nu lucrează, în toate cazurile, în favoarea u-neltitorilor! Firește, dvs v-ați gîndit la ce ne-am gîndit și noi. La uneltele necesare pentru campania de primăvară... Dă colțul ierbii și, nu-i așa, am semănat roșu vînt și vom culege vinătă furtună! Dă, Doamne, să fim proroci de ocazie și politrucii de peruza.

DORIN SĂLĂJAN ■

Meserii noi

Agent publicitar

CĂTĂLIN-VIOREL TALOI este agent de publicitate în cadrul firmei „ANUNȚUL TELEFONIC” S.R.L. BUCUREȘTI. Vîrsta: 19 ani. Este student la Institutul Politehnic București — Facultatea de Chimie, anul II — zi.

— **Cătălin Taloi, te rog să spui în ce constă activitatea de agent de publicitate?**

— Eu sînt unul dintre ei. Activitatea de agent de publicitate este o muncă destul de grea. Agentul trebuie să contacteze cît mai multe firme în scopul de a obține un contract de publicitate, contra cost. Foarte multe firme nu înțeleg utilitatea unei reclame publicitare și din această cauză un agent de publicitate trebuie să fie un om ambițios, un om care să nu se dea ușor bătut. Dacă patronul nu va înțelege azi va înțelege mâine.

— **Ce calități trebuie să po-sede un agent de publicitate?**

— Calitățile de care mă în-trebați trebuie să fie înnăscute. Trebuie să ai stofă de comerciant, pentru că această activitate este un fel de comerț. Multe calități le capeți pe parcurs, cînd „joci în horă”, dar este obligatoriu să fii energic să ai putere de convingere, să ai tupeu în măsura în care ți-dă buna cuviință și, nu pe ultimul loc, inteligență.

— **Care sînt satisfacțiile pe care le are un agent de publicitate?**

— În primul rînd este satisfacția de a colabora cu diferite firme, cunoașterea multor oameni diferiți, cu psihologi diferiți, bucuria de a lucra la o gazetă și multe alte lucruri pe care nu le știam nici în ziua de azi dacă nu lucram în acest domeniu. În al doilea rînd există satisfacția plății unei munci pe care o faci cu plăcere.

GHEORGHE BARBU ■

Avocatul casei

Drepturile donatorilor onorifici de sînge

Potrivit Hotărîrii Guvernului nr. 999/1990, donatorii onorifici de sînge beneficiază de următoarele drepturi:

a) acordarea, la fiecare donare, de bonuri valorice pentru produse alimentare în valoare de 1200 lei, indexată cu indicele creșterii prețurilor la produsele alimentare pentru consumurile colective;

b) două zile libere de la locul de muncă, din care una în ziua donării, pentru salariații încadrați în unitățile publice, precum și la alte persoane juridice;

c) două zile consecutive scutite de frecvență elevilor și studenților;

d) asistență medicală cu prioritate, medicamente, materiale sanitare și de întreținere în mod gratuit — în condiții de spitalizare, precum și în tratamentul ambulatoriu — în unitățile sanitare publice, pentru donatorii care au minimum 5 donări în ultimii 5 ani;

e) prioritate la obținerea

biletelor de odihnă și tratament și reducerea cu 50% a tarifelor acestor bilete, pentru persoanele care au cel puțin 15 donări în ultimii 5 ani;

f) acordarea unei recompense valorice indexate periodic în aceleași condiții ca și dreptul acordat la lit. a), în sumă de 5000 lei la fiecare a 5-a donare, cu condiția ca aceste donări să fie realizate în 2 ani consecutivi;

g) acordarea de obiecte simbol (insigne) la prima donare și diploma de donator onorific, după a 5-a donare de sînge.

Acestea sînt drepturile ce revin donatorilor onorifici civili.

Drepturile donatorilor onorifici de sînge militari se stabilesc pe baza prevederilor hotărîrii sus indicate, prin adaptare la specificul activităților din forțele armate și se aprobă prin ordin al miniștrilor care au personal militar în subordine.

CORNELIU OLTEANU ■

Farmacia din grădină

Șofranul

Eleganța florilor de șofran (*Crocus sativus* L.), coloritul lor viu, fac ca aceste plante să se bucure de o largă întrebuințare în arta grădinilor. Cu ele se pot amenaja frumoase borduri sau borduri de toamnă într-o singură culoare. În combinație cu alte specii bulboase, cum ar fi cele aparținînd genurilor *Scilla*, *Galanthus*, *Chionodoxa*, *Colchicum* etc., concură la realizarea unor frumoase efecte decorative, primele înflorind primăvara, iar șofranul și brîndușa, în toamnă.

Efectele produse de aceste mici flori sporesc dacă sînt plantate în grupuri de cel puțin 5—6 bulbi. Șofranul, lăsînd impresia de floare sălbatică, întocmai ca și ghiocelul, sugerează un aranjament natural. Cu alte cuvinte, plantarea bulbilor trebuie să se facă la întimplare, pe peluze, printre boschetele de arbuști medicinal-ornamentali, pe trunchiurile copacilor bătrîni (în scorburi), pe stîncării etc.

În sfîrșit, șofranul constituie și o splendidă plantă de apartament, pretîndu-se pentru cultura în ghivece sau în coșulețe speciale, înflorirea lui forțată fiind foarte ușor de realizat.

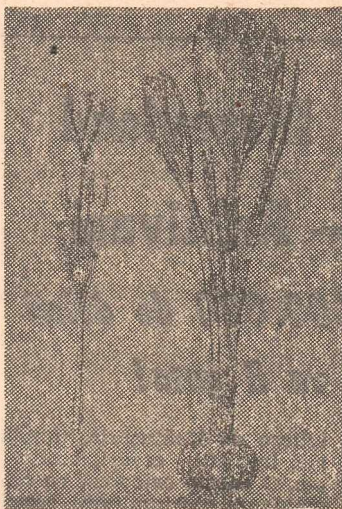
În scop medicinal și alimentar sînt folosite stilurile cu

stigmatete, care conțin derivați de carotenoid și compuși care conferă produsului gustul amărui și aroma caracteristică. Se folosește în calitate de condiment și la colorarea și aromatizarea unor preparate farmaceutice.

Sub formă de infuzie, sirop, tinctură etc., produsul este folosit în cazuri de insomnii, combaterea colicilor stomacali, a dispepsiilor gazoase etc.

ION I. ROVENȚA ■

Mici

secrete utile

● Pentru a împiedica cartofii fierți în apă să se înne-grească după ce au fost curățați, se adaugă în apa de fierbere puțin oțet.

● Pentru a scoate o prăjitură dintr-o formă care opune oarecare rezistență, se înmoaie forma în apă caldă dacă prăjitura este rece și în apă rece dacă prăjitura este caldă.

● Molile se îndepărtează din dulapuri sau cutii punînd din loc în loc sugativă înmuia-tă în esență de scorțișoară.

● O bluză mai delicată sau rufe de copil mic se înmoaie în apă caldă în care s-au dizolvat cîteva bucăți de săpun și s-au amestecat cartofi truciți prin sită sau sfărîmați. Se freacă și se limpezește în mai multe ape.

● Este bine ca vinul să se pună în sticle maron sau verde închis. Sticlele albastre-violet sau albe pot da vinului un gust acru.

● Nu mai lăcrimați cînd tăiați ceapa dacă o stropiți cu puțin oțet ori o spălați într-o soluție de apă (2 părți) și oțet (o parte).

● Pentru ca zahărul caramel, folosit la glazuri, să nu se întărească rapid, adăugați-i în clipa în care a căpătat culoarea și consistența dorite, un strop de oțet sau suc de lămîie.

RALUCA VRABIE ■
ELENA GRECESCU ■

GHID DE MEDICINĂ NATURISTĂ

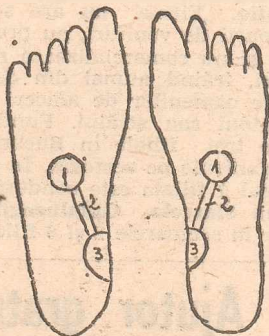
Cistita

La faza acută, suferindul va efectua un repaus alimentar. Va consuma numai lichide, compuse din ceaiuri și sucuri de sfeclă roșie, castraveți, ridichi, apoi un regim alimentar alternativ: 3 zile de alimente acide (carne, unt, brînzeturi grase, ouă, cereale, varză, zahăr) și 3 zile de alimente bazice (lapte, cartofi, brînzeturi slabe, tomate) care va fi reluat încă șase zile.

Zilnic, băi calde de șezut

timp de 15—20 minute, cu apă sau infuzie mai concentrată din coada șoricelului, sau coada calului. Sunt recomandate și băile de abur la șezut cu apa în care au fiert plantele de mai sus. Băla de abur se poate improviza și acasă din două taburete între care s-a pus o scîndură mai îngustă dar rezistentă pe care șade suferindul. Sub scîndură, vasul cu apa fierbinte (sau în fierbere pe un reșou, dar

Cistita

picioarul drept

picioarul stîng

atenție la accidente). Deci suferindul șade pe scîndurică, dedesubt vasul care emană aburul. Insist asupra acestei proceduri deoarece dă rezultate foarte bune. Atenție, după baia de abur, odihnă la pat. De două ori pe zi masa reflexogen la tălpile ambelor picioare în zonele rinichi,

uretere, vezică urinară, cîte 2 minute de fiecare zonă în ordinea arătată în schițele alăturate. Suferindul va bea 2—3 căni pe zi dintr-o infuzie preparată din o linguriță plantă, opărită timp de 10 minute cu 200 ml apă, din coada șoricelului, sau cozi de cîreșe, sau mătase de porumb (aici 2 lingurițe) sau frunze de păr sau semințe de mărar. Suferindul poate recurge și la infuzii din amestecuri de plante, prepararea și administrarea ca mai sus. Infuzie din mușetel 2 linguri, busuioc, frunze mesteacăn, fructe măceș, sunătoare, coada racului și rădăcină cicoare cîte 1 lingură; Infuzie din frunze de mesteacăn 3 linguri busuioc, rută și coada calului cîte 2 linguri; Infuzie din cozi de cîreșe, mătase de porumb, capsule mac, frunze de coacăz negru în părți egale; Infuzie din frunze strugurii ursului, păstăi fasole, semințe în, flori de tei, rădăcină pătrunjel,

plantă coada calului cîte o lingură; Infuzie troscot și coada calului în părți egale. Este bine ca suferindul să facă o cură de lămii astfel: în prima zi va bea (în apă) sucul de la o lămîie, în a doua zi de la două și așa în fiecare zi în creștere 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 pînă la 10 (bineînțelese în mai multe reprize în cursul zilei). Apoi consumul de suc va avea o ordine descrescătoare: 9, 8, 7, 6 ș.a.m.d. Efecte pozitive are și cura de grîu incolțit: 100 grame grîu se spală bine în cîteva ape, se pun într-un vas acoperit, se toarnă peste ele apă și se țin la cald 24 ore. Dacă în acest timp nu a incolțit, se mai lasă 24 ore. Cînd grîul a incolțit se spală în cîteva ape, se dă prin mașina de carne și se amestecă cu lapte fierț în părți egale. Cura durează 3—4 săptămîni.

VIOREL OLIMPIAN ■
PAȘCANU ■

Comunicări telepatice cu astronauți sosiți din cosmos

• *Ființe dispărute dictează brazilianului Chico Xavier
romane, poeme, cărți de istorie și filozofie*

Ar mai putea exista oare în zilele noastre întâmplări fantastice sau miraculoase? Informația științifică modernă și rațiunea cultivată ne-ar determina să răspundem prin negații la astfel de întrebări. Și totuși, în plină vară a anului 1990, s-a difuzat o știre provenită din Taşkent — capitala Uzbekistanului —, care frizează irealul. Timp de mai bine de o lună, Klara Malikova — de la un institut de proiectare din oraș — ar fi desenat diferite scene ciudate și semne cu totul necunoscute, care i-ar fi fost transmise telepatice de către o ființă extraterestră având numele Kovespol. Înșiruirea de semne apărând ca un fel de scriere, i-a determinat pe colegii săi care lucrau la calculatorul electronic al institutului, să încerce o descifrare a textelor prezente de Klara. După o muncă deloc ușoară, impunându-se extrem de multe încercări de interpretare grafică și logică a semnelor asociate în cuvinte, programatorii de la sectorul de calcul computerizat au comunicat că ar fi reușit să interpreteze conținutul mesajelor străni. Din cele afirmate de specialiștii schemelor logice, extraterestrul Kovespol ar fi sosit de pe planeta Pua-toston, care ar fi situată față de Pământ la o distanță de 27 801 ani-lumină! Acesta își motiva sosirea pe globul terestru prin intenția de a-i ajuta pe oamenii pămînteni...

Știrea respectivă să fi fost doar o fantezie bine regizată, sau era un fapt într-un tot real? Aceasta fiind totuși difuzată — la timpul respectiv — de către organisme cu ca-

racter oficial, ar presupune că ipoteza ficțiunii s-ar elimina... Și atunci, dacă această comunicare a fost reală, ar rezulta că evenimentele succedute timp de peste o lună, cît și fenomenele conexe ar fi — pentru modul nostru cotidian de a gândi —, pe drept cuvînt, din domeniul fantasticului!

Este foarte adevărat că în diferite cărți care susțin tărimul mai puțin cunoscut al parapsihologiei, s-au relatat numeroase cazuri ale unor persoane care scriu și chiar schițează ceea ce li se „dictează” de către entități ce ar fi din „lumea de dincolo”. Scrierea automată — sau psihografia — este un fenomen cunoscut de foarte mult timp, dar abia spre sfîrșitul secolului al XIX-lea s-au efectuat primele tentative de studiere științifică a acestei manifestări parapsihice. Cel mai cunoscut caz cercetat la vremea respectivă a fost cel al doamnei Piper (din Boston — S.U.A.); experimentele efectuate de către unii oameni de știință, în mod bine controlat, au condus la publicarea unor interesante lucrări de cercetare.

În ceea ce privește „inducerea telepatică” a unor imagini, au fost obținute exemplificări întru totul reușite în a doua parte a veacului nostru — în Franța —, de către ing. René Warcollier — președintele Institutului Internațional de Metapsihică. Prin anii '50 acesta a organizat experimente repetate de redare prin desene a unor imagini „emise telepatice” din alte încăperi. Legat de acestea, este interesant de remarcat faptul că cei care recepționau imaginile și le de-

senau, nu au fost antrenați în prealabil în acest scop.

Referitor însă la „dictările” făcute de către entități din „cealaltă lume”, nici una nu a afirmat vreodată că ar fi personaj extraterestru, mărturisind doar că a părăsit viața materială pe care o ducem cu toții, prin ceea ce numim „moarte” pentru trupul organic. Poate că unul dintre cele mai reprezentative exemple de acest fel a fost brazilianul Chico Xavier, care în decurs de patruzeci și doi de ani, a scris și apoi a publicat un număr de 126 de cărți „dictate”. Deși studiile sale erau rămase la un nivel cu totul inferior, iar viața profesională și-a început-o ca ucenic și apoi ca muncitor — pentru a ajunge în final un foarte mic funcționar —, cărțile sale au relevat mereu un nivel cultural foarte înalt, în foarte variate domenii ale gândirii umane; astfel, el a scris romane istorice cît și din viața curentă, poeme, povestiri pentru copii, tratate științifice, tratate de teologie, precum și cărți de pură filozofie. Calitatea deosebită a textelor respective a făcut să se vîndă peste trei milioane de exemplare, iar un număr de douăzeci și trei de cărți au fost preluate de editori din alte țări, fiind traduse în limbile engleză, franceză, spaniolă și japoneză. Întrebat cum de era în stare să scrie așa de repede (cam trei cărți pe an) texte atît de profunde și de variate, Chico Xavier răspundea de fiecare dată că în stare normală, el nu înțelegea absolut nimic din conținutul cărților pe care le scrisese și

care i-au fost dictate; conform spuselor sale, autorii adevărați ai cărților respective ar fi fost cîteva zeci de personalități culturale care decedaseră în anii anteriori. El se explica astfel: „cînd fac scrierea automată, eu îl văd, îl aud și îl simt pe spiritul dezincarnat, care el lucrează prin intermediul brațului meu; adeseori am recunoscut prezența celui care îmi dicta, fără a înțelege însă nimic din subiectul pe care îl trata”.

Exemple la fel de semnificative au mai fost menționate în literatura parapsihologiei, cu citarea unor manifestări întru totul similare constatate și la alte persoane, din țări diferite și respectiv din alte continente. Dar entitățile care dictau s-au recomandat de fiecare dată ca foști locuitori ai Pămîntului și nicidecum: ca fiind veniți din alte părți ale Spațiului...

În cazul Klarei Malikova situația pare a fi însă cu totul diferită. Entitatea care îi transmitea imaginile și semnele ciudate, să fi fost și ea tot terestră, pretîndu-se însă la ficțiunea sosirii din altă parte a cerului și a inventării unei limbi și a unei scrieri complet necunoscute? Această ipoteză apare totuși puțin probabilă; imaginile „nonterestre” desenate de Klara cît și textele

scrise cu semne neștiute pe Pămînt, care au putut fi introduse într-o schemă logică numai după numeroase încercări la calculator, vin să evidențieze parcă o altă origine... În fapt, detaliile succesiunii de evenimente de la Taşkent sunt mult mai apropiate de anumite relatări similare care au sugerat un același aspect „fantastic”, ce au survenit și în alte părți ale globului. Dar chiar mai mult, acestea par a se asocia în mod direct și cu străni întâmplări ale unor persoane care au devenit „eroi fără voie”, atunci cînd s-au întîlnit cu ființe care nu făceau parte din lumea pămîntenilor.

Numeroase ziare pariziene și din alte orașe ale Franței au difuzat în zilele de 19 și 20 februarie 1967 o știre de senzație, transmisă din capitala Mexicului. Conform relatărilor publicate, biologul mexican A.A. Amath ar fi primit un text foarte ciudat, semnat de un personaj care se numea Kan Lau. Din conținut, rezulta că acesta ar fi sosit de pe un corp ceresc aparținînd unui alt sistem solar, aflat la 16 000 ani-lumină față de Terra. Locuitorii ai planetei respective ar veni pe Pămînt încă de acum 700 000 ani!...

FLORIN GHEORGHÎĂ ■

Fenomenele radiesteze

Căutători de comori, mai vechi și mai noi

• *Prin metode simple se pot detecta, de la suprafață, tezaure, pungi de țitei, relicve istorice, zăcăminte geologice*

Descoperirea de comori și surse de apă subpămîntene, prin simpla manevrare a unei vergele de alun, reprezintă o practică străveche, ce coboară în istorie pînă la 2000—3000 ani înainte de Christos. Tehnica se mai folosește și astăzi, chiar dacă domeniul, denumit astăzi radiestezie, beneficiază de mijloace de detecție moderne. Ce emisiuni energetice se interpun între operatorul de la suprafață și obiectele sau pinzele lichide din subteran? Domeniul este încă plin de mistere.

În țara noastră au fost întreprinse cercetări de pionierat în radiestezie de către inginerul Constantin Cojocaru. Un discipol al acestuia, domnul profesor Nica Florin din Piatra Neamț (a cărui fotografie o reproducem alăturat) ne-a comunicat cîteva observații personale:

„Radiestezia, sau biolocția activă — precizează corespunzător nostru — constituie capacitatea diferitelor organisme de a capta și reacționa la radiațiile specifice emise de diferite substanțe, corelate formelor tridimensionale observate. Ce sînt aceste emisiuni? Deocamdată radiația radiestezieică nu poate fi vizualizată și

nici determinată prin spectroscopie optică și laser, sau prin electrografie. Ceea ce apare pe ecranul electrografului poate fi asociat cîmpului bioenergetic sau bioplasmatic. Pot spune totodată, că nici cîmpul magnetic nu este identic cu cel radiestezieic, deoarece primul își modifică direcția în funcție de situație, formînd zone de minim și maxim, în vreme ce cel radiestezieic penetrează structurile solide fără să-și schimbe direcția. Mai pot preciza că, de asemenea, cîmpul radiestezieic nu e nici de natură undelor electromagnetice, nici nu poate fi confundat cu cel gravitațional. Experiența

proprie mă determină să apreciez că biolocția pune în evidență radiația corpusculară fundamentală a fiecărei substanțe în parte, indiferent de forma spațială, emisiunea nefiind perturbată în propagarea ei de aproape nici o barieră.

S-a vorbit mult despre radiațiile telurice (cîteva rapoarte și în Flacăra — n.r.), cu influență nocivă sau benefică asupra organismelor vii. Ele nu sînt — conform observațiilor mele — decît interferențele a două sau mai multe cîmpuri radiestezeice. Într-o cultură întinsă de porumb, de pildă, am observat trei perimetre în care plantele erau subdezvoltate. Avînd instrumentele la mine, am investigat zona și am constatat semnale specifice radiațiilor telurice numai în cele trei perimetre. Am mai putut constata că, la aproximativ 11 metri adîncime, se afla un zigzag de galerii naturale, asociat cu roci calcaroase.

În țări ca Germania, Polonia, Anglia, Franța, prin mijloacele radiesteziei empirice, s-au făcut, în domeniul geologiei, descoperiri de importanță națională (zăcăminte de țitei, de ape geotermale). În arheologie, rezultatele pot fi

spectaculoase, prin identificarea unor ziduri de incintă, fundații, beciuri ascunse, obiecte de ceramică și metal, tezaure, morminte (personal am descoperit un pumnal scitic).

Se poate afirma că biolocția activă surclasează toate investigațiile geofizice, prospecțiunile gravimetrice, magnetometrice, electrometrice, teledetecția din avion sau satelit. Este precisă și costă puțin.

Ei bine, cum spuneam, în România, prin contribuția inginerului Constantin Cojocaru, tehnica este în avans față de alte țări, dar, paradoxal, la noi se folosește mai puțin ca în altă parte. Din nou nu știm să ne prețuim inventatoriile. Apelez prin mijlocirea Flăcării la cei interesați de acest domeniu fabulos, atît de pasionant, invitîndu-i la colaborare și schimb de idei. Telefonul meu din Piatra Neamț: 61 98 13. Vă aștept și vă mulțumesc”.

PEARL JAM — O perlă a rockului!

Dacă 1992 a fost pentru a-matorii de rock'n'roll care sîntei, un an în mod deosebit bogat, fiți siguri, 1993 va trebui să confirme această tendință. Veți avea ocazia să intrați în posesia portretelor celor mai promițătoare grupuri ale momentului de care se va vorbi fără îndoială, mult și unul dintre acestea este Pearl Jam. Să-i descoperim...

Originar din Seattle, mic oraș situat la est de Twin Peaks, capitala Washington-ului cunoscut prin uzina Boeing, Pearl Jam este noua descoperire a casei, de înregistrări locale Sub Pop, studio ce deține actualment recordul absolut în materie de export de decibeli pentru că tot prin intermediul lui am descoperit și alte grupuri cum ar fi Tad, Soundgarden, Mudhoney și Screaming Treas, fără să-i uităm pe cei care au provocat o adevărată declanșare a noului val rock'n'roll și care au dat o lovitură de bici scenei „grunge”: Nirvana.

Pearl Jam este, înainte de toate, asociația a cinci muzicieni. La chitare Stone Gossard și McCree, la bas Jeff Ament, la percuție Dave Krusen în timp ce perfor-

manțele vocale sînt asigurate de Eddie Vedder, venit direct din San Diego. Aceste nume s-ar putea să nu vă spună mare lucru și totuși, Stone și Jeff au făcut parte din Green River, grup cu tendințe post-punk care a marcat mijlocul anilor '80. De fapt ei formează baza trupei. Stilul lor se inspiră din marile nume ale heavy-metalului anilor '70 cum ar fi Led Zepelin, Pink Floyd și Kiss.

Fac parte dintr-o generație care revendică această influență în aceeași măsură în care o revendica punk-ul anilor '80 și care a fost reluată de grupuri ca Nirvana de exemplu. Pearl Jam reciclează în mod fericit moștenirea trecutului și rezultatul e în mod particular concludent, dovada cea mai concretă fiind primul lor album botezat „Ten”, un album apreciat a fi, evident în genul respectiv, o minune. „Ten” a fost înregistrat la London Bridge Studio în Seattle și mixat într-unul dintre cele mai bune studiouri engleze, Farm Studio. E produs, conceput și realizat în cea mai mare parte de chiar membrii grupului, dar și datorită lui Rick Parashar și Tim Palmer, două

personaje cu sacre referințe dacă-i cunoașteți cit de cit! Pe scurt, „Ten” trebuie în mod imperativ să completeze colecția voastră de albume.

Textele semnate Pearl Jam sînt, cu toată încadrarea lui într-un gen cărui îi aparțin mai multe grupuri, diferite de ale majorității trupelor de rock clasic american. Chiar dacă ei nu se consideră un grup angajat politic, Eddie Vedder și campionii recunosc că piesele lor reflectă evenimente politice sau probleme care pot afecta oamenii sau relațiile dintre comunități. Textele care degajă starea sufletească a componentelor grupului oferă un loc important sensibilității. Însă adevărata dimensiune Pearl Jam se constată pe scenă. Puterea sunetului lor se declanșează și Eddie Vedder în mod special dă ansamblului o rară intensitate grație vocii sale calde și vibrante care amintește de cea a interpreților anilor '70. Pe scenă, atitudinea grupului Pearl Jam se poate rezuma la un singur cuvînt: delir. Prestația lor la ultimul festival Torhout / Werchter e o adevărată porție de desfătare. Comunicarea cu publicul, sugerarea complicității cu el, dau show-

ului valoarea unei trăiri de o intensitate greu de uitat. În ceea ce privește preferințele lor muzicale rămîn foarte electici, deoarece apreciază aproape toate stilurile muzicale. Le place printre alții Ice Cube, Public Enemy și Red Hot Chili Peppers cu care au desfășurat turnee, timp de mai multe luni și despre care nu ezită să afirme că i-au influențat foarte mult în ceea ce privește jocul de scenă.

„Look”-ul lor, spre deosebire de cel al altor trupe heavy rămîne mai cu seamă sobru. Conform spuselor lor „Muzica e o plăcere și așa trebuie menținută!” Și chiar dacă succesul le-a bătut la ușă, nici nu le trece prin gînd să se îmbrace de o ma-

nieră extravagantă pentru a erca chipurile un „look Pearl Jam”. Veșmintele lor sînt naturale pentru că și muzica lor e simplă și directă. Pentru ei, simplitatea și sinceritatea valorează mai mult decît straiete strălucitoare și ridice. Evident că doresc să nască emoție în inimile ascultătorilor dar numai prin forța muzicii lor. În concluzie Pearl Jam e un grup autentic, dintr-o bucată. Magnificul lor album o dată descoperit și înțeles vă va convinge de faptul că se clasează printre valorile certe ale rock-ului anilor '90. Cu titluri ca Once, Even Flow sau Alive, nu veți putea rămîne insensibil la valoarea muzicii lor și-mi veți înțelege entuziasmul.

Nici o limită pentru 2 Unlimited!

creat Get Ready For This, Ray avea deja lucrată partitura rap, dar căutau o cîntăreață. Și eu am fost cea aleasă. Însă îl cunosteam deja pe Ray pentru că frecventăm aceleași cluburi”.

— Și cum se petrec ședințele voastre de lucru? Cine dirijează operațiile?

— Producătorii ne compun muzica, Ray și eu scriem textele în special cele pentru acest nou album. Încercăm să obținem mesaje optimiste de pace...

— Cine vă sfătuiește cînd sînteți în studio și cînd scrieți?

— Nimeni în mod special. Poate familiile noastre...

— Tata și mama sînt mîndri de succesul vostru?

— În ceea ce mă privește, tatăl meu n-a fost prea mulțumit că mi-am lăsat slujba dintr-un birou de poliție pentru grup. Dar acum că a văzut rezultatele, e de acord că a fost o decizie bună.

— Cum vă petreceți timpul liber?

— Cînd îl avem mergem la serate și mai ales în localuri.

— Ce simțiți, tu și Ray cînd, în localul în care vă aflați se cîntă muzica voastră?

— Sînt mîndri pentru că muzica noastră e bună. Dar citeodată asta mă stînjenește pentru că știu că oamenii mă privesc și că unii își imaginează că vreau să-mi fac promo pentru discul respectiv.

— Ce faceți cînd n-aveți moralul necesar pentru muncă?

— Eu mă închid în camera mea și mă gîndesc, încercînd să găsesc soluții la problemele care mă frămîntă. Nu se întîmplă, însă de prea multe ori pentru că în general sînt prea ocupată ca să-mi permit o stare depresivă. Și cînd totuși mi se întîmplă, fug repede la mama și la tata și le pîng pe umăr și asta mă ușurează.

Ray: „Eu, mă duc la local, dar cînd asta nu e posibil stau de vorbă cu familia mea. Consider că atunci cînd ai necazuri nu trebuie în nici un caz să le închezi în tine, trebuie să-ți confesezi cuiva”.

— Totdeauna familia, deci...

Ray & Anita: „Da, e foarte important. De altfel, am rămas foarte apropiați de familiile noastre și chiar locuim în apropierea lor, la Amsterdam”.

— Dacă ați avea puterea să schimbați ceva în lumea asta, ce anume ați schimba?

Ray: „Să distribuim hrană tuturor celor care mor de inaniție. Să confisc bugetul destinat armelor și să-l cotrocăm unor scopuri mai utile”.

— Ați avut ocazia să voiajați, nu?

Anita: „Da, pentru că contrar a ceea ce se poate crede muzica „house” se ascultă peste tot în lume, deci prin natura meseriei noastre avem o viață foarte agitată în sensul deplasării. Citeodată este obositor să te sui și să cobori din avioane, pentru că apoi să te urci într-o mașină care te duce la hotel și alte și alte drumuri. Dar acest efort e o nimica toată față de privilegiul pe care-l ai să cunoști atîta oameni de cultură și concepții diferite. E palpitant! Am fost în multe țări

cum ar fi S.U.A. bineînțeles, dar și în Australia și în Brazilia. Ar fi greu pentru mine să spun în ce țară prefer pentru că fiecare dintre ele are ceva special care atrage. Poate Brazilia mi-a plăcut în mod deosebit”.

— Vă place să țineți pasul cu moda în vestimentație?

Ray: „Da, îmi place mult! Garderoba mea e ticsită de haine confecționate de diverși creatori”.

Anita: „Moda nu e una din pasiunile mele. Pentru clipuri am ținute speciale dar nu foarte, însă pe stradă prefer truciuri în care mă simt bine, cum ar fi un jeans și un T-shirt. Dar, vreau să menționez că îl apreciez mult pe Jean-Paul Gaultier”.

— Cum vedeți viitorul vostru?

— Am vrut să facem concerte mari. Pentru moment ne producem în cluburi importante și n-am vrea să sărim peste etape pe care le considerăm necesare în evoluție. Dar cînd va veni timpul, vom reflecta cu toată profunzimea.

Topuri — Radio Contact

TOP 30 — ediția 11

• TOP SLOW & BLUES

1. U 2 — (Can't help) Falling in love
2. Paul McCartney — Big Boys Bickering
3. DEPECHE MODE — One Caret

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. FARFARELLO — Sea Emotions
2. BRUCE HORNSBY & THE RANGE — Look out any window
3. GENESIS — Jesus he knows me

• TOP 30

1. 2 Unlimited — No limit
2. Paul McCartney — Hope of deliverance
3. Depeche Mode — I feel you

Autobahn — kilometrul 179

— **C**LYDE, te superi pe mine dacă spun o prostie?
Cu vocea ei pedantă și tinguitoare, Grace îmi pregătea, desigur, o nouă dizertație naivă despre dramele vieții.

— Clyde, continuă femeia pe șoptite, află că lângă ușă stă un tip care ne urmărește de trei zile. Pot să jur că l-am mai văzut la Viena, în magazinul acela mare, și ieri la Salzburg, în Piața Domului. E' prea urit ca să nu-l țin minte.

Nu era nevoie să mă întorc. În oglinda murală aveam imaginea peretelui din spate. Aproape de intrarea snack-barului, la o masă, aștepta într-adevăr un individ oarecare. Scund, negricios, de o urîtenie antipatică. Stătea deasupra unei cești de cafea cu privirile aruncate prin peretele vitrat și vedea, desigur, ceea ce vedem cu toții de aici: undeva în față, pompele benzinăriei, adăpostite sub copertină de beton, automatele pentru dulciuri și țigări și hîrjoana puștanilor blonzi din fața motelului. Prin ușa deschisă se insinua surd vuietul autostrăzii Viena — Linz.

— Prostii.
— Poate...

Ospătarul sosi, aducînd pe o tavă două pahare cu brandy. Cu obrajii buclăți și fruntea îngustă părea cel mai fericit om de pe glob. Și probabil chiar era. Am cerut nota de plată și un pachet cu țigări. Grace făcu pe interpreta, apoi se ridică, luîndu-și geanta. Cînd o femeie își la geanta și lasă la masă un bărbat și două pahare pline se știe unde a plecat: la toaletă. Gest pe care Grace îl însoți cu un suris grațios.

Am urmărit-o cum se îndepărtează pe picioarele subțiri, slăbănoagă, lălie, cu pașul ei de țărăncă pe tocure și inima mi se strînsese din nou de furie și neputință. Grace îmi era secretară și de două luni amantă. Ei bine, o femeie tomnatică și deloc ispititoare se transformă în amantă în două împrejurări: ori înțînește un șef în paragină financiară, ori intervin acele întâmplări stupide și nefericite care fac ravagii în viața bărbaților slabi. La mine amîndouă condițiile erau îndeplinite. Secondam în afaceri un socru cerber, ce-mi număra fiecare cent, și-mi duceam traiul lîngă o nevastă de o nevinovăție obositoare în stare să moară de gelozie dacă mîngiam un cotoi sau sărutam o icoană.

De fapt, dacă mă gîndeam bine, Grace și Roberta semănau leit. Amîndouă aparțineau acelei categorii de femei, din ce în ce mai rare, care pot vedea într-un bărbat sentimental și molliu exact omul de care au nevoie. Acest fel de jgături dulcele și gelatinoase, de neînțeles pentru insul de pe stradă, au o viață neînchipuit de lungă, deoarece întotdeauna dintr-o femeie disperată și un bărbat nătăflet se naște o căsătorie de durată. La fel gîndea, de altfel, și lumea bună din Detroit, grăbită să-mi acorde titlul măgulitor de cel mai șiret și norocos imbecil al orașului. Fiindcă, să fim drepi, nici eu nu mi-aș fi închipuit vreodată că un medic vizitor și fără clientelă va intra într-o zi, din întîmplare, în vila domnului Oscar Murch, acolo în luxosul Beverly Hills și va ieși la braț cu fiica celui mai bogat fabricant de brînzeturi fermentate. Pentru ca după numai două luni, Roberta să mă ceară de bărbat, iar eu să accept cu seninătate, spre disperarea și furiile ciclopice ale domnului Murch. Un singur lucru nu bănuia sleahta invidioșilor pe norocul meu orb. Că fericita întîmplare sosise peste puterile și intențiile mele și la o oră cînd, pe onoarea mea, aș fi preferat să-mi sorb traiul cenușiu ca pe o cafea proastă într-o speluncă din Jefpson-street. Dar asta-i altă poveste.

M-am lăsat pe spătarul scaunului ca să-mi studiez „urmăritorul”. De data asta, mă privea țintă. Ba chiar se porni să-mi zîmbească. Apoi pielea capului mi se strînsese ca de frig. Tipul se ridică și, traversînd snack-bar-ul, veni să se așeze la masa mea.

— Domnule Griffiths, șopti necunoscutul, cu o voce neașteptat de melodică, îmi pare rău că vă deranjez, dar trebuie neapărat să vorbim.

Îl examinam aiurit. Avea pleoapele grele, zbîrcite, aidoma celor de curcan. Pe obrazul sîmăd, ras proaspăt, conturul bărbii stăruia ca o pată de murdărie.

— Cine sînteți?

— Asta e altă poveste... Important e un lucru: eu sînt aici ca să văucid.

Țin minte că l-am privit mîinile. Erau neașteptat de frumoase și îngrijite. Mîini de amant sau de violonist.

— E o glumă?

— Nu, domnule Griffiths, cu asemenea lucruri nu se glumește. Ați auzit exact: sînt aici ca să văucid.

Mi-am simțit gîtul uscat și subsuorile umede.

— Dumneata vrei să mă omori pe mine?

— De ce te miri? E o practică obișnuită... Îmi urmări privirile și zîmbi trist: Nu te gîndi la prostii, Clyde... Ce vrei să faci? Să strigi după ajutor? Nu fi copil. În primul rînd n-o să te înțeleagă nimeni aici. Și pe urmă ce vrei să le spui? Că te-am amenințat? N-ai nici o dovadă. Poți să chemi poliția. Sînt curat, domnule. Un turist pașnic care vizitează Austria. Am legitimație de instructor de scrimă și chiar particip la un campionat la Linz. Glonțul va sosi din noapte și nu voi anșa eu pe trăgaci. Cînd tu vei zace într-o baltă de sînge, eu voi fi departe. Înțelegi? Situația e fără ieșire, Clyde.

Mi-am auzit vocea rugoasă ca din altă lume:

— Ce dorești de la mine? Bani?

— Să zicem... Capul tău valorează 50 000 de dolari.

Atît mi s-a oferit. Eu zic că merită mai mult. Să zicem, dublu. A, știu, n-ai banii ăștia la tine. Nu-i nimic, aștept 2—3 zile. Pentru Dumnezeu, Clyde, gîndește-te că ești tînăr și merită să trăiești.

Palmele îmi săltau ritmic pe genunchi ca pe o masă de spiritism. Am vrut să-i răspund dar nu-mi ieși decît un fel de hîrșit uscat și dureros.

— Cine vrea să mă omoare? am izbutit să întreb cu un glas ce venea de pe altă planetă.

— Am să-ți spun și asta, dar mai întîi să văd banii. Înțelegi? Acu, pînă-ți sosește prietena, mai stabilem două lucruri. În noaptea asta dormi în motelul de alături. De acolo, poți vorbi la Detroit și unde poțtești. Eu am să te sun din mașină. Atenție: am să întreb dacă băiatul lui Davis mai suferă de pojar. Dacă-mi spui că s-a făcut bine, totul e OK. Ochii i se îngustară ca la pisică. Spuse încet: Clyde, dacă anunți poliția, ești un om mort.

Grace sosea grăbită. Interlocutorul meu o întîmpină cu un zîmbet dulce și se îndepărta imediat. Pe obraji ei decolorați, pistruii crescuseră mari și roșii:

— Ce se întîmplă aici, Clyde?

— E bine...

— Cum adică, e bine?... Doamne Sfînte, ce vrea acest tip de la tine?

— Hai să mergem.

Din licoarea murdară a asfințitului începeau să prindă viață ghirlandele cu becuri, reclamele și firmele luminoase. Am lăsat pașapoartele la recepția motelului și am urcat luînd cu mine și o sticlă de whisky. Grace mă privea să mă sfîșie. I-am povestit pe îndelete toată conversația pe care am avut-o cu piticul tuciuriu. Mă ascultă în liniște. Ciudat: povestea părea că începe să o liniștească. La sfîrșit izbucni:

Desen de ȘTEFAN ALEXANDRESCU

— Dar e limpede, Clyde! Toată afacerea e pusă la cale de Murch. Cine te urăște mai mult ca el? Cine are bani să plătească un ucigaș? Cine e în stare de orice numai să te vadă plecat de pe lumea asta?

— Crezi?

— O, Clyde, dar trezește-te o dată! E limpede ca lumina zilei. Grace redeveni cea dintotdeauna: gravă și doctă. Băiețuș, uită-te la mine. Fă ce-ți spun eu și n-o să-ți pară rău. Telefonază-i chiar acum lui Murch.

Mi-am plîmbat degetele pe claviatura aparaturii și în curînd am avut în ureche croncînitul de corb al socrului meu.

— Bună ziua, Oscar. Îți vorbesc de la un motel de pe autostradă.

— Ce dorești?

— Au intervenit lucruri interesante. Adineauri m-a vizitat un tip mic și negricios. Cred că-l cunoști. Mi-a spus că a primit de la tine 50 000 ca să mă ucidă.

— Ce-s prostiile astea?

— Chiar nu știi nimic?

— Ce faci acolo, Clyde? Te îmbeți ca un porc și mă deranjezi la ora asta? Spune-mi mai bine dacă ai vîndut ceva?

— Lasă asta.

— Ce să las? Te-am trimis în Austria cu afaceri, nu ca să faci amor cu secretara ta.

— Eu?

Din plămînul lui astmatic sosi peste ocean un șuierat sinistru.

— Ascultă, Clyde, mă crezi chiar tîmpit!? Am aflat de porcăria voastră încă de acum două luni... Nu e de ajuns că ai intrat în banii mei, acu' îți bați joc și de biata Roberta.

Devenisem lac de transpirație. Am îngăimat:

— Și pentru asta vrei să mă omori?

— Să te omoare cine te-a făcut: fustangiu, ticălos și nerușinat!

AFARĂ, noaptea căzuse neagră și ticăloasă. Geamurile motelului dădeau în cîmp și forfota de afară se insinua doar prin uruitul greu al camioanelor. Deodată, din cortina sonoră, se desprinsese o plesnătură scurtă, ca de bici și în clipa următoare lampadarul sări spulberat în cioburi. Apoi liniștea oarbă, întretăiată de respirația noastră sacadată. Stăteam amîndoi întinși pe du-

șumea, strîmțiți de groază. Grace îmi atinse brațul cu degetele ei reci și umede ca niște antene de melc. Telefonul cîrîia în disperare. L-am adus pe pipăite lîngă mine. În receptor se auzi, într-o plasă de para-ziți, vocea melodică:

— Cu cine ai vorbit, Clyde?

— Ai înnebunit de-a binelea, idiotule! Ce-a fost cu pocnitura asta? Ți-am spus că fac rost de bani.

— Stai liniștit, băiete, sînt un țîntaș excelent. A fost doar un exercițiu. Poți să aprinzi lumina.

Am văzut de-a lungul pereților comutatorul. Lumina fluorescentă o descoperi pe Grace prăbușită lîngă sofa. Mă privea cu ochii ei spălăciți, adunată ghem sub rochia boțită. Semăna, nu știu de ce, cu o păpușă din cirpe, zvîrlită într-un colț de cameră.

Am format din nou numărul lui Murch.

— Ascultă, Oscar, trebuie să ajungem la o învoială.

Adineauri cineva a tras de afară și mi-a făcut așchii lampadarul. N-am chef să mor.

— Nu știu ce e la voi, dar la mine e nenorocire.

Roberta a aflat de isprava voastră și în casa asta nu se mai poate trăi.

— Ghinion!

— Da, ai găsit cuvîntul cel mai potrivit...

— Oscar, ce dracu', ești bărbat și trebuie să mă înțelegi. Nici tu n-ai fost ușă de biserică.

Șuierul plămînilui bolnav străbătu din nou oceanul...

— Domnule Griffiths, unu cu una fac două. Dacă mai există puțină seninătate în sufletul tău de broscu înainteașă imediat divorțul. Cînd văd hîrțile, ai de la mine un CEC de două sute de mii.

— De ce nu faceți voi asta?

— Fiindcă Roberta te mai iubește, ticălosule! Ar fi în stare să te ierte.

Grace mă privea țintă. Între timp, își regăsisese poziția de intelectuală, gravă și pistruiată sub povara gîndurilor înțelepte:

— Băiețuș, hai să punem lucrurile la locul lor. Eu o cunosc bine pe Roberta. E ne bună de gelozie, dar nu admite nici în ruptul capului să fie înșelată. Mai ales dacă-i spui că iubești altă femeie și vrei să te însori cu ea. Dacă află așa ceva, divorțează imediat. Sau ți-e greu fără milioanele lui Murch?

O priveam năuc în timp ce în sinea mea făceam descoperiri dramatice. Eram, cu alte cuvinte, victima unui complot ticluit cu grijă. Un adulter aranjat din vreme de către un socru bestial și o fată bătrînă și disperată. Mai lipsise doar pistolul care să urgen-teze deznodămîntul. Am apucat-o de mînă:

— Grace, uită-te la mine! Ce amestec ai în toată afacerea asta. Te-a plătit Murch ca să-mi fii amantă?

— Potolește-te, Clyde... Vocea îi redevenise tinguitoare. Ideea i-a venit după ce a aflat de legătura noastră.

— Ce idee?

— Să mă mărit cu tine. Știe și el ce știu și eu: Roberta ar accepta divorțul numai dacă află că iubești o altă femeie.

— Dar cum o să mă însor cu tine, capră bătrînă și zăludă! Nu te pot iubi nici dacă fac baie într-un bazin de dolari!

— Atunci așteaptă să-ți întrec un glonț în scăfîrlie. Devenise deodată țepănană și sigură pe sine.

Aproape fără să vreau, mi-am văzut palmele în-cleștate în gîtul ei firav. Îi simțeam vinele umflate pulsînd năprasnic. Am urlat: Și asasinul? Pistolarul de afară?

— N-am nici un amestec.

— Mînti!

— Ți-o jur, Clyde! Te iubesc prea mult ca să fac așa ceva.

Apoi vocea începu să i se începe într-un horcîit spasmodic. I-am dat drumul. Încercă să se sprijine de tăblia patului, dar n-o mai ținea piciorulele. Se roti pe loc și dispăru, bătăbîndu-se în camera de baie. Un sentiment cald de milă și rușine îmi aprinse obraji. Regretele soseau în valuri. La urmă urmei, nenorocita mă iubea și-mi dorea binele. Asta-i viața. Mariaju din plictiseală și divorțul la disperare sînt cele două mari cuceriri ale societății moderne.

— Bine, fată dragă, hai să discutăm.

La urma urmei, o căsătorie formală de două, trei luni nu era un capăt de țară?

— Hei, Grace, vino să vorbim.

Nici o mișcare! Un fior de gheață îmi săgetă spî-narea. Din doi pași am fost dincolo. Grace zăcea pe covorul de gresie, cu ceafa sprijinită de peretele căzii. Pleoapele ușor căzute îi dădeau o expresie de calm și indiferență. În creștet, șuvițele blonde se încurcau într-o baltă de sînge...

INCHISORILE austriece sînt decente și de o perfectă curățenie. Am avut parte de una din ele. Și chiar de un avocat celebru. În această privință socrul meu se dovedi extrem de activ. Domnul Alois Krischtmayer izbui să treacă la dosar toate probele unui omor prin imprudență. Aș fi scăpat mai ieftin, dar degetele mele lăsaseră urme adînci în gîtul acela firav. Am fost sfătuit să las baltă povestea cu asasinul plătit. Suna ca o invitație stupidă ce-mi putea complica situația. Eram autorul unei crime pasionale și involuntare, ușor de înțeles și de apărut.

— Cît o să iau, maestre?

— Între cinci și șapte ani. Der Teufel ist nicht so schwarz. Ești tînăr și anii trec repede.

Viața și cariera lui Frank Sinatra într-un serial TV

„Îl vreau făcut cât sînt în viață. Dacă îl vor face cînd voi fi mort, îl vor zăpăci complet. Așa că vreau să fiu prin jur, să-l văd făcut ca lumea” — a spus Frank Sinatra, referindu-se la filmul care ecranizează povestea vieții sale. Filmul se turnează de către rețeaua de televiziune americană CBS.

Sinatra este conceput ca un mini-serial de televiziune, totalizînd cinci ore. Regia a fost încredințată Tinei, fiica cea mai mică a lui Sinatra. Bugetul filmului se ridică la suma de 20 milioane de dolari, ceea ce înseamnă o cifră medie în lumea producțiilor pentru TV.

Frank Sinatra nu a vrut să-și scrie autobiografia, pentru care orice editor din America i-ar oferi milioane de dolari. „Vreau s-o văd, nu s-o citească” — a întărit Sinatra.

Distribuția filmului este uriașă, în majoritate formată din necunoscuți. Pentru rolul lui Sinatra a fost ales actorul new-york-ez Philip Cosnoff, care a turnat în muzicalul „Șah” și în serialul de tele-

viziune „Nord și sud”, al rețelei ABC, în 1985.

Vocea actorului și cîntărețului australian Tom Burlinson va fi folosită în film, ca și vocea fiului, Frank Sinatra Jr.

Actrița Marcia Gay Harden o interpretează pe apriga Ava Gardner, a doua soție a lui Sinatra, iar Gina Gershon joacă rolul credincioasei Nancy Barbato, prima soție a lui Sinatra, mama celor trei copii și, totodată, femeia care nu a încetat niciodată să spera în întoarcerea lui la ea. Nina Siemaszko („Orhideea sălbatică 2” — 1992) o întru-chipează pe actrița Mia Farrow, a treia doamnă Sinatra.

Dolly, formidabila mamă a lui Frank Sinatra, este interpretată de actrița Olympia Dukakis, deținătoare a premiului Oscar. Gangsterul Sam Biancone este întruchipat de cunoscutul actor Rod Steiger.

Tina este prima care recunoaște că nu este deloc ușor să fie, în același timp, regizoare, producătoare și fiică. „Cel mai greu mi-a fost să realizez acele scene în care părinții mei se ceartă și di-

vorțează. Dar Frank nu a cerut să se taie ceva și asta spune multe despre integritatea sa. Iar dacă el poate să suporte, cu siguranță pot și eu” — spune Tina, mărturisind cite ceva din greutățile ei ca regizoare a filmului despre viața tatălui său, în care este inclusă propria ei viață. Tina a preluat munca la filmul Sinatra după ce proiectul a zăcut vreo trei, patru ani în mîinile altui regizor.

Scenariul a fost scris de William Mastrosimo, același autor al piesei de teatru „Extremiști” și al adaptării acesteia pentru filmul omonim din 1986 cu Farrah Fawcett.

Frank Sinatra are 76 de ani și în 1992 a întreprins un lung turneu de concerte în Europa, la bagheta impunătoare sale orchestre aflîndu-se chiar fiul său, Frank Sinatra Jr.

După 50 de ani de activitate, zilele trecute celebrul cîntăreț și actor american a primit Premiul Golden Palm al Festivalului Internațional al Festivalului Internațional al Filmului de la Palm Springs, California, S.U.A. În ropotele aplauzelor celor 700

de invitați, dintre care numeroase personalități artistice și politice, Frank Sinatra a mulțumit și a spus: „Mi-a plăcut fiecare clipă a vieții

mele, pe care mi-am trăit-o în lumea spectacolelor. Fiecare clipă!”

ADA NICOARĂ ■

„Meryl Streep” în costumul Evei

Celebra actriță americană Meryl Streep și-a făcut un titlu de onoare din a refuza să se dezbrace în fața aparatului de filmat. Ea nu acceptă decît scenele erotice sugerate. Dar iată că, de curînd, ea... a apărut goală pușcă în mai multe reviste europene! În fapt, este vorba de o tînără din Italia, ce-i seamănă lert. Sosia lui Meryl Streep, descoperită de un artist plastic, a fost folosită pentru quiproquo-uri comerciale. Oricum, marele public și-a putut face o idee foarte exactă de cum ar arăta pudica actriță în costumul Evei.

Vanessa Paradis încearcă să rupă vraja

Vanessa Paradis nu este omul jumătăților de măsură. Că este vorba de prietenie sau de dragoste, cînd Vanessa iubeste, nimic nu mai contează. De Anul Nou n-a ezitat o clipă să urce într-un Concorde, pentru a-i ura prietenului său Lenny Kravitz (care este și compozitorul ultimului ei disc) felicitările de rigoare. Un calcul simplu arată că un pupic depus pe obrazul fericitului costă 18 000 de franci, avînd în vedere că pentru traversarea Atlanticului cu un Concorde, trebuie să renunți la cocheta sumă de 36 340 de franci.

Din ultimele zvonuri rezultă că Lenny Kravitz joacă un rol mai important în viața Vanesei decît cel al unui simplu prieten, sau „frate siamez”, cum îl numea ea în toate interviurile. Cert este că personalul hotelului Ra-

leigh din Miami, unde cei doi ocupau un apartament luxos, n-a fost silit să tragă cu urechea pentru a afla noutăți, căci vocea Vanesei răzbătea pînă departe. S-a terminat! M-am săturat! De data aceasta pleacă! Un prieten al cîntăreței povestește că ea îl adoră pe Lenny, dar nu mai suportă să-și ascundă iubirea. Cînd cei doi s-au cunoscut, Lenny Kravitz era prins într-un proces complicat de divorț și, în aceste condiții, nu mai putea vorbi de-a se afișa cu alăbăstră. Vanessa l-a înțeles motivele, dar asta n-a împiedicat-o ca, la capătul citirii, să nămisupor-tînd înfîlțîndu-și tînice, să plece. Timpul nu va arăta dacă plecarea este definitivă sau va fi biruită de vraja care i-a înălțat atît de repede.

ELENA GRECESCU ■

Gérard Depardieu — de la închisoare la glorie

Gérard Depardieu are 43 de ani și o constituție impunătoare. Născut în zona centrală a Franței, la Chateauroux, fiind al treilea copil într-o familie extrem de săracă, Depardieu abandonează școala cînd avea doar 12 ani. Muncеște ca marinar pe cîteva vapoare, apoi ca salvamar pe Coasta de Azur, la Cannes și Nisa, unde are mai multe încurcături cu legea (pentru scurt timp, face chiar și închisoare pentru furt).

Apoi, curios fenomen, își pierde în chip misterios darul vorbirii și timp de doi ani nu va putea articula nici un cuvînt. Consultă un terapeut, care nu numai că îl vindecă,

dar îi sugerează să înceapă cursuri de actorie, orientîndu-l înspre o carieră la care Depardieu nu se gîndise niciodată pînă atunci. Și astfel, din 1965 încoace, Depardieu a turnat peste 80 de filme!

Zvonurile din revista americană Time Magazine, cum că ar fi participat la un viol colectiv pe cînd avea vîrsta de 9 ani, pur și simplu i-au suflat OSCAR-ul de sub nas, pentru rolul din Cyrano de Bergerac.

În viața lui Gérard există două femei importante. La Paris, comod instalată într-un apartament somptuos, iubita sa, Karine Sylla, 26 ani, și

fiica lor, Roxane, 11 luni; și Elisabeth, soția sa, care trăiește la Bougival, împreună cu cei doi copii ai lor, Guillaume, 22 ani, și Julie, 20 ani, continuînd și după 23 de ani de căsnicie să păstreze conveniențele.

Guillaume este implicat într-un scandal cu droguri. În decembrie 1992, el a fost arestat într-o gară dintr-una din suburbiile pariziene, pe cînd încerca să vîndă heroină. În urma percheziției domiciliare, s-au găsit cantități semnificative de heroină și mari sume de bani, tînărul Depardieu riscînd mai mulți ani de închisoare.

Tată și fiu au jucat împreună în filmul „Toate diminețile din lume”, care a avut un succes fulminant în 1991, în Franța, unde Gérard Depardieu este considerat un geniu actoricesc.

Din bogata filmografie a actorului francez menționăm: „Jean de Florette”, „Cyrano

de Bergerac”, „Green Card”, „Germinal”.

La sfîrșitul anului 1992, a intrat pe ecrane filmul „1492”, care, doar la o lună de la premieră, se anunță a fi unul dintre cele mai mari succese ale cinematografului francez. În SUA, filmul a înregistrat în prima săptămînă o treime din rețeta pe un an de zile a filmului „Cyrano de Bergerac”. Este cîtat numărul unu în topul filmelor în Germania, Spania, Brazilia, America Latină și, bineînțeles, în Franța, unde l-au văzut deja 2 milioane de spectatori, înregistrînd încasări de 80 de milioane de franci!

Pentru 1993 Gérard Depardieu are în plan un film în care îl va interpreta pe Rasputin. Filmările se așteaptă să dureze șase săptămîni și se vor desfășura în Siberia și la Sankt-Petersburg, în special în palatul Iusupov, unde Rasputin a fost asasinat.

ADA NICOARĂ ■

Din München, pentru revista „Flacăra” dl Mihai Rusu,

redactor sportiv al postului radio „Europa Liberă”

Tapie contra Berlusconi?

• Italia — triumf pe trei fronturi, Germania și Spania — dezamăgire

După meciurile de miercuri trecute din Liga campionilor europeni, se conturează calificarea în finală a echipei A.C. Milan și Olympique Marseille; adică Silvio Berlusconi și Bernard Tapie se vor afla, probabil, din nou, față în față.

Olympique a stabilit scorul etapei (6-0) cu TSKA Moscova, acumulând un punctaj care îi asigură calificarea în finala C.C.E. Cu toate că scotienii de la Glasgow amenință serios poziția campioanei Franței, este greu de crezut că „Rangers-ii” (2-1 cu FC Bruges) vor obține calificarea în dauna francezilor. Lotul marseiliez prezentând un tandem de manageri de mare valoare (amintitul Tapie — președintele clubului și Raymond Goethals — antrenorul echipei).

În cealaltă grupă (B), A.C. Milan a acumulat 8 puncte, după 4 jocuri, deci procentaj de sută la sută. Echipa tandemului Silvio Berlusconi — Fabio Capello, cu cele 58 de etape fără înfrângere în campionat, domină și C.C.E., singurii pretendenți la locul milanezilor fiind suedezi de la I.F.K. Göteborg, care au surclasat (3-0) pe campioana Olandei, Eindhoven, fără Gică Popescu. Aici, marile învinse sînt F.C. Porto și P.S.V. Eindhoven, de unde se vede clar că fotbalul continental este dominat de reprezentantele Franței și Italiei.

Marea surpriză — neplăcută

— o reprezintă Bundesliga, deci țara campionilor mondiali, care încă din fazele inaugurale, și-a pierdut „pionii”, VfB Stuttgart fiind eliminată de Leeds United (campioana Angliei). De altfel, și țara care a inventat fotbalul este lipsită de o ambasadă în cea mai importantă competiție.

Olympique, cea care a eliminat pe Dinamo București, a făcut o adevărată demonstrație de fotbal cu locotenenții ruși, scorul de tenis oglindind fidel raportul de forțe din teren, iar dacă va trebui să fim și mai corecți în aprecieri, atunci vom menționa faptul că un 8-0 sau 9-0 n-ar fi surprins pe nimeni. Ansamblul marseiliez a impresionat prin „răutate”, prin tenacitate și, din nou, prin această idee tactică europeană de pressing continuu, ceea ce i-a deranjat în mod vădit pe fotbalistii militari, reprezentanți ai unei școli răsăritene care nu prea suportă apărarea om la om practică pe tot terenul. A.C. Milan s-a lovit de un zid puternic al fotbalistilor de la F.C. Porto, deci, echipa lui Ioan Timofte. Lusitanii au practicat un joc destructiv, masina de pase și de goluri a lui Franco Baresi trebuind să se mulțumească cu un singur gol (1-0).

O concluzie generală asupra celor trei cupe europene ne relevă faptul că în cursă nu a mai rămas decât o singură reprezentantă a blocului răsă-

ritean — Spartak Moscova. Așadar, prezența în fazele decisive a formațiilor cunoscute din Occident (la care vom adăuga pe Anvers, Juventus și Parma) arată încă o dată diferențele valorice între campionatele continentale, diferențe determinate în primul rînd de aspectele economice, care aduc sute de milioane de marci prin sponsorizarea echipelor respective. Iar din această grupă de campionate, un capitol aparte îl constituie Liga Națională, cu trei reprezentante (Milan, Parma, Juventus) nu întîmplător ajunse aici și care — teoretic, dar și practic — își pot adjudeca cele trei cupe europene, așa cum s-a întîmplat, de fapt, acum cîțiva ani, cînd cluburile italiene au dominat întrecerile continentale.

O a doua chestiune interesantă în acest context vest-european: în partidele Paris Saint Germain — Real Madrid (1-3 și 4-1), respectiv Ajax Amsterdam — Auxerre (2-4 și 1-0), cîștig de cauză au avut echipele din Franța! Iar calificarea obținută de Atletico Madrid (în dauna lui Olimpiakos Pireu) nu este în fond decât o simplă prezență a spaniolilor în acest eșalon de elită. Oricum, marile decepții din actuala ediție a cupelor europene sînt federațiile din Spania și Germania...

A consemnat
POMPILIU L. DUMITRESCU ■

De sub Podul Grant

• Răbufnirile de orgoliu ale iernii și alcătuirea neinspirată a programului competițional au făcut ca, după o pauză de peste trei luni de zile, să fim obligați la disputarea a cinci partide oficiale în numai două săptămîni. În prima etapă a returului campionatului învingem Petrolul cu 1-0 prin golul lui Chiriță (min. 58), dar cu cîteva minute înainte ne fusese anulat un gol perfect valabil. • Aveam să consemnăm multe surprize la partida cu Gloria Bistrița din „optimile” Cupei României. Mai întîi, Biroul Federal comite o ilegalitate prin hotărîrea ca meciurile să nu se mai dispute în două manșe; 2) Desemnat inițial, arbitru A. Moroiu este înlocuit cu I. Toma, cel recuzat de clubul Pro-

gresul pentru tot campionatul; 3) Eliminat (cartonaș roșu direct) în meciul cu Selena, bistrîțeanul I. Balaure primește drept de joc, sancțiunea suspendării automate fiind transformată în amendă de către Comisia de disciplină (care s-a întrunit într-o ședință specială!); 4) I. Toma și-a făcut „datoria”, în min. 24 anulînd golul marcat de Chiriță. Alte decizii anapoda ale nemțeanului sînt completate de sfidarea cu care le-a explicat jucătorilor rapidiști că le va acorda lovituri libere numai de la centru. • Nu avem parte de prelungiri, în min. 85 V. Moldovan încheind conturile. Ne rămîne speranța că, din cele trei meciuri cu Gloria, nu se poate să le pierdem pe toate și Jean Pădureanu va fi îngenunchiat pe „Giulești”. • „U” Cluj ne dă o „mină întregă” și ne lasă fără comentarii...

FANE RAPIDISTU ■

Fotbal, de miercuri pînă miercuri

Asta este și n-avem ce face: toată iarna ne-am plîns că nu avem fotbal „pe viu” și acum etapele — de campionat sau cupă — se precipită în ritm galopant. Astfel, miercuri trecută „optimile” Cupei României au dat cîștig de cauză următoarelor echipe: „U” Cluj, Gloria Bistrița, Universitatea Craiova, F.C. Inter, F.C. Brașov, Dacia Unirea și F.C. Maramureș (singura intrusă din divizia A), partida Steaua — Progresul fiind reprogramată pentru 31 martie. După cum se vede, Dinamo, Rapid și Petrolul vor lipsi de pe firmamentul „sferturilor”. Din păcate, același lucru îl va face și Steaua, însă din semifinalele Cupei Cupelor, avînd satisfacția platonică de a nu fi fost învinsă de Royal Antwerpen. Dar dacă șansa i-a

suris pînă acum, Fortuna și-a întors ochii de la reprezentanta noastră. La aceasta, trebuie adăugate lipsa de jocuri în picioare și indisciplină, cartonașele galbene și roșii provocînd o adevărată decimare a formației de bază.

Revenind la campionat, în cea de-a 19-a rundă Steaua s-a răzbunat cu 2-0 la Ploiești, iar „U” Cluj a stabilit scorul etapei (5-0 în fața Rapidului), Marius Predatu fiind autorul primelor patru goluri și primind cadou de la un sponsor local mașina acestuia. Și în „Regie” s-a consemnat un hat-trick (Ceaușilă) cu care Sportul Studențesc întrece pe Poli Timișoara. Cedînd la un scor de forță în fața echipei litoralului, C.S.M. Reșița și-a semnat condamnarea la retrogradare. Victorie la limită și cu același

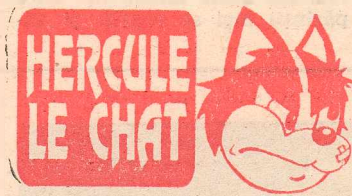
scor (2-1) în partidele Dinamo — Dacia Unirea și Oțelul — Universitatea Craiova, un scor alb (Electroputere — F.C. Inter) și o altă remiză (2-2), într-o reeditare a confruntării cu numai 4 zile înainte în Cupă dintre F.C. Selena și F.C. Brașov. În clasament, Steaua (34 p.) și Dinamo (33 p.), au săpat o adevărată prăpastie între următoarele lor Gloria (23 p.), Univ. Craiova și Rapid (22 p.). „Lanternă” este deținută de C.S.M. Reșița (7 p.), în timp ce F.C. Selena (12 p.) speră să schimbe locul cu Progresul (13 p.), Petrolul (13 p.) sau „Poli” Timișoara (14 p.). O curiozitate a programării face ca toate aceste ultime formații să evolueze în deplasare în runda de astăzi, deci, cine scoate puncte „afară”... (P. L. Dumitrescu).

Paralele inegale

• SOLIDARITATE. Comitetul Olimpic al Rusiei a cerut ajutor și asistență omologului său din Germania pentru spitalizarea fostului campion olimpic de sabie, Marc Rakita, în vîrstă de 54 de ani, victima unei hernii de disc și a cărei stare de sănătate necesită „o operație urgentă și complexă”. Rakita a fost de două ori campion olimpic în proba pe echipe (1964 și 1968) și a cîștigat de 8 ori titlul de campion mondial. Mai tîrziu a antrenat echipa T.S.K.A. și pe sabrerul Victor Krovopuskov, de patru ori medaliat cu aur la Jocurile Olimpice. • NERVOZITATE. Comitetul Internațional Olimpic este „nervos” din cauza organizatorilor Jocurilor Olimpice de vară de la Atlanta (S.U.A.) din 1996, a declarat, în timpul unei recente recepții, ce a avut loc la Barcelona, președintele acestui organism internațional, Juan Antonio Samaranch. „C.I.O. este „nervos” pentru că mai sînt doar trei ani pînă la Jocuri și nu a fost pusă prima cărămidă pentru construirea stadionului olimpic”, a afirmat Samaranch, care, în altă ordine de idei, a adăugat

că Jocurile de la Barcelona nu au nimic de-a face cu criza economică prin care trece Spania. „Nu este vina Jocurilor Olimpice, dimpotrivă, datorită lor criza nu a fost simțită pînă acum”, a continuat președintele C.I.O. Dar noi nu putem să nu amintim că datorită olimpică a Barcelonei este de 2,3 miliarde dolari. • EXPOZIȚIE. În timpul vizitării Marii Premii de Formula 1, al Principatului Monaco (23 mai) și al Germaniei (25 iulie), va fi organizată o expoziție de automobile electrice, a anunțat Federația Internațională de Automobilism. „Mașina electrică va ocupa, fără îndoială, un loc foarte important în dezvoltarea tehnicii automobiliste de mine. Și tocmai de aceea F.I.S.A. a primit cu interes propunerea firmei italiene „Quattroruote”, organizatoarea acestei expoziții și a unei demonstrații practice cu descoperirile ei cele mai recente. Expoziția va reuni modele prototip și mașini de serie”, a adăugat reprezentantul F.I.S.A.

TEODORA OPREA ■

Da'cu calu' ce-ați avut ?

A reinceput prin diverse publicații polemica între Jockey Cluburi, că sînt două: unul al domnului Ion Dulugeac, altul al domnului Gheorghe Fodoreanu. Din ce se luara? Păi tocmai din asta, că există, cu patalama în regulă de prin tribunale și de la OSIM. Zice domnul Dulugeac, știți dumneavoastră, fostul șofer de taxi, actual proprietar de ziare, căi și alte acareturi: „Domnule, noi am fost primii, alții sînt uzurpatori, n-au dreptul să existe. Unde mai pui că noi avem și caii, ei n-au nici un ponei acolo”. Zice domnul Fodoreanu, proprietar la „Simpatism”: „Auzi dumneata pretenție? Unde în lume există Jockey Club ca societate cu răspundere limitată, cum e asta al lui Dulugeac. În toată lumea, ca și la noi cu 45 de ani în urmă (că pe ăla îl moștenim noi), astfel de organizații sînt non-profit, pentru îmbunătățirea rasei cabaline, nu să vinzi jeliboaie și alte marfetuțe!”. Asta cam așa e. A, să nu uităm, mai e o organizație, Asociația Cal-Clubul Român, al cărei președinte, un anume domn Ionescu, bîntuie prin redacții, împărțind pungă de plastic sub egida asociației, pe care este imprimată o splendidă fază de fotbal. Mare e grajdul tău, Doamne!

Alin Savu, zis Veioză

Ce face românul după ce se ajunge cit de cit, după ce pune și el mina pe-o funcție și mai are la îndemînă și o gazetă? Hai că știți, nu mai faceți pe naivii. Îi trage la gioale ăluia care i-a pus condeiul în mînă. Exact așa a procedat domnul colonel Alin

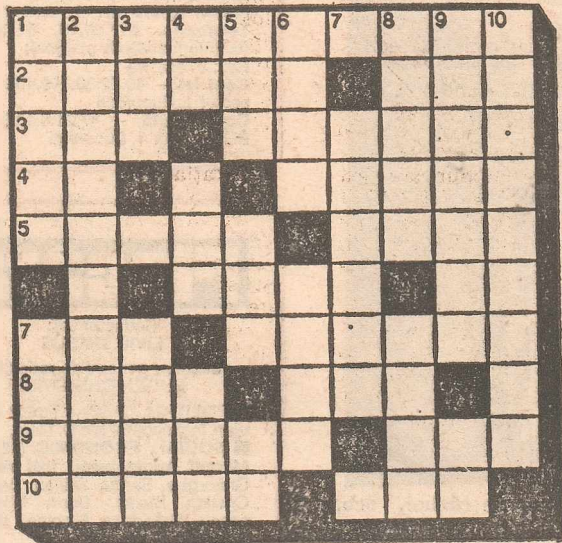
Savu, șeful presei de la Clubul Steaua. Păi acum vreo doi ani, cu banii lui, fostul fotbalist Marcel Pușcas l-a luat de-o brațetă pe George Stanca și au scos și ei o revistă de sport, de-i zicea „Fair-play”. Și cum, în vremea aceea, M.P. lua o soldă de la clubul Steaua, s-a gîndit să-l scutească pe Alin Savu de penibila îndeletnicire de fabricare și comercializare a veiozelor și să-i bage un ban în buzunar, prin scris. Și l-a debutat în gazetăria sportivă. Bun, a mai trecut vremea. „Fair-play”-ul și-a încetat apariția, dar A.S. prinsese gustul. Drept care, și-a făcut o publicație la clubul-mamă, în care, normal, îi injură pe Marcel Pușcas și George Stanca. Frumoasă treabă, mai ales că respectivul colonel-condeier este plătit pentru a întreține bune relații cu presa. Să mai zică vreunul că nu sîntem originali, dați dracu’!

Cel mai bogat fotbal din lume

Ce atîtea vaiete că sportul nostru, inclusiv fotbalul, ar fi într-o stare de sărăcie pe lingă care amăriții din Biafra par niște Rockefeller-i, sau, mă rog, Victor Stănculesci?! Judecați și dumneavoastră dacă un fotbal care își poate permite să dea 2 milioane pentru un jucător „de județ” poate să fie considerat amărit? A, dacă această sumă nu ar fi fost dată în anul de grație 1992, ci în 1994, cînd cu 2 milioane vom putea cumpăra o curea de ceas, două bonibonuri și ne va mai rămîne doar de-o gumă de mestecat cu săgeată, am mai înțelege. Oricum, semnul de prosperitate despre care vorbim ne bucură, „județeană” Minerul Motru, roșie în obrăjori, achiziționîndu-l pe celebrul Mustățea de la Drobeta Tr. Severin pentru bănetul de care aminteam. Cu ce i-a mai dat și jucătorului ca să înceapă o viață gorjeană fericită, cu ce, spun gurile rele, s-ar mai fi umblat și pe la Asociația județeană, că transferul nu pare chiar în regulă, se adună o sumă frumuseală, ce spuneți?

Antologie REBUS

1976

Licențe

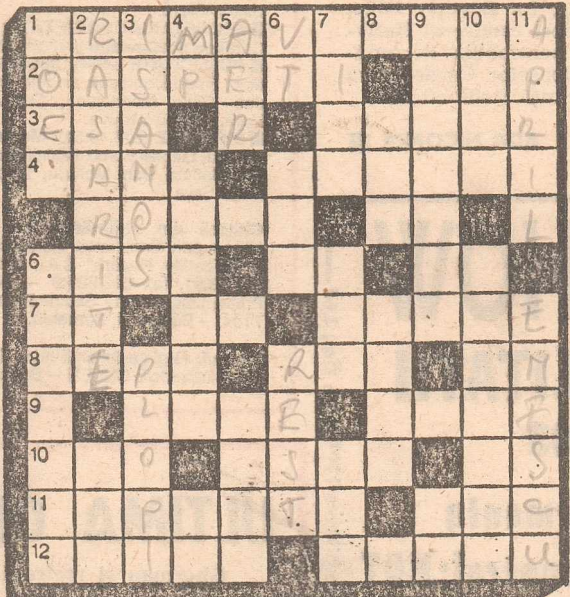
ORIZONTAL : 1) Zorzoane rești. 2) Proiect de lege — lia marină. 3) O mie dată rei! — Manifestări de ve (masc.). 4) Simbol de no-cu firmă — Înghite și ure. 5) Atac într-o varian-paniolă (pl.) — Specialita-ta tigiaie. 6) Plin de viață — ete în triumf! 7) Unu fix Perie de praf. 8) Mijloc de usport la serviciu — Cursă ană. 9) Locul unei așezări pescari — Lăzi! 10) Pistă tru un tren de aterizare Planiglob!

doua — Fardat discret! 2) Stare de urgență. 3) Una la oi! — Carapace! 4) Stal și star! — Infinitul mic (nu-i nouă, dar merge) — Ceasul din urmă! 5) Miezul tainelor! — Remediul eurilor! — Pune capăt zilelor. 6) Luciu de diaman — Aranjează ploile. 7) Șiret maro. 8) Bat recordurile la înălțime — Caractere ascunse. 9) Bani grei (od.) — Sacru pentru Esculap. 10) Criptografii.

MIHAI FRUNZĂ ■

Pastel de primăvară

ORIZONTAL : 1) Ghiocel (pop.). 2) „...primăverii”, cuscuscut pastel de Vasile Alecdndri (neart.) — Un fel de

cartof dulce. 3) Romancier portughez — Vestitor înaripat al primăverii. 4) Rod (fig.) — Aflați în primăvara

Anecdote

Apărare

Judecătorul către un acuzat de cerșetorie :
— Ce ai de spus în apărare dumatăle ?
— Nu este vina mea, domnule judecător. Țineam mina întinsă să văd dacă mai plouă și un trecător mi-a aruncat o monedă...

Richard și Mitică

— Ai fost aseară la teatru ?
Ce-ai văzut ?
— Pe „Richard al III-lea” și pe prima nevastă a lui Mitică cu un tip.

Succes

Regizorul îi telefonează autorului piesei jucate în premieră :
— Maestre, la premiera piesei dv. la casa de bilete a fost mare bătaie.
— Ce spui, dom'le ?
— S-au bătut doi tineri pentru o fată...

Tratament

— Din motive de sănătate, de astăzi sînteți concediat — îi spune directorul unui angajat.
— Bine, dar eu nu sînt bolnav deloc.
— Desigur, aveți dreptate, dar mă îmbolnăviți pe mine...

Între colegi

— Iubitule, de ce-ai venit așa de tirziu acasă ?
— O glumă proastă făcută de colegii mei. Nu m-a trezit nimeni din somn...

Aniversare

Soțul și soția iau loc la o masă, într-un restaurant.
— Domnule ospătar, — spune soțul — ce vin îmi recomandați pentru cea de-a zecea aniversare a căsătoriei noastre ?
— Depinde. Vreți s-o jubilați ori s-o uitați ?...

vieții. 5) Compozitor de muzică ușoară, semnat al melodiei „Primul ghiocel, prima iubire” (Elly) — Început de aprilie! 6) „...de primăvară”, lied de Franz Schubert (pl.) — 2 martie și 1 aprilie! — În cuvî! 7) Desprimăvărat, în sfîrșit! — Apar narcisele! — Porție. 8) Contingent — Brațe încărcate cu flori și frunze tinere (sg.) — În rond! 9) Sirmulițe — Vaze de flori în mediul rural. 10) Număr prim... — Mare pictor român, semnat al pinzei „Primăvara” (Iosif) — Elena Sorescu. 11) Autorul poeziei „Ajun de primăvară” (George) — Și așa mai departe. 12) „In... rîde primăvara”, lucrare corală de Emil Lerescu (sg.) — Poet german, autor al poemului „Cocorul” (Nikolaus).

VERTICAL : 1) „...femeii care a iubit primăvara”, poezie semnată de Magda Isanos (neart.) — „...primăverii”, melodie de muzică ușoară desprinsă din creația compozitorului Elly Roman (neart.)

La teatru

Exasperat de unii spectatori care tușesc, citeodată, la pasajele cele mai importante, acoperind vocea actorilor, un critic dramatic spunea :
— Din zece persoane care au bronșită, una singură merge la doctor, iar celelalte nouă vin la teatru !...

La restaurant

— Aveți paharul gol, observa chelnerul. Mai doriți unul ?
— Nu — răspunde clientul. Ce să fac cu două pahare goale ?

Simț practic

Învățătorul, către micul Jimmy, fiul celui mai mare bancher din oraș :
— Uite, vreau să fac o afacere. Spune-mi, te rog, care

va fi beneficiul adus de un capital de 100 000 de dolari, pe o perioadă de șase luni calculat la o dobîndă de trei la sută ?

La care Jimmy, cu o mustră disprețuitoare :

— Asta numiți dumneavoastră afacere ?!...

Între copii

— Mama mi-a spus că atunci cînd eram mic am fost foarte deștept. Încă de la un an mergeam singur pe jos.
— Asta este deșteptăciune ?! Pe mine m-au purtat în brațe pînă la vîrsta de cinci ani !

Doi copii intră într-o cofetărie. Din intîmplare, li s-a servit o prăjitură mai mare și una mai mică, pe o farfurie. Ionel se repede și ia prăjitura mare. Are loc următorul dialog :

— Nu-i frumos ce ai făcut. Eu dacă eram în locul tău aș fi luat prăjitura cea mică.
— Păi asta am și făcut : ți-am lăsat prăjitura cea mică !

Culese și prelucrate de GHEORGHE BRAȘOVEANU ■

cărescu (nom.). 9) „...de primăvară”, pinză semnată de Ioan Andreescu — Plin de amentii ! 10) Buhai (pop.) — Gingașă floare din buchetul primăverii. 11) A doua lună de primăvară (var.) — Mare compozitor român, autor al lucrării „Foaie verde ghiocel” (George).

Dicționar : ESA, NAN, TNA, EIL, ONA.

MIHAI ZGUBEA ■

Dezlegările careurilor din nr. 11

„CURSE CU OBSTACOLE” : ASCENSOARE : P ; STĂPÎNIRE ; TO ; FALITĂ ; SPORT, AT ; TURNEE ; AE ; LIPAI ; O ; RISC ; TORF ; TELELEI ; NOURASI ; AU ; BĂTRÎN ; NAR ; A ; A ; OISTE ; PARC ; LAC ; TI ; PO ; UC ; OLOGI ; RODATE ; NALUCĂ ; PEGAS.

„...SI INCRUCISATE” : CUNOAȘTERE : B ; ARIPI ; UNA ; PA ; IS ; TAL ; SURIS ; SUL ; NEPOTISM ; AZUR ; IRR ; TIE ; ANOSTI ; CMC ; R ; AGA ; ENE ; AV ; OS ; OLATURI ; I ; STEJĂREL ; DOO ; C ; PIMEN ; LEAR ; ASIN ; ȘIRUIRE ; TARANTELA ; EA.

FLASH

Cine va lua Oscarul?

• Celebrități, bugete fabuloase, pistolari, sex — tot tacimul!

Anul acesta prestigioasele premii OSCAR vor fi desemnate (de către Academia americană de Arte Cinematografice și Științe) pe data de 29 martie, în cadrul unei suntuoase ceremonii, la Hollywood, California.

Cei 4649 membri votanți au o misiune extrem de dificilă; să aleagă filme în stilul consacrat, hollywoodian, cu bugete imense și staruri de primă mână (UNFORGIVEN, SCENT OF A WOMAN, A FEW GOOD MEN), sau filme așa-numite, puțin în deridare, „art-house films”, cu bugete mici, fără vedete cu box-office

impresionant, distribuite de companii independente. (HOWARDS END, THE CRYING GAME). Pentru OSCAR-ul care se va atribui celui mai bun film concurează toate cele cinci menționate. Indiferent care din ele, va primi râvnita statueta aurită, cele cinci producții au înregistrat deja încasări spectaculoase.

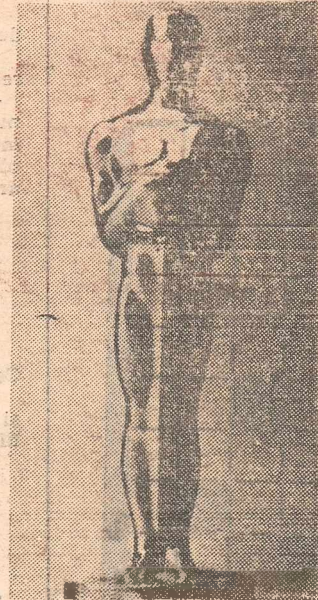
THE CRYING GAME — Este filmat în Irlanda, cu 5 milioane de dolari buget. Scenariul și regia sunt semnate de Neil Jordan, care a fost nominalizat și la categoria de cel mai bun regizor.

Dintre toate firmele, a suscitat cele mai multe discuții, poate și datorită ambiguității sale morale și sexuale. E vorba despre Fergus, un terorist al Armatei Republicane Irlandeze, interpretat magistral de actorul Stephen Rea, nominalizat și pentru Oscarul de cel mai bun actor. Fergus ia parte, fără să vrea, la răpirea unui soldat englez. Mai tirziu, el încearcă să înceapă o viață nouă, dar este mereu urmărit de foștii lui camarazi. Relația amoroasă cu o coafeză exotica, interpretată de actrița Jaye Davidson, dă prilejul unor scene destul de „dezbrăcate”. Inițial, scenariul acestui film fusese respins de toate marile case producătoare hollywoodiene!

A FEW GOOD MEN — A avut un buget de 40 milioane de dolari. Distribuția a fost scumpă: Tom Cruise, Jack Nicholson (care a încasat 5 milioane de dolari pentru câteva zile de filmări!), Demi Moore. Doi ofițeri ai marinei și însăși baza navală de la Guantanamo, Cuba, sunt acuzați de uciderea unui recrutar, într-un incident neclar. O echipă de avocați ai marinei pledează în apărare și dă în vileag anumite dispoziții date de ofițeri superiori. Adevărul este dezvăluit în plină sesiune a Curții de Justiție. Tânărul avocat, interpretat de ambițiosul actor Tom Cruise, trebuie să lupte, în primul rând, pentru a supraviețui faimei tatălui său. Scenariul filmului a fost adaptat pentru ecran după o piesă de teatru, jucată cu mare succes pe Broadway.

HOWARD END — filmul este realizat de către un triumvirat unic, cu o rodnică și continuă colaborare de 33 de ani: regizor american (James Ivory, nominalizat și la categoria de cel mai bun regizor), producător indian (Ismail Merchant) și scenarist polono-german (Ruth Prawer Jhabvala). Linia narativă se bazează pe romanul lui E.M. Forster, din 1910. Este vorba despre două familii: Schlegel, intelectuali, cu două surori emancipate, și bogații Wilcox, rigizi și intoleranți. Una din surori îl ajută pe muribundul domn Wilcox, care, din recunoștință, îi lasă casa prin testament. Dar complicațiile nu întârzie să apară. Emma Thompson face un rol excepțional, fiind și nominalizată pentru cea mai bună actriță. De asemenea, Vanessa Redgrave candidează pentru cea mai bună actriță într-un rol secundar, tot ca urmare a prestației din acest film.

SCENT OF A WOMAN — a câștigat recent Globul de Aur pentru cel mai bun film, premiu atribuit și lui Al Pacino pentru cel mai bun actor. Al Pacino interpretează un

țifnos veteran de război, orb, care refuză cu încăpăținare orice ajutor. Locuiește într-o baracă întunecoasă, în spatele casei nepoatei sale, bind zdravăn, dar, neîmbătându-se niciodată și insultând familia și vizitatorii. Se îmbarcă împreună cu tânărul însoțitor (jucat de Chris O'Donnell), și bagă băiatul într-o serie întreagă de aventuri. Filmul a fost făcut după pelicula italiană din 1976, în care Vittorio Gassman a deținut rolul titular. Regizorul Martin Brest a fost nominalizat pentru Oscarul de cel mai bun regizor. Și, bineînțeles, la Oscarul pentru cel mai bun actor candidează și Al Pacino.

UNFORGIVEN — este povestea unui fost pistolar, magistral interpretat de binecunoscutul Clint Eastwood, care se întoarce la vechea profesie, cind ferma sa dă faliment. E de acord să participe la o vânătoare plătită, organizată pentru prinderea a doi cow-boys, care ciopiriseră o prostituată, undeva, într-un orașel. Misiunea îl pune pe erou în conflict deschis cu brutalul șerif (interpretat de Gene Hackman), cu violente consecințe. Eastwood nu a mai fost nominalizat la Oscar pînă acum, cind, iată, ca o încununare a prodigioasei sale activități, candidează la trei categorii: producător al celui mai bun film, regizor și actor. Gene Hackman este nominalizat pentru cel mai bun actor într-un rol secundar. De asemenea, David Webb Peoples se numără printre aspiranții la Oscarul pentru cel mai bun scenarist.

Seara de 29 martie se anunță fierbinte. La Beverly Hills, cel mai select cartier al Hollywoodului, ceremonia decernării prestigioaselor Oscaruri va fi cu siguranță strălucitoare.

ADA NICORĂ ■

Nu-i frumoasă, da-i bătrînă!

— CAMILLA PARKER BOWLES — l-a făcut pe prințul Charles să tremure de dorul unui domiciliu absolut ieșit din comun (i-a mărturisit distinsei la telefon că ar dori să locuiască în... chilotii ei!). Păi te pui — ca să zicem așa — cu gusturile amorului?...

PUBLICATIILE
Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Președinte — director general:
GEORGE ARION

Membri:
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin,
Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) — Tudor Octavian (șef secție), Ion D. Goia.
■ SOCIAL, ECONOMIC (2559) — Marcel Apostolescu (șef secție), Gheorghe Barbu, Adrian Brutaru, Cristian Buzaș, Dorin Gherghinescu, Brândușa Nicolae, Dorin Radu, Dorin Sălăjan.
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) — Liana Tatos (șef secție), Elena Grăcescu, Evelina Mazilu.
■ FOTOREPORTERI (2528) — Elena Ghiera, Florin Ionită.
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) — Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ CORECTURĂ (1453) — Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 7457 (redacție).

Flacăra
Basarabiei

Flacăra
BIS

■ JURIDIC (2600): Corneliu Olteanu.
■ FINANCIAR (2143): Avidă Balica, Gabriela Ionescu, Eugenia Ciurea, Florenta Tudor.
■ ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Cretu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617.59.69).
■ PUBLICITATE (2634): Mihai Sandoiu, Florin Dobrescu, Angela Frandoș, Călin Mărușanu, Octavian Nută, Aristică Văduva.
■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Dan Morariu, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicatiile Flacăra” S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 — București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimării — tipografia CORESI — București

ULTIMA ORĂ

Gherman și metroul:

„Nu funcționăm cu ușile deschise”

QUALITY TESTING SHOW

SALONUL NATIONAL AL CALITATII

Sala Palatului 26-30 aprilie 1993

- produse electrice și electronice de performanță
- aparatura și echipamente de măsură și control; NDT

ASA EXHIBITIONS a branch of ASA Co., Ltd

Informații, înscrieri, rezervări spații: 70224 București

str. Logofăt Luca Stroici 15, tel.: 611 8454, fax: 312 1588

Reservat publicității 1993 ASA Co., Ltd